

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

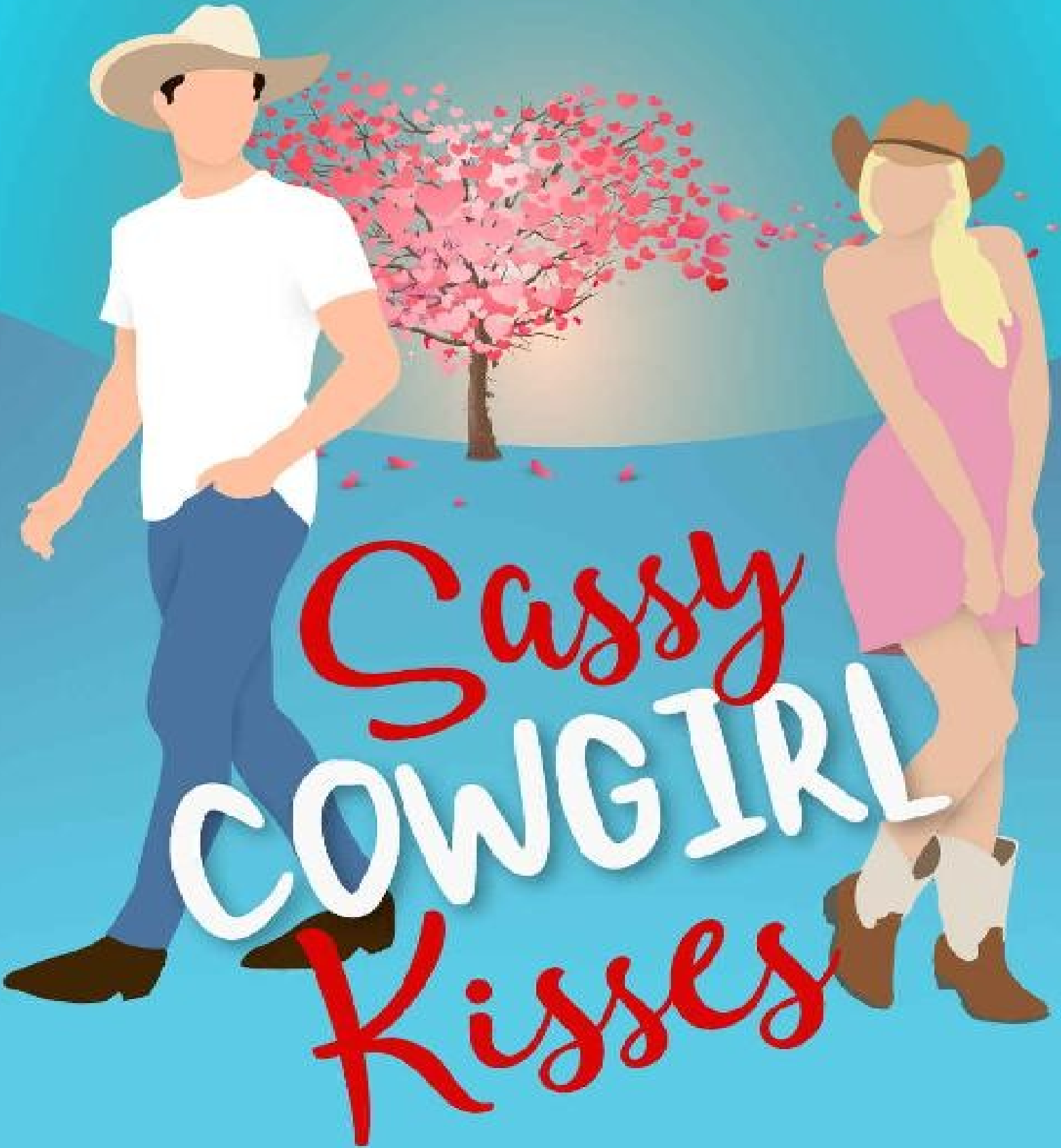
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A WEST BROTHERS ROMANCE #5



KATHY FAWCETT



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi



ŞİMARİK KOVBOY ÖPÜCÜKLERİ

KATHY FAWCETT

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Bölüm 36
Bölüm 37

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52](#)

[Bölüm 53](#)

54. [Bölüm 54](#)

55. [Bölüm 55](#)

[Bölüm 56](#)

[Bölüm 57](#)

[Bölüm 58](#)

[Bölüm 59](#)

[Kathy Fawcett'in diğer kitapları](#)

[Yazar Hakkında](#)

© 2021 Kathy Fawcett

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yazarın izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz. İzin için iletişime geçin kathy@kathyfawcett.com

Steve Fawcett tarafından kapak

Sassy Cowgirl Kisses bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar, yöreler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal bir şekilde kullanılmıştır. Herhangi bir Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle ya da gerçek mekanlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

CHAPTER 1

"T

Otuz yedi, otuz sekiz, otuz *dokuz*," diye saydı Sassy oldukça gürültülü bir sesle. Bağırması kimseyi rahatsız etmedi, çünkü onu duyacak kimse yoktu. Kimse yoktu,

Yani.

"Hey, koyunlar, kıpırdamayın. Neredeyse bitirdim."

Arabasına en yakın olanı henüz saymamıştı, onu sona saklıyordu. Kırk numara cesurca onun bakışlarıyla karşılaştı ve bağırışına kendi yüksek sesli *Maaa*'sıyla cevap verdi. O baş belasıydı; masmavi gökyüzünün altında günlük kıyafetlerini çıkarıp pembe bikinisini giydiğinde ona gözlerini kaçırma nezaketini göstermeyen adam.

Ve neden olmasın?

Gün sıcaktı, güneş tepedeydi ve orada mahsur kaldığı iki saat boyunca tek bir araba bile geçmemişti. Birinin onu bikinisinin içinde yakalama olasılığı yok denecek kadar azdı. Ve bikini, yaz boyunca staj yaptığı Wyoming çiftliğindeki işine giderken giydiği kot pantolon ve hakilerden hoş bir değişiklikti.

"Yargılama," dedi kırk numaraya, dar ipi boynuna bağlarken ve SPF 30'u sürerken -ama bu sırayla değil. "Bütün bu küçük ara senin suçun; kuzu gibi olmaya bu kadar yaklaşmıştın. Yardım beklerken biraz güneşleneyim bari."

Sassy durumun ironisine kendi kendine güldü. Çiftlik ve hayvan yönetimi sertifikalarının yanı sıra muhasebe bölümünden de yeni mezun olduğu için kendini kaçınılmaz olarak koyun sayarken bulması çok mantıklıydı.

İzin gününün tadını çıkarmak için erkenden yola çıktığında, Sassy her şeye hazırlıklı olduğunu düşündü. Ev arkadaşı ve iş arkadaşı Freda, Orta Batı'da yetişmiş Sassy'yi dağ yollarının tehlikeleri konusunda eğittikten sonra kendi yollarına gittiler - Freda iki saat uzaklıktaki ailesini görmeye, Sassy ise maceraya atılmaya.

Freda, "Burada ana yollar bile benzin istasyonları konusunda cimri," diye uyardı. "Arka yollar düpedüz *cimri*."

Freda'nın sözüne güvenen Sassy, yola çıkmadan önce alametifarıkası olan listelerinden birini yaptı.

Arabada 10 galon benzin var.

Bir soğutucuda on iki şişe içme suyu.

Birer tane: telefon şarj aleti ve tavuklu sandviç. İki koşu ayakkabısı.

Bu son maddeyi yazmak gereksiz görünebilir, ancak bir keresinde sırt çantasında sadece bir koşu ayakkabısıyla üniversite koşularına katılmıştı. Bu onun en iyi anı değildi.

Çeşitli sütununun altında Sassy, bagajına doldurduğu ve içinde havlu, mayo, güneş kremi ve ilk yardım *çantası bulunan plaj çantasını* yazdı. Son olarak, güneşte uyuklamak ya da kamerasıyla sessizce oturmak için bir katlanır sandalye vardı.

Genç muhasebeci yaptığı hesaplamalara göre her şeye hazır olduğunu düşündü.

Kör bir virajdan dönerken yola çıkan bir koyun sürüsü dışında her şey. Direksiyonu büyük bir kayaya kırmaktan başka çaresi yoktu, küçük arabası da orada kalmıştı, lastiği bir krep kadar düzdü. Sassy lastik değiştirebilirdi, babası bunu görmüştü, ama dikenli pelin tarlasında bir kayaya sıkıca sıkıştığında bunu yapamazdı.

Cep telefonunun tamamen çekmediği düşünüldüğünde, Sassy zor durumdaydı.

Muhasebeci arkadaşlarının kayıp **k a t s a y ı** olarak adlandırdığı *bilinmeyen faktör* için hazırlıklı değildi. Önünde ne olduğunu her zaman göremeyeceğini bilmek, sayı hesaplamanın en sevmediği kısmıydı. Ama eğer muhasebe ona bunu öğretmediyse, hayat kesinlikle öğretmişti. Özellikle de geçtiğimiz yıl. Sassy mahsur kaldığından beri yolda tek bir araba bile ilerlememişti. Öğleden sonra sıcağı vardı, bu yüzden sonunda meraklı koyunların gözü önünde mayosunu giydi. Katlanır sandalyeyi reddetti,

Beklerken uzanabilmek için plaj havlusunu arabanın arka camına serdi.

Paniğe kapılmak için çok erkendi ve şehre koşarak gitmek için de çok uzaktaydı - gerçi gün bitmeden koşması gerekebilirdi.

Küçük bir kızken ayrılmaktan korktuğunda ailesi ona "Olduğun yerde kal," demiş. "Yardım seni bulacaktır." Şimdiye kadar, *yardım* bu rahat çorak eyalette tatlı bir zaman alıyordu.

Sassy eve döndüğünde mısır tarlalarının, kilometrelerce ve günlerce her yolu dolduran klostrofobik büyümenin medeniyet gibi görüneceği günü göreceğini hiç düşünmemişti. Wyoming, izolasyon kelimesine yepyeni bir anlam kazandırmıştı.

Koyunların hiç yardımı olmadı.

"Siz bir çoban falan tanımıyor musunuz - iki ayağı ve bir kamyonu olan biri?" Sassy meraklı koyunlara sormak için başını çevirdi.

Maaa maaa, diye cevap verdiler. *Köşeyi çok hızlı dönüyordun.*

"Hiçbir şey için teşekkürler," dedi ama haklı olabileceklerini biliyordu.

Gözleri kapalı, sıcakta uyukluyor, sık sık West Gorge'daki acil durum çekici numarasını çevirmek için zaman ayırıyor, ancak aramanın bağlanamadığını görüyordu. Sassy en kötü ihtimalle bu gece kiralık evine ya da sabah işe dönemeyeceğini düşündü. O zaman Freda ikiye ikiyi bir araya getirip bir arama ekibi gönderebilirdi.

Tepesinde uçan ve arka camında pembe bikinisiyle uzandığını gören helikopterin görüntüsüne gülümsedi. Güneşin altında uyuklarken gözleri güneş gözlüklerinin arkasında hızla kapandı. West Ranch'teki ilk günler yorucu bir hafta olmuştu. Çok geçmeden Sassy kendini parlayan bir şövalyenin kullandığı pırıl pırıl bir çekici tarafından kurtarılmayı hayal ederken buldu. Motor sesini neredeyse duyabiliyordu. Gittikçe yaklaştıkça sesi çok gerçekçi geliyordu.

Ne...?

Gözlerini açan Sassy rüya görmediğini fark etti. Kamyon gerçekti ve köşeyi hızla dönüyordu. İki kere şanslı kırk numaranın hemen yanında gıcırdayarak durduğunda, uzun boylu genç bir adam yavaşça inip yolun ortasında durdu.

Hiç vakit kaybetmeden ayağa kalktı ve birkaç kez gözlerini kırıştırarak gözlerindeki uykuyu temizledi, böylece kurtarma aracını ve daha da önemlisi sürücüsünü hızla değerlendirebildi.

CHAPTER 2

"D *Reklam, neredeyse evdeyim. Mount Gander Yolu'nda trafiğe takılmazsam bir saat sonra evde olurum. Hepinizi görmek için sabırsızlanıyorum."*

Ash West otoyolun kenarına park etmiş, kamyonunun motorunun gürültüsünden telefonuna bağıırıyordu ki babasının numarası telesekretere düştü. Şaşırtıcı değildi; Ash, Wyoming'in cep telefonlarının az çektiği bir bölgesindeydi - telefonunda hâlâ sinyal varken güncelleme yapmak için aramasının bir nedeni de buydu.

Otoyoldan birkaç saat önce ayrılmıştı ve iki şeritli otoyoldan West Gorge'a giden yarı asfalt Gander Dağı Yolu'na sapmak üzereydi. Bir yanda kırmızı kil kayalıkları, diğer yanda ise pelin tarlasında ev büyüklüğünde kayalar olduğu için telefonun çekmesi iyileşmeden önce daha da kötüleşecekti.

Bazen, rüzgâr esmiyorsa, kuşlar tellere tünememişse ve bir dilek tutarken botlarını üç kez birbirine vurursa, bir çağrı giderdi. Ama Ridge'in onun için endişelenmesini istemiyordu, bu yüzden tedbiri elden bırakmadı.

Ash gülümsedi ve telefonunu orta konsola koyduktan sonra kamyonetini bir kez daha çalıştırdı. Birkaç gündür araba kullanıyordu ve evine çok yaklaşmıştı. Fast food yemekten ve kendi arkadaşlarından bıkmıştı. Ash'in evinde onu görmek için bekleyen bir ev dolusu ailesi ve hiç şüphesiz en sevdiği yiyeceklerle dolu bir buzdolabı vardı. Red's'ten barbekü domuzlu sandviçler ve Liu'nun meşhur börekleri.

Belki Cindy's Diner'dan bir çikolatalı pasta bile alabilirim.

Kamyonetinin camları açıktı, böylece kır çiçeklerini ve çam ağaçlarını koklayabiliyordu. Tatlı hava dün geceki yağmurla temizlenmişti. Sıradağları takip ederek West Gorge, Wyoming'e gidiyordu.

Thunk. Thunk.

Kamyon ne zaman bir kayaya ya da tümseğe çarpsa, arkadaki kutular sertçe yere düşüyordu. Dört yıllık ders kitapları, Michigan Eyalet Üniversitesi tişörtü ve mürekkebi hâlâ kurumamış bir diploma ile doluydular.

Onur kordonları orada bir yerdeydi.

Ash, güneş gökyüzünde yükseldikçe dağ zirvelerinin yaklaştığını ve belirginleştiğini, sonra da alçalmaya başladığını fark etti. Yolun kenarındaki bir dere genişlemiş, birkaç gün önce dağların tepelerinde kar olan buz gibi suyla durmadan akıyordu. Yol düzlükten hafif kabarıklıklara, inişli çıkışlı tepelere ve diğer tarafta ya da virajın etrafında ne olduğuna dair sıfır görüş sağlayan virajlara dönüştü.

Ash tetikte olmak için yüksek sesle, "Bir otoyol şeridi," dedi. Büyükanneemin söylediği eski bir şarkıdan bir mısraydı *bu*, gerçekten de *Bu Topraklar Senin Toprağın*.

*Otoyolun o şeridinde yürürken, tepemde
uçsuz bucaksız bir gökyüzü yolu gördüm,
Altında altın bir vadi gördüm,
Bu topraklar sizin ve benim için yaratıldı.*

ÇOCUKLUĞUNDAN BERİ, HER SEFERİNDE O ŞARKIYI DÜŞÜNÜRDÜ.

tepeler ve dalgalarla dolu bir yolda ilerliyordu; ona Noel ağacındaki kurdele şekerini hatırlatan bir yol.

Ash uzun zamandır bir arabanın yanından geçmemişti; Gander Yolu'nun çoğunlukla yerel halk tarafından bilindiğini ve nadiren seyahat edildiğini biliyordu. Her haritada görünmüyordu. Bu yüzden bir virajı döndüğünde yarı yolda yarı yoldan çıkmış bir araba görmek şaşırtıcıydı.

"Whoooooaa," dedi şaşkınlıkla ve sertçe kırıldı. Ash arabanın etrafından dolanabilirdi ama yavaşça uzanan yünlü koyun sürüsünün etrafından dolanamazdı.

her iki şeritte de. Görünüşe göre hangi yöne gittiklerini unutmuşlardı. Ash, koyunların o kadar da zeki olmadıklarını biliyordu.

Ash arabanın arkasında güneşlenen ve uyuyan, üzerinde minik pembe bir mayo olan bir kız görünce daha da şaşırdı. Ash kamyoneti park ederken kız sarsılarak uyandı ve hızla arabadan atladı. Sanki arabaya atlayacakmış gibi elini arabanın kapısına koyan kız ona dikkatle baktı. O zaman ön tamponunun bir kayaya sıkıca oturduğunu fark etti. Neredeyse arabası kadar büyük bir kaya parçası.

Ash yola çıkarken "Hey," dedi. Rahatça kollarını havaya kaldırarak gerindi.

"Hey," diye omuz silkti, uykusu bölündüğü için sesi hâlâ çakıllı çıkıyordu. "Yardımcı olabilir miyim?" Ash arabasını işaret etti.

"Bana bir çekici çağırabilirsin," dedi, belli ki başı sıkışmıştı.

"Tamam, sen bir *çekicisin*," dedi Ash, tüm kızların onun gelmiş geçmiş en komik şey olduğunu düşündüğü okulda alacağı kahkahayı almadan.

"Vay canına, tamam," dedi, etkilenmemişti.

Ash, "Hayır, özür dilerim," demeye çalıştı. "Çok uzun süre araba kullandığım için biraz yorgunum."

Kız tekrar başını salladı ama kapısı açık arabasının yanında kaldı. Ash, onun ıssız yoldaki aptal komedyenden hızlıca kaçmak istediğini fark etti.

"Telefonumu deneyeceğim ama burası pek iyi çekmiyor."

"Dalga geçmek yok."

Onu hiç rahat bırakmıyordu, neden bıraksındı ki? Görebildiği kadarıyla kız, altın rengi saçları ve uzun bronz bacaklarıyla geride bıraktığı Michigan güzellerinin hepsinden daha çarpıcıydı. Ve zor bir durumdaydı -muhtemelen uzun süredir yardım bekliyordu.

"Eğer arama gerçekleşmezse, seni şehre bırakırım."

Bu benim için çok iyi olurdu, diye düşündü.

Kızın yüzüne bakılırsa aynı fikirde değildi.

Ash kamyonetine uzanarak telefonunu aldı ve onu ürkütmemek için yavaşça çıkardı. Ama elleri aniden terlemişti, bu da telefonu kaygan bir balık gibi tehlikeli hale getirmişti; telefon yola düşene kadar ellerinde dönüp durdu.

Güzel kız hoşgörüsüyle gülümsedi. Esen rüzgârla birlikte saçları kalın, tereyağlı dalgalar halinde boynuna ve omuzlarına dolandı. Kız uzandı

Ash, kızın gözlerinden bir dal koparmak için ayağa kalktı ve bacaklarının güçsüzleştiğini hissetti. Onun kim olduğunu ya da neden West Gorge'da olduğunu hayal bile edemiyordu. Sorsa bile ona söyleyeceğinden şüpheliydi.

O yüzden yapmadı.

"Telefonu aldım," dedi Ash endişeyle, "şimdi bir bakalım... Tig's Tow'un numarası buralarda bir yerde... hey, çalışıyor!"

Birkaç dakika sonra telefonu kapattı ve kıza Tig ve çekicisinin birazdan orada olacağını ve onunla birlikte bekleyeceğini söyledi.

"Buna gerek yok," dedi rahatlamış bir şekilde nefes verirken. "Ben iyi olacağım."

"Seni yalnız bırakmayacağım," dedi. "Burada kamyonetimde kalacağım, sonra seni kasabaya kadar takip edip iyi olduğundan emin olacağım."

"Buna gerek yok," dedi yine, adamın geldiği zamankinden daha mutlu görünüyordu.

"Öyle," dedi Ash, "çünkü ben de oraya gidiyorum. West Gorge'a."

Kız bunu anladı ve tekrar başını salladı.

"Yalnız olduğumu düşünmeni istemiyorum."

Ash gitmek için sabırsızlanıyordu; Noel'den beri eve gelmemiştir ve çiftlik evine girip ailesini görmek için sabırsızlanıyordu. Eğer yanında biri olsaydı, gittiği için suçluluk duymayacaktı. Ama arka camdan baktığında arabanın boş olduğunu gördü.

"Gördüğün gibi," dedi kız, sesinde muziplik ve berrak gözlerinde bir parıltıyla, "yanımda en yakın kırk arkadaşım var." Eliyle koyun sürüsünü işaret etti, artık yolda o kadar rahatlardı ki Ash kamp kurup bir süre kalabileceklerini düşündü.

"Pekala, Bo Peep," dedi Ash gülerek, "düzeltiyorum. Ama sanırım arkadaşlarının yoldan çekilmesine yardım etmeliyiz, yoksa Tig kamyonunu senin arabana götüremeyecek."

"Ve ikimiz de West Gorge'a ulaşamayacağız," dedi.

"Doğru. Görünüşe göre üç seçeneğin var, Bo," dedi ve parmaklarını kaldırıp sayar gibi yaptı. "*Bir*, orada durup ilk kez çobanlık yapmamı izleyebilirsin ya da *iki*, bana yardım edebilirsin."

"Üçüncü seçeneğim nedir?" diye sordu.

"Arabana otur ve kapıyı sıkıca kilitle, her ihtimale karşı ben bir deliyim."

Kız gülümsedi ve tüm yüzü bir Noel ağacı gibi aydınlandı, diye düşündü Ash.

"Ben bir numarayı seçiyorum, burada durup çalışmanızı izleyeceğim."

CHAPTER 3

R Tig'in kamyonetiyle kasabaya dönerken, Sassy pencereden dışarı baktı ve çocuğun yüzünü özel olarak hatırladı. Tig'in tamircisiyle konuşmak için kamyonetindeki hoparlörü nasıl kullandığını görünce gerekli değildi.

Gizemli çobanı *muhteşemdi* ve bir beyefendiydi, Sassy bunu kabul etmek zorundaydı. Sürünün yolun ortasında aylak aylak dolaşmasını engellemeye çalışırken bile. Mayosunun içindeyken ona bakmadı ya da bir kat daha giysi eklerken dik dik bakmadı.

Adamın bronzlaşmış yüzünü başka yöne çevirmesi hoşuna gitmişti, ama bunu gülümsemeden önce yapmamıştı. İçinde bulunduğu durumdan dolayı eğlendiğini görebiliyordu ama aynı zamanda utangaçtı da. Bu ferahlatıcı ve hafifçe silahsızlandırıcıydı. Onun kamyonetine binecek kadar rahat hissedebilirdi, ikinci kez sorsa binebilirdi de.

Freda kovboylar hakkında sanki hepsi bir onur kuralına bağlıymış gibi konuşuyordu ama Sassy bunu gerçekmiş gibi kabul etmek istemiyordu.

Oda arkadaşına şüpheyile, "Bu geniş bir boya fırçası," dedi. Ancak bu genç kovboy iyilerden biri olabilir.

Ama Illinois'den Wyoming'e kadar tüm yolu kovboylar için kat etmemişti. Onlar Sassy için sadece yol boyunca otlayan bufalolar ya da kayalık pelinlerin arasında zıplayan antilop sürüleri gibi bir tuhaflıktı. Adamların ve vahşi yaşamın da onu anlamaya çalıştığını fark etti.

İyi şanslar!

Şehirde fazla kalmayacaktı. Sassy bir görevdeydi -kişisel bir iş- ve bu hassas bir konuydu. Bunu doğru yapmak birkaç hafta ya da ay sürebilirdi ve sonra yine giderdi. Orta Batı'ya geri dönecekti.

aitti. Antiloplar göç etmeye başlamadan önce, Sassy geleceğini belirlemek için eve dönüş yolunda olacaktı.

Görevi tamamlandığında hayatını değiştirmeyecekti. Bu sadece listesinden çıkaracağı bir şeydi. Annesi bile onun neden burada olduğunu, Wyoming'de staj yapmak için neden ısrar ettiğini bilmiyordu. Bilen sadece bir kişi daha vardı ve o da gitmişti. Bu, babasının son günlerinde annesine göz kulak olmasının yanı sıra ondan istediği tek şeydi.

Bu işi kendi başına yapamayacak kadar korkak olması Sassy'yi çok üzmüştü. Babasını her zaman büyük ve cesur, korkusuz bir şövalye olarak görmüştü. Onun etten kemikten biri olduğu gerçeği, kahramanları yeni yeni keşfettiği bir zamanda talihsiz bir gerçeklik dozuydu. Ama onu kaybetmek kızgın olmadan da yeterince zordu, bu yüzden Sassy onun başarısızlıklarına değil iyi zamanlarına odaklanmaya çalıştı.

Babası, onu ve annesini maddi açıdan cömert bir hayata hazırlamak için çok çalışmıştı. Yıllar boyunca, aralarındaki bağı güçlendiren şey onun sayılarla uğraşmasıydı ve muhasebeye girmesinin nedeni de buydu.

"Ne yapıyorsun?" Sassy genç yaşta babasının evindeki ofisine girerek sorardı.

"Ben sana bakıyorum bebeğim," derdi.

Çocuk "Öyle görünmüyor" diye surat asar, o da onu yakındaki bir sandalyeye oturtur ve bilgisayar ekranını gösterirdi.

"O zaman sana göstereyim," derdi.

Yıllar boyunca, çok büyüyene kadar pek bir anlam ifade etmedi. O zamana kadar, hesaplamaları ve çabaları Sassy için bir yapbozun parçaları gibi bir araya geldi. Tasarruf hesapları, faiz ve yatırım kavramlarını anlamaya başladı; borç ve alacak hesapları. Ergenlik çağına geldiğinde, onun için kurduğu güven fonlarını ve bunların geleceğini nasıl etkileyeceğini açıkladı.

"Bazıları gençlerin bankada kendilerini bekleyen paraları olduğunu bildiklerinde sıkı çalışmayacaklarını söylüyor," dedi ona birden fazla kez, "ama ben sana inanıyorum, Sassy. Ne olursa olsun çok çalışacaksın. Değil mi?"

"Doğru," diye gülümseyerek kabul etti. Sevgili babası için her şeyi kabul ederdi ama bu konuda o haklıydı.

CHAPTER 4

"T

"Savurgan oğul sonunda döndü!"

"Hah," diye güldü Ash heybetli West Ranch mutfağına girip Ridge'e sıkıca sarılırken. Ya onun babasının kısaldığını ya da kendisi yokken boyunun uzadığını belirtti. "Bu yorumda çok fazla ima var," dedi. "Uzun zaman oldu ama tam olarak kaçmıyordum."

"Biliyorum, biliyorum," diye kabul etti Ridge, isteksizce en küçüğüne sarılmasını gevşeterek. "Ve bunu kanıtlayacak bir diplomam var."

Ash yine iyi huylu bir kahkaha atarak, "Sizi yıllardır görmemiş gibi davranmayın," dedi. "Daha birkaç hafta önce mezuniyetimdeydiniz." "Ama bu farklı," dedi Ridge beklenmedik duygusunu yutkunarak.

"Evindesin. Ve bunun bir anlamı var." Ash için de bir anlamı vardı.

Tüm West klanının Michigan Eyalet Üniversitesi'ne hayvancılık yönetimi diplomasını kutlamak için uçuşu da öyle. Wyoming West'leri, o sahneye çıktığında tribünlerdeki diğer tüm gruplardan daha yüksek sesle bağırıp çağırarak varlıklarını belli ettiler ve Ash buna hiç aldırmadı. Tam tersine. Püskülünü harç tahtasının diğer tarafına geçirdi ve diplomasını saf bir neşe ve zaferle havaya kaldırdı.

Ve belki bir iki damla gözyaşı.

Ash bir Batılı olarak yetişmemişti ama şimdi MSU sayesinde sağlam bir temelle aile işine katılmaya hak kazanmıştı. Onur derecesiyle aldığı diploma, çiftlik için bir değer olacağını gösteriyordu. Artık sadece ipleri öğrenmek için bir iki kez attan düşmek zorunda kalan, hiçbir şey bilmeyen bir çocuk değildi.

Başarılarıyla gurur duyuyor ve dört yıl önce işletme okulu hakkındaki fikrini değiştirdiği için mutlu.

Mektupta "Columbia Üniversitesi'ne kabul edildiğiniz için tebrikler" yazıyordu. O mektup geldiğinde aile nasıl da sevinmişti! Ancak yaz ilerledikçe Ash, West Ranch'teki babası ve kardeşlerine katılmak için daha güçlü bir çekim hissetti.

Belki bir yere ait olmak istiyordu, belki de yanlış yolda ilerleyen yalnız bir genç olarak onu yanlarına aldıkları için ailesine borcunu ödemek istiyordu. Ya da belki sadece Batılarla birlikte çalışmak istiyordu. Ridge ve Gunnar, Rowdy ve Gray, tanıdığı en iyi adamlardan bazılarıydı. Colton ve Pike, artık çiftlikte çalışmıyor olsalar da, sadece birkaç dakika uzaklıkta yaşıyorlardı ve Ash'i dinlemek ve tavsiyelerde bulunmak için her zaman hazır dılar.

Her ne olduysa, West Ranch Ash'in sinirine dokunmuştu.

Üzerinde devasa bir WR harfinin bulunduğu yüksek demir kemerden her geçişinde ürperiyordu; bu harf onun adını, yani onu seçen adı temsil ediyordu. Bir gün kendi oğullarına ve kızlarına aktarmak istediği bir isim. Onun aksine, onlar bu ismi doğduklarında tüm hak ve ayrıcalıklarıyla birlikte miras olarak alacaklardı. Ash bu ismi hak etmek, ona bakmak, onu beslemek ve çiftliğe ve isme olan minnettarlığını göstermek istiyordu.

Kendisi bunları sevmiyorsa, çocuklarının sevmesini nasıl bekleyebilirdi?

Bu kadar genç yaşta çocukları düşünmek komikti. Arkadaşlarının ve oda arkadaşlarının aklında böyle bir şey yoktu, hatta hiç yoktu. Onlar kızları, arabaları ve giriş seviyesindeki işleri için imza ikramiyelerini düşünüyorlardı. Ama bir çocuk ailesi tarafından terk edildiğinde, bir sonraki nesil için bir şeyler tamir etmek en önemli şeydir.

En azından Ash için öyleydi.

MSU'daki bir kız ona "Sen yaşlı bir ruhsun," demişti ve Ash bunun bir iltifat olduğunu düşünmemişti. Çiftlikteki yaşam vizyonunu açıklamaya çalışıyordu. Diğerleri göl evlerinden ve en sevdikleri kayak tepelerinden bahsederken, bir kız öğrenci birliği partisi için ağır bir konuşmaydı bu. Ama Ash'in umurunda değildi. Net hedeflere ve bir vizyona sahip olmak, planlarını raydan çıkaracak aptalca seçimler yapmasını ya da Wyoming'de yaşamaya açık olmayan kızlarla çıkmasını engelliyordu.

"Şu Michigan'lı kızlara dikkat et," dedi Ridge ona birinci sınıfa hazırlanırken. "Her biri baştan çıkarıcı sirenler; uzun boylu, salkım söğüt gibi, sarı saçları kumsalda altın sarısına dönüyor."

Ridge bunu söylerken sadece yarı şaka yapıyordu - şimdi rahmetli olan ilk eşi Randi Lynn kuzey Michigan'dan geliyordu. Mezun olduğu okul Michigan Eyaleti'ndeki hukuk fakültesiydi.

Ash babasına, "Dikkat edeceğim," dedi.

"Bunu yapıyorsunuz," dedi Ridge, "çünkü ovalar ve tepeler için Büyük Göller terk etmek isteyen pek fazla kadın yok. Arka penceremizdeki bu güzel vadiye rağmen, buradaki izolasyon zor bir satış olabilir."

Bu ona gelen tavsiyelerin sadece başlangıcıydı. Herkes onu bir kenara çekti ve fikirlerini söyledi.

"Çok çalışın ve unutmayın," dedi Gunnar, "mezun olduğunuzda çiftlik işleri hayal edebileceğinizden daha zor olacak. Ama dümende başka bir West olduğu için gurur duyacağım."

Bu onu kesinlikle yakaladı. Neyse ki Colton onu gözyaşlarına boğmamıştı. Ortanca kardeş, "Bir partiden en son ayrılan sen olma," diye öğüt verdi. "Her zaman yalnız git. *Her zaman.*"

"Emredersiniz efendim," diye söz verdi Ash ve sözünü tuttu.

Pike, "Sırf eğlence olsun diye bir sanat takdiri dersi alın," diye teşvik etti.

"Sonbaharın tadını çıkarın," diye önerdi Kat. "Bunu söylediğimi kimseye söylemeyin ama sonbahar renkleri söz konusu olduğunda Michigan Wyoming'ı geride bırakır... ve orada Ekim ayında kar yağmaz."

Özlemle iç geçirdi ve Ash'i bir iki kez gelip onu ziyaret edeceği konusunda umutlandırdı.

"Michigan'daki benzin istasyonlarında suşi satıldığını duydum," diye uyardı Liu onu. "Oradan uzak dur. Bazı iyi marketlerde suşi satılıyormuş. Colton'ın tavsiyesini de dikkate alma. Partiler için vaktin yok. Ailemin bana söylediği gibi, '*Seni okula parti yapman için göndermiyoruz-iyi notlar, bu senin partin.*'"

Liu'nun saçma sapan tavırları onu hep güldürürdü. Ayrıca ona havaalanına giderken yemesi için bir kutu börek yapmıştı. Birinci sınıfta araba kullanmayacaktı; yurtlarda kalacak ve kampüse yakın bir yerde kalacaktı. Paislee'nin tavsiyesini zorlaştırıyordu.

"Havanın güzel olduğu bir Cumartesi günü Detroit Sanat Enstitüsü'ne günübirlik bir gezi yapın," dedi usulca. "Diego Rivera'nın *Detroit Endüstrisi* başlıklı duvar resimlerini gör. Sizi duygulandıracaklarını ve çalışma kavramına büyük bir değer vermenizi sağlayacaklarını garanti ederim."

Onunla bir yetişkin gibi konuşurken sözleri çok dokunaklıydı, tıpkı o n u n henüz olamadığı ama bir gün olmayı çok istediği biri gibi.

Küçük oğlu Ford'u kucağına alan Paislee onu yanağından öptü ve ekledi: "Eve, bize gelmeyi unutma Ash Amca."

CHAPTER 5

H

Ome.

Yakışıklı kovboy *eve* gideceğini söylediğinde Sassy kıskançlık krizine girdi. Bildiği gibi ev asla eskisi gibi olmayacaktı. Babası gitmişti ve annesi de onun yeni bağımsızlığı yüzünden dikkati dağılmıştı - finansal ve başka türlü.

Missouri Nehri'nin yakınında büyüdüğü küçük koloni küçüktü, ama büyük büyük evlerin hızla şirin küçük evlerin yerini aldığı düzenli, cazip bir mahalledeydi.

Bir çit ön bahçeyi tanımlıyordu ve güllerle kaplı bir kafes arka taraftaki tuğla döşeli verandaya açılıyordu. Sassy sayamayacağı kadar çok kez anne ve babasına orada üç el pinochle ve soğuk limonata içmek için katılmıştı.

Sassy bu sevgi dolu yuva için minnettardı ama mezun olduktan sonra geri dönmeyi düşünmüyordu. En azından kalıcı olarak. Annesi gençti ve dulluk dönemini atlatmasına yardım etmesi için kızına güvenmediğini açıkça belirtmişti.

"Yas tutacağım, Sassy," demişti yüksek sesle burnunu çekerek. "Ama her birimiz hayatımıza devam etmek için kendi yollarımızı bulacağız."

Bir gün Wyoming'e gitmeden önce Sassy annesinin açık bilgisayar ekranına baktı ve onun şehrin daha modern apartman dairelerinde sanal turlar yaptığını gördü. Yükselen tavanlı ve teraslı iki yatak odalı güzel daireler - budanacak gülleri ya da yeni boyaya ihtiyaç duyan çitleri olmayan apartmanlar.

Fotoğraflardaki odalar soğuk, modern ve kişilikten ya da sıcaklıktan yoksun görünüyordu. Annesinin her yeri davetkâr bir eve dönüştürebileceğini düşünmek istiyordu ama babasının etkisi olma yınca pek de umutlu değildi.

Umut. Duygusal olan oydu; pelüş mobilyalarını ve sanat eserlerini seçen oydu. Kendi haline bırakılsa, annesi çimenlere bir *Taşınıyor Satış* tabelası yapıştırır ve çıplak duvarlara kadar her şeyi satardı.

Bir iki fotoğraf dışında, Sassy annesinin yeni evini bir otel odasından ayırt edebileceğinden şüpheliydi.

"Bu *büyükanne* kulübesi babanın hayaliydi ama sanırım beni yaşlandırıyor," diyerek Sassy'nin küçük evin yaz sonuna kadar satılacağını düşünmesine neden oldu. Belki de en iyisi buydu - annemin boyamayı sevdiği tek şey tırnaklarıydı.

Evin parası ödenmişti ve satış, annesinin almak istediği her şeyin fiyatını fazlasıyla karşılayacaktı. Annesinin Sassy'nin değer verdiği şeyler konusunda duygusal olmadığını fark edince midesine bir taş oturduğunu hissetti. Belki de en iyisi buydu. Babasını her zaman küçük evin kuytu köşelerinde görürdü; annesinin genişleyen gardırobu için bir gömme dolap haline gelen ofisinde onu beklerdi.

"Ne?" Kızı giysileri karıştırıp fiyat etiketlerine bakarken annesi savunmaya geçmişti. "Baban beni güzel şeyler içinde görmeyi severdi. Öldüğü için rüküş görünmemi istemezdi."

Sassy gülümsedi, bunun doğru olduğunu biliyordu. Ayrıca annesinin mirasını neden aylık taksitler halinde ayarladığını da anlıyordu, böylece hepsini çok çabuk tüketemezdi.

"Ağır ol anne," demişti Sassy. "Gitmen gereken yerden çok elbisen var."

"Hımm," diye cevap verdi ve hiç oralı olmadı.

Her halükarda Sassy, annesinin kalkıp taşınması ihtimaline karşı eşyalarını açıkça işaretlenmiş istiflenebilir saklama kutularına koymayı ihmal etmedi. Çocukluğunun çöpe atılmasına hazır değildi.

CHAPTER 6

H

Ome.

Ash dört yıl önce Michigan'a gittiğinde, her şey çılgınca değişmeye başlamıştı, tıpkı bir toz şeytanı gibi.

çayır.

Kendisi de liseden yeni mezun olmuştu.

Babam ve Casey İtalya ve İsviçre'deki balayından yeni döndüler ve çiftlik, kasaba ve Casey'nin Phoenix'teki evi arasında mekik dokudular.

Colton ve Liu'nun çiftlikteki devasa rustik evi, bir misafirhane ve bir mutfak bahçesinin başlangıcıyla birlikte çay evinin bitişiğinde inşa ediliyordu - hepsi de doğal Batı Nehri boyunca.

Pike ve Paislee bebek Ford'u kucaklarına almış, ilk adımlarını atan bir yaşındaki Sun'ı da evlat edinmek için bekliyorlardı. Her iki çocuk da sadece West Ranch'in mirasçıları değil, aynı zamanda Denver'lı ailelerinin zengin bankacılık soyunun en yeni nesliydi. Paislee'nin kız kardeşi, First State Bank'ın yeni CEO'su Poppy Andrews, Sun'ı bir gün onun yerini alacak şekilde yetiştirmek için şimdiden sabırsızlanıyordu.

Ash'in yeğeni Willow, Kat ve Gunnar'ın bebeği, dört yıl önce çiftliğin etrafında dolaşüyor ve sevimli bir şekilde adını sessiz bir A ile söylüyordu, ...ş," derdi.

Şimdi Willow beş buçuk, Sun beş ve küçük Ford dört yaşındaydı. Her biri multi milyoner olduklarının farkında değildi; her biri böcek yakalamak, bisiklete binmek ve nehirde su sıçratmakla daha çok ilgileniyordu. Ve bu sabah yaptıkları gibi Ash'in odasına yuvarlanıyorlardı.

"Ash Amca! Ash Amca! Kalk!" diye bağırıyorlardı.

Willow, "Annem yaz tatili olduğu için seni uyandırabileceğimizi söyledi," dedi.

"Evet," diye söze karıştı Ford, tombul elleri Ash'in göbeğine yumuşak darbeler indirirken, "yaz tatili."

"Gettup gettup," dedi Sun şarkı söyler gibi bir sesle, küçük geçit töreninden aşırı heyecanlanmıştı.

Ash gözlerini zorla açmaya çalışarak, "Tamam, tamam küçük insanlar," dedi. "Ben kalkıyorum. Ama *sadece* kahve varsa. Kahve var mı? İlk kim öğrenebilir?"

Çocuklar mutfağa doğru koşarken gülüyor ve "*ben! ben!*" diye bağıyorlardı.

Ash için kahve var mı?

Ash kapısını kilitlemek için hızla yataktan fırladı, böylece küçük ziyaretçiler tekrar içeri dalmadan duşa girebilecekti. Geç uyumuştı. Ford'un söylediklerine rağmen yaz *tatili* sona ermişti. Eve dönmeden önce arkadaşının Michigan'daki göl evinde vakit geçirmek için mezuniyetinden sonra çiftlikteki işini üç hafta ertelemişti bile.

ERIK OLSEN, UZUN BİR OTOMOTIV MÜHENDİSLERİ SERİSİNİN EN YENİSİYDİ

Detroit merkezli ailesinde. Anne ve babasının kuzeydeki alt yarımada, Charlevoix Gölü'nde, Michigan Gölü'ne erişimi olan geniş bir yazlık evi vardı.

Olsen'ların deyimiyle "kulübede" altı yatak odası ve beş banyo vardı; Erik'in annesinin deyimiyle "plajı dışarıda bırakmak" için bir açık hava duşu da vardı. Ranzalı bir uyku verandası ve hemen altında yağmurlu günlerde kitap okumak ve sivrisineksiz akşam yemekleri için bir veranda daha vardı.

Duvarlar maviye boyanmıştı ve her yer parlak beyazdı. Duvarlarda, Olsen ailesinin birkaç neslinin evin önündeki buluşmalarını belgeleyen fotoğraflar yer alıyordu.

Ash eve, aileye ve Michigan yazlarına aşıktı.

O ve Erik her gün erkenden uyanır ve yelkenliyi iç gölün sakin sularına iterlerdi. Bir esinti yakaladıklarında asma köprü'nün altından geçerler ve göl boyunca uzanan birçok açık hava verandası ve güvertedeki insanlara el sallarlardı.

kanal. Sonra Büyük Göllerin en büyüğüne ulaşırlar, burada dalgaları kırıp levrek ve levrek avlarıydı.

Günün sıcaklığında demir atıp gölgeli bir açık hava şemsiyesinin altında hamburger ve bira içmek için kıyıya yüzerlerdi. Muhteşem bir günde, sahilde oturup Michigan'ın üst ve alt yarımadaaları arasında yer alan seçkin bir yer olan Mackinac Adası'na giden yelkenlilerin yarışını izlediler.

Her gece Olsen klanının geri kalanıyla birlikte verandada yemek yiyor, ardından Erik'in uzun süredir arkadaş olduğu çeşitli plaj partilerine gidiyorlardı. Ve *evet*, babasına mutlaka söylerdi, kızlardan birkaçının saçları Michigan güneşinden altın sarısı gibi görünüyordu!

Üç hafta uçup gitti ve Ash daha ne olduğunu anlamadan Olsen ailesine misafirpervelikleri için teşekkür ediyor ve farklı bir güzellik görmeleri için onları West Gorge'u her zaman ziyaret etmeye davet ediyordu.

"Çiftlikte tam teşekküllü bir misafirhanemiz var ve sizi de ağırlamak isteriz." Ash dağları, nehri ve çiftliğe yakınlığı tarif etti.

Grand Tetons, Wind River Sıradağları ve Yellowstone Ulusal Parkı.

"Kesinlikle geleceğim," dedi Erik içtenlikle. Sörf şortu, solmuş tişörtü ve burnundaki çinko oksit güneş kremiyle Erik suda bir gün geçirmeye hazırlanıyordu ve Ash ayrılmak zorunda olduğu için bir parça üzüntü hissetti. Ama büyük bir kısmı da eve dönmek için sabırsızlanıyordu.

Vedalaştıktan sonra yüklü kamyonetini batıya doğru çevirdi ve sürmeye başladı. Charlevoix'e, Michigan Gölü'ne ve hayatının en güzel yıllarına veda ediyordu.

Bu duygulara kendini kaptırınca, kasabaya uğrayıp bir emlak kataloğu alma isteği duydu; belki de Charlevoix Gölü'nde kendi yazlığını satın alacaktı. Ama sağduyu galip geldi; her yaz sadece bir ya da iki hafta ziyaret edebilecekti. Ve parası olmasına rağmen, iki yatak odalı, tek banyolu bir yazlık için yarım milyon dolar büyük bir ani alımdı.

Öyle değil miydi?

CHAPTER 7

L Michigan'dan ayrılmak Ash için zor olmuştu ama West Ranch'e dönmenin doğru şey olduğundan emindi. Diplomasını alan Ash, ilk "gerçek" işine hazır bir şekilde dimdik ayaktaydı. O bir İstenmeyen yetim, hafta sonları ona bir iki şey öğretmek için vakti olan Batı'nın peşine takılıyordu - her ne kadar zamanlarını cömertçe harcasalar da.

"Müdür Yardımcısı, maaşlı ve kâr paylaşımlı," dedi Gunnar mezuniyet töreninde onu alkışlayarak. "Ben ve diğer kardeşler mezun olduktan sonra aynı anlaşılmayı yaptık."

Diğer kardeşler, çiftlik için duş alıp giyinirken Ash'in kafasında bir bant geçidi gibi tekrar tekrar çalan bir terimdi. O da "diğer kardeşlerden" biriydi ve ortaya çıkıp kendini kanıtlamak için sabırsızlanıyordu. Üniversite mezuniyetindeki coşkuları bir gösterge ise, gelişile birlikte başka bir kutlama daha olacaktı ve Ash takdir ve ilgi için heyecanlıydı.

Bunun yerine, park alanını günlük işler için kullanılan ATV ve Jeep'lerden neredeyse boş buldu - *herkes neredeydi?* Her zamankinden daha geç kalmıştı, elbette. Uzun yolculuktan sonra herkesin bunu bekleyeceğini düşünmüştü. Yine de Ash büyük boş odaya girerken kendini sönük hissetti. Adımları dökülmüş çimento zeminde yankılanıyordu ve Gunnar ile Rowdy'nin ofisleri karanlıktı.

Ama Ash irkilerek odanın sandığı kadar boş olmadığını fark etti. "Vadinin yukarıdaki derede ölü bir ağaç var," dedi bir ses, masanın arkasındaki bir kızıdan geliyordu. Ash içeri girdiğinde onu görmedi; yüzü, tüm dikkatini üzerinde tutan büyük bilgisayar ekranı tarafından yarı yarıya gizlenmişti. Kadının sarı dalgalı saçlarını hemen tanıdı.

"Gidip temizlemen gerek," diye devam etti, hâlâ ona bakmıyordu. "Sürünün içme suyunu engelliyor. Nerede olduğunu bilmiyorsan sana bir harita getireyim."

Ash şaşkına dönmüştü; güzel Bo Peep çiftlik ofisinin masasının arkasında oturuyordu!

Başını kaldırmadığı için kız onun sevincini, şaşkınlığını ya da hemen ardından gelen kaş çatmasını göremedi. Ash ilk resmi sabahında en azından çiftlik ofisinde Gunnar ve Rowdy'nin, hatta belki Gray'in kendisini karşılaşmasını bekliyordu. Bir kahramanın karşılaşmasına ihtiyacı yoktu ama yeni pozisyonu için herhangi bir karşılama iyi olurdu.

Ne de olsa Ash West Ranch'e dönmek zorunda değildi. Michigan'da ya da dünyanın herhangi bir yerinde kalabilirdi. Diploması, deneyimi ve West ismiyle dikkatini çekmek için yarışan iş teklifleri ve çiftlikler vardı.

Arkadaşı Erik bir gün göldeyken, "Biliyor musun, burada, Michigan'da yönetilecek çiftlik hayvanları var," dedi. "Yakınlarda olman harika olurdu."

"Baştan çıkmadığımı sanma," dedi Ash ama ziyareti sona erdiğinde Wyoming'e geri dönmeyeceğini de biliyordu.

Şimdi, neredeyse boş olan odaya bakarken kırılğan kalbinden kara bulutlar geçiyordu - kapalı piknik masaları terk edilmişti ve yemek masaları mutfak personeli tarafından temizleniyordu. Kardeşleri ortalıkta görünmüyordu ve yüzüne bile bakmayan bir kız, sanki o bir gündelikçiymiş gibi emir yağdırıyordu.

Belli ki onun kim olduğunu bilmiyordu.

"Nerede olduğunu biliyorum Bo Peep, ama bu nankör görevi yapacağımı sana düşündüren nedir?" Ash sordu, kendi kulaklarına bile huysuz ve huysuz geliyordu.

Kız bilgisayarının klavyesini tıkırdatırken sadece bir an durakladı, sonra çalışmaya devam etti. Başı eğikti ve ona bakma nezaketini göstermiyordu ama ağzının kenarındaki gülümsemeyi de tam olarak gizleyemiyordu.

"Patronun emri. Son gelen çiftlik işçisi sensin. Rowdy geç gelenin çamurlu dereyi boylayacağını söyledi. Bir de işin yedide başladığını söylememi istedi, kuşluk vakti değil."

Çiftlik eli! Ash düşündü. *Patronun ben olduğumu bilmiyor. En azından onlardan biri.*

Kız sandalyesinde döndü, sonra hızla ayağa kalktı ve bir dosya dolabına doğru yürüdü. Ash'in onu görünce çenesinin düştüğünü göremedi.

Daha iyisini biliyordu... bir kızı kıvrımlarına ve altın sarısı saçlarına göre değerlendirmemesi gerektiğini biliyordu. Erkek kardeşleri ve baldızları ona bunu öğretmişti. Yine de kızın kaygısız bir yürüyüşle süzülüşü ona her şeyi unutturmuştu.

Ash kıpırdamadan durdu, onu içine çekmeye çalıştı. Temiz hava ve yabani yonca gibi kokuyordu.

"Bu yaz iş arayan bir sürü el var," dedi ve sonunda ona doğru döndü. "Senin yerinde olsaydım bir daha geç kalmazdım. *Sensin.*"

Kız olduğu yerde donup kaldı ve sessizce Ash'in gözlerine baktı; o sırada kendi gözleri de buğulandı ve ağır ağır dalgalanmaya başladı. Ash bir anda kızın dizlerinin hafifçe büküldüğünü gördü ve düşmek üzere olduğunu anladı.

"Oha," diye bağırdı, aradaki mesafeyi kapatmak için öne doğru atılarak onu kollarının arasında yakaladı. Ash iki eliyle kızın gövdesini ve belini sararak onu kendine doğru çekti ve gevşek vücudunun toparlanması için zaman tanıdı. Uzun bacaklarının çam zeminde tutunmaya çalıştığını hissedebiliyordu ama hemen bırakmak istemedi.

Kız biraz inledi ve başını salladı. İçgüdüsel olarak kollarını bir yaşam destek halkası gibi Ash'in boynuna doladı ve onu sıkıca kavradı. Ofise giren herkes onların kucaklaşmasını görüp dans ettiklerini ya da bir sevgilinin ilk öpücüğünü paylaştıklarını düşünebilirdi - Ash'in sessizce yaz dilek listesine eklediği iki şey.

"Merhaba," diye mırıldandı usulca. "İyi misin?" Ellerinin kızın sırtındaki çıplak tende, gömleğinin yumuşak pamuğunun altında durduğunu fark etti. Bugün onu karşılamadıkları için ailesine duyduğu öfkeyi ve bu gizemli kızın ona patronluk taslamasına karşı giderek artan sabırsızlığını çabucak unuttu.

Ama neden bayıldı?

"Oh... vay..." Çaba sarf ederek gücünü topladı ve uzaklaşmaya başladı. "Yükseklik hastalığını atlattığımı sanıyordum ama sanırım atlatamamışım. Rowdy ve Gunnar ani hareketler yapmamam konusunda beni uyardılar."

Ash onu bir ofis koltuğuna götürürken kız biraz güldü, sonra iki şişe su almak için buzdolabına koştu.

"Birini yudumla, diğerini ensende tutacağım."

Başını kaldırıp şüpheyle baktı ama başının arkasına uzanarak saçlarını bir omzunun üzerinden çekti. Başını narin bir ceylan gibi eğerek boynunu Ash'e uzattı ve yumuşak süet kahverengi gözleriyle yukarı baktı.

Ash su şişesini kızın kusursuz tenine yerleştirirken eli titriyordu. Kız tekrar inlediğinde, Ash ayağının kayıp yere düşme sırasının kendisine gelebileceğini düşündü.

"Beni ikinci kez kurtardın," dedi, "sanırım adını bilmeliyim."

Ağzı kuruydu. Konuştuğunda, soyadını bilerek sakladı. O da aynı şeyi yaptı.

"Ash."

"Ben Sassy."

"Merhaba Sassy," diye toparlandı kadın gövdesini dikleştirip derin bir nefes alırken.

"Şey, sanırım ölü ağaç o," diye geveledi, "eğer tek başınıza iyiyseniz, gitsem iyi olacak."

"Yardım ister misin? Bu bilgisayar ekranına çok uzun süredir bakıyorum ve biraz temiz havaya ihtiyacım var."

Ona gülümsemişti ve bu o güne kadar gördüğü en güzel şeydi; Michigan Gölü'nün günbatımından ya da Charlevoix Gölü'nün güneşte elmas gibi parlayan mavisinden bile daha güzeldi. West Gorge'un hemen dışındaki derin vadideki şelalelerden ya da Eylül ayında dalgalanan kavak yapraklarından bile daha güzeldi.

"Çamurlu bir karmaşa olacak ama istersen sen de gel..." Ash yine ergenlik çağındaymış gibi çıkan bir sesle bunu söylemeyi başardı. Ama Sassy çok şaşırtıcıydı ve umutsuzca onun yanında olmak ve onunla konuşmak istiyordu. Keşke kendi yeteneklerine güvenebilseydi. ATV'yi bir kayaya çarpmadan sürebilir miydi? Motorlu testereyi kendi uzuvlarını kesmeden kullanabilir miydi?

"Harika," dedi Sassy, güneş gözlüklerini ve iş eldivenlerini toplamak için yavaşça ayağa kalkarak. "Rowdy bana hesap tablolarına ara vermemi ve çiftliğin işleyişini tanımak için orada burada takılmamı söyledi. Birkaç gezintiye çıktım ama dere benim için yeni."

Bu his de öyle. Ash midesinde bir sürü kelebeğin çılgınca uçuştüğünü hissediyordu.

"Madem yazı Wyoming'de bir çiftlikte geçireceğim," dedi Sassy, kolunu onunkinin arasından geçirerek, "kovboy kız olmayı da öğrenebilirim."

CHAPTER 8

"A en stajyerken bir elektrik fırtınası Chicago'yu kasıp kavurmuştu. Bir an gökyüzü mavi ve bulutsuzdu. Bir sonraki- gece gibi karanlıktı. Sokakta bir rüzgar esti.

Hastane sanki bir toptan fırlatılmış gibiydi ve binayı salladı. Sokak lambaları böyle yana doğru gidiyordu."

Kat West, kocası Gunnar'a ışıkların konumunu göstermek için elini düzleştirdi. Çiftlik evinin güvertesinde oturmuş öğle yemeklerini yiyorlardı, vadiye bakıyorlardı ve güneşin tadını çıkarıyorlardı.

Gunnar dinlerken buzlu çayından bir yudum aldı.

"Söylemeye gerek yok," diye devam etti, "fırtına sert bir şekilde vurdu, yağmur tabakaları, şimşek çakmaları ve gök gürültüsü ile tamamlandı."

"Vay canına," dedi. "Çok fazla hava durumu sıfatı var."

"Evet, tüm sıfatlar. Ama sonra elektrikler kesildi ve jeneratörler tamamen devre dışı kaldı. En azından doktor odasındaki. Acil durum gücü konusunda oldukça düşük önceliğe sahiptik."

"Hı hı," diye devam etti Gunnar hikâyeye, ama nereye gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Tam beş dakika boyunca karanlıkta oturdum," dedi Kat. "Salondaki bir masada e-postalarımı kontrol ediyordum, bu yüzden orada bekledim. Sonra ışıklar geri geldi ve ellerimi bir kez daha klavyenin üzerine koydum... ve sonra..."

"Peki sonra?"

"Evet," dedi teatral bir şekilde, "bir elektrik dalgası ellerimi çarptı ve bilgisayar duman çıkarmaya başladı!"

"Vay anasını," dedi Gunnar, "elektrik dalgalanması mı? Yani hastanenin ortak bilgisayarlarında aşırı gerilim koruyucuları olmadığını mı söylüyorsun?"

"Eminim artık biliyorlardır," dedi Kat.

Gunnar başını sallayarak, "Vay canına, şimdi çiftlikteki tüm aşırı gerilim koruyucularımızı kontrol edene kadar bu gece uyuyamayacağım," dedi, "ve bunu yanlış anlama Kat... ama buraya nasıl geldik, konuşarak mı? Rowdy ve benim işe aldığımız yazlık çiftlik işçilerinden bahsetmiyor muyduk?"

"Öyle miydik?"

"Evet," dedi, "Dirk Trainor'ın eski çiftliğinden üç adam var, ne yaptıklarını biliyorlar."

"Hı hı," diye başını salladı Kat.

"Ve Freda Lang, artı Wayne, Red ve Jackie'nin yeğeni var," diye devam etti Gunnar.

"Wayne büyüdü. Red's BBQ imparatorluğunda çalışıyor, ama çiftçilikle ilgili büyük anlaşmanın ne olduğunu görmek istiyor, değil mi?"

"Doğru," dedi Gunnar. "Ve bir de Sassy var." Birkaç saniye sessiz kaldılar.

"Ah evet, Sassy."

Kat'ın sesi kötü bir şey tatmış gibi geliyordu. "Konuşarak buraya böyle geldik. Onunla çiftlik ofisinde tanışıp elini sıkıştırdımda, Chicago'dakiyle aynı elektrikselsel güç dalgalanmasını hissettim."

"Düşündüm de, Orta Batı'dan geliyor." "Onda hoşuma gitmeyen bir şeyler var, Gunnar."

"Zeki biri. Her zaman zamanında ya da erken gelir," dedi, "ve bu iyi bir şey. Çiftlik işinin bazı finansal sorunlarını çözmemize yardımcı oluyor."

"Tamam."

"Sassy çok çalışmaktan ya da ellerini kirletmekten çekinmez, her ne kadar..."

"O ne?" Kat cevabı biliyordu ama Gunnar'ın ağzından duymak istiyordu.

Kocası sözlerinde boğuluyor gibiydi ve Kat gizliden gizliye onun kıvranışını izlemekten zevk alıyordu.

"Şey, o çok... o... o tipik bir çiftlik işçisine benzemiyor, sanırım."

Kat, "Muhteşem bir kadın," diye önerdi ve Gunnar da omuz silkerek onayladı. "Sassy çiftlikte işe aldığımız ilk kadın değil, ama o çoğu..."

Gunnar yine tökezledi.

Kıvrımlı mı? Ateşli mi? Güzel mi? Kat onun ne söylememeye çalıştığını merak etti.

"Nitelikli," dedi sonunda. "Kısa süre önce işletme ve muhasebe bölümünden mezun oldu, yan dal olarak da Ash gibi hayvancılık yönetimi okudu."

"Ash!" Kat haykırdı. "Bu da başka bir şey. Onun gibi genç ve savunmasız Ash üzerinde nasıl bir etkisi olacak?"

Gunnar kısık bir sesle güldü ve Kat'ın elini tuttu.

"Sassy de genç ve savunmasız. Ayrıca anne ayı, bu bizim kontrol edebileceğimiz bir şey değil."

"Belki de onu fark etmez," dedi Kat umutla.

Tam o sırada, çiftlik evi ile geçit arasındaki bozkırda kükreyen bir ATV'nin sesine döndüler. ATV dereye doğru gidiyordu.

Motorun sesini duyurmaya çalışan iki kişinin yüksek sesli kahkahaları, Kat ve Gunnar'ın duyabileceği şekilde uçuşumun yukarısına doğru yayıldı. Sürücü uzun boylu ve siyah saçlıydı. Yolcunun bir eli kovboy şapkasının üzerindeydi, altın sarısı saçları yüzünün etrafında uçuşuyordu.

Ash ve Sassy'yi, şüphesiz.

Gunnar, "Bence dört tekerlekten çekişli araçlar artık yok," dedi.

CHAPTER 9

W Est Ranch yaz ofisi için yardımcı aramıyordu. Rowdy bunu Sassy'ye ilk bahardaki ilk e-posta yazışmalarında açıkça belirtmişti. Ama o ısrarcıydı. Onun için

Kredi, Rowdy her seferinde ona geri e-posta gönderdi.

"Özgeçmişinizi gönderin, dosyada saklayalım" dedi.

Kemiğe sarılmış bir köpek gibi, Rowdy'ye birkaç günde bir not göndererek onu yıpratmayı umuyordu. "Paradan çok iş deneyimine ihtiyacım var. Belki düşük ücretli bir stajyerlik düşünürsünüz," diye karşı çıktı. "Ofisin yönetimine yardımcı olabilirim ve mümkün olduğunda elleri gölgeleyebilirim. Yeni ve havalı bir diplomam var ama çiftlik deneyimim sıfır."

Rowdy, "West Ranch'te kadın ve erkeklere yaptıkları iş karşılığında adil bir ödeme yapılması gerektiğine inanıyoruz, bu yüzden bu şartları kabul edemem," diye cevap verdi.

"Ekibe katılmak için bir neden daha. İş ahlakınız canlandırıcı," diye karşılık verdi Sassy, biraz iltifat etmeye çalışarak.

"Diğer çiftlikler eleman alıyor olabilir, iyi bir şeyler söyleyebilirim," diye teklif etti. "Ama West Ranch en büyüğü ve en iyisi ve yerleşmemeyi tercih ederim." Sonunda Rowdy yumuşadı ve ona ofiste bir yaz pozisyonu teklif etti.

"Tamamlanması gereken birkaç yarım kalmış işimiz var. Muhasebecimiz ailevi bir acil durum nedeniyle aniden ayrıldı. Boşluğu ben dolduruyordum ama sayılarla aram pek iyi değildir, kelime oyunumu bağışlayın. Belki sen bize yardımcı olabilirsin, ben de tekrar işimin başına dönebilirim."

"Kulağa harika geliyor," dedi Sassy büyük bir rahatlamayla Rowdy'ye. Ses tonundaki çaresizliği saklamaya çalışıyor, West Ranch'e gelişinin gerçek nedenini ne ona ne de başkasına söylemek istemiyordu.

Henüz değil.

Rowdy bilseydi onu çiftliğe yaklaştırmazdı, bundan emindi. Artık burada olduğuna göre, kendine sakin olmasını ve doğru zaman gelene kadar ortalıkta görünmemesini söyledi. Ve Tanrı aşkına, o genç, yakışıklı Ash'le ilgili tüm düşüncelerini arka plana itti.

ATV'yi dereye doğru sürerken Sassy kendi kendine, *bu işi hiç kolaylaştırmıyor*, diye düşündü.

Ne zaman başı birazcık derde girse, o oradaydı. Daha önce, dosya dolaplarına doğru yürümek için çok hızlı kalktığı zaman olduğu gibi. Sassy baş dönmesinin en kötüsünün geçtiğini düşündü, ta ki kendini yeni yaz çiftlik elçisinin çok yetenekli kollarında bulana kadar.

"Bu yüksek dağ rakımına alışmak biraz zaman alıyor" dedi.

Rowdy birkaç hafta önce Sassy'yi de aynı konuda uyarmıştı, Sassy neden döner koltuğuna yapışmış gibi hissettiğini yüksek sesle merak ettiğinde.

"Bacaklarım çok ağırlaştı, sanki ayakta duramıyorum," diye yarı güldü, yarı sızlandı Rowdy'ye. Vücudunun herhangi bir bölümünden bahsettiği için anında pişman oldu - Şımarık mümkün olduğunca radarın altında kalmayı severdi. Annesinin deyiimiyle "doğal güzelliği", sönmemesi için uğraştığı parlak bir fener gibiydi.

"Biraz zaman alır. Çok su için," diye tavsiyede bulundu Rowdy.

Ash aynı zamanda bir gün önce mahsur kaldığında onu kurtaran kişiydi. Ve Sassy'nin onun hakkında bildiği tek şey adıydı.

Gunnar ve Rowdy hiç yardımcı olmadılar. O sabah erken saatlerde sadece bir çiftlik çalışanının daha beklendiğini söylemişlerdi. Gunnar Rowdy'ye, "Hoş geldin demek için ona nankör bir iş buluruz," dedi ve ikisi de hınzırca sırıttı.

Bildiği tek şey, masasının önünde duran adamın ıssız yolda görüldüğünden çok daha yakışıklı olduğuydu. Ve onu yakaladıktan sonra tutarken daha da yakışıklıydı - gerçekten de yıkıcıydı. Adamın kolları belindeyken tüm etkiyi hissediyordu; gözlerindeki nezaket ve endişe, koyu renk saçlarındaki röfleler, çenesindeki kasları hareket ettirdiğinde yanağında beliren gamze ve hatta sabah aldığı duşun kokusu.

Güzel kokuyordu. Ama çiftlikteki herkes sabah ilk iş olarak böyle yapardı. Kesilen ağaçları dereden taşımaya başladığında, güneşin sıcaklığıyla birlikte o güzel koku hemen yok olacaktı.

Sassy gülümseyerek bir gün önce arabasının bagajına oturup Ash'in koyunları yoldan çekerek bir çekicinin ona ulaşmasını sağlarken gülmemeye çalıştığı anı düşündü.

"Kışt! Kışt!" diye seslendi, devrilmiş bir ağaç dalından yaptığı derme çatma sopasıyla arka kısımlarını nazikçe dürtmeye çalışıyordu.

Maaa maaa, diye bağırarak toynaklarını asfalta ve çakıllara vurdular.

"Haydi çocuklar, burada benimle çalışın. Güzel bayanın şehre gitmesi gerekiyor, benim de eve gitmem lazım." Konuşurken sesi o kadar içtendi ki, Sassy kendini onu desteklerken buldu.

Şaşırtıcı bir şekilde, koyun onun içten yakarışına karşılık verdi, o da öyle. Bir erkek ona ilk kez *güzel* demiyordu, hatta hiç demiyordu. Ama bu çok genç adamın ağzından çıkarken kulağa farklı geliyordu - sanki hayatında daha önce hiç "*güzel bayan*" dememiş gibi saf ve tatlıydı.

Çocuğun bu sözleri söyleme şekli Sassy'ye biraz kutsal geldi ve kalbine yakın bir şey sıkıca sıkıştı.

Yolu temizledikten sonra, Tig'in Çekici kamyonu tepenin üzerinden geldi. Şoförü eski bir dostu gibi selamladı ve bikinisinin üzerine bir şeyler giymiş olan Sassy'ye eliyle işaret etti. Sonra ona şapka çıkardı ve beklemek ve takip etmek için kamyonuna bindi. Ve gitmişti.

Bu sabaha kadar.

CHAPTER 10

"A "Derenin nerede olduğunu bildiğinden emin misin?"

Sassy, ATV'yi Batı topraklarında yönlendirirken Ash'le konuşmak için döndü. Bir elini kovboy şapkasının tepesinde tutuyordu,

diğeri ise engebeli sürüşte onu sabitlemek için ATV'nin tutunma çubuğunu sıkıca tuttu.

"Bu benim ilk günüm, ama West Ranch'teki ilk yazım değil," diye açıkladı Ash, kim olduğu hâlâ belirsizdi. Sassy mutlulukla sırtırken ona gülümsedi, şüphesiz güneşli güzel bir gündü. Kimliğini ondan mümkün olduğunca uzun süre saklamak istiyordu, böylece West ailesinden ayrı olarak onun hakkında kendi fikirlerini oluşturabilirdi.

Sassy'ye bu kadar yakın otururken Ash isminin ağırlığını hissetti - hala büyümekte olan bir isim. Elbette, topluluk etkinliklerinde West'lere katıldı ve vakfın yönetim kurulu toplantılarında yer aldı. Aileyi ve çiftliğin büyümesini etkileyecek kararlarda ağırlığını koydu - şu ya da bu mülkü satın almak; kasabaya hangi dönümleri bağışlamak; nereyi geliştirmek?

Ama bugün ilk kez bir çiftliğin sahibi olmanın sonuçlarını anladı - dünyanın en güzel kızını yaz stajyeri olarak işe alan bir çiftlik.

Ona çıkma teklif etse, sadece sinemaya bile gitse, hayatındaki pek çok insanın fikri olacak ve ailesinin itirazları haklı bulunacaktı. Eğer onunla çıkarsa, diğer çiftlik sahipleri kayırmacılık yapıldığını iddia edebilirdi. Davetini reddederse, taciz iddiasında bulunabilirdi.

Adaçayı denizinde bir mayın tarlası gibiydi.

İlk kez, birkaç yıl önce güzel Liu Chen aileye aşçı olarak çalışmaya geldiğinde Colton'ın içinde bulunduğu ikilemi takdir ediyordu.

Kat, Colton'ın aşçıyı öpmesini istemediğini söyledi. Aile adını ve itibarını korumak istiyordu.

Colton'a, "Liu Chen senin duygularını paylaşmazsa çok zarar verebilir," demişti. "Özellikle de seninle çıkması için kendini baskı altında hissederse."

Yine de aşk galip geldi ve Ash mezun olup Michigan'a gitmeden önceki yaz evlendiler. Ama Liu baştan sona Wyoming'li bir kızdı. Oysa Sassy'nin kaderinde sonbaharda eve dönmek vardı.

Saygın bir mesafeyi korumak için büyük bir neden.

DERENİN KENARINDAKİ DEVRİLMİŞ AĞACA ULAŞTIKLARINDA ASH YARDIM ETMEYE ÇALIŞTI.

Kalın ağaç gövdeleri ve dikenli, cızırtılı dallarıyla şımarık. Ama o sadece gülüp geçti.

Scarlett O'Hara'nın en iyi taklidini yaparak, "Ne kadar *centilmensin*, işimi benim için yapmayı teklif ediyorsun," diye alay etti. "Teşekkür ederim Rhett Butler, ama bu dünyada kendi yolumu çizmek zorundayım."

"Şey Bayan Scarlett," diye karşılık verdi Ash esmer Clark Gable, "Ben sadece her şey yanmadan önce bizi Atlanta'ya geri götürmeye çalışıyorum." Ek kredi derslerinden biri için dört saatlik film boyunca sadece özeti okumak yerine uyanık kaldığı için memnundu.

Sassy daha da çok güldü ve en sevdikleri filmler, kış sporları ve yemekler hakkında konuşurlarken zaman su gibi akıp gitti.

Ash, "*Rüzgar Gibi Geçti* epikti ama *Tombstone* değildi," dedi. Sassy en iyi güneyli güzelliğiyle, "Bu bir küfürdür," dedi.

Ses.

"Hmm, en iyisi konuyu değiştirelim," dedi Ash. "Kayak mı, snowboard mu?" "Snowboard fazla abartılıyor ve yokuş aşağı kayak yapmak muhteşem bir geri dönüş," Sassy emindi.

Chicago tarzı pizza ile Detroit tarzı pizzanın artılarını ve eksilerini tartıştılar.

Ash, "Detroit stili, kesinlikle," dedi ve Sassy'nin de aynı fikirde olması onu şaşırttı. "Korkarım Chicago tarzı için kılıcımı çekemem," dedi. "Değil Detroit en gevrek, en peynirli kabuğu yaptığında."

"Nihayet," dedi Ash tiyatral bir şekilde, "ortak bir zemin."

Onun yanında kendini daha rahat hissetmeye başlamıştı ki, Sassy aniden çekiştirmekte olduğu bir ağaç dalını düşürdü ve kulakları delen bir feryat kopardı.

"Ahhhh."

Güvenlik gözlüklerini ve eldivenlerini çıkaran Ash, kızın yanına koştu ve giderken derede su sıçrattı.

Sassy dere kenarına sertçe oturmuş ve bir elini diğer elinin içine almıştı. Ash onun yanına oturdu, vücudunun yan tarafı tamamen onunkine yaslanmıştı.

"Ow ow ow," diye bağırdı.

"Dur, bir bakayım." Ash nazikçe ama sertçe onun elini tuttu. Arkasını döndüğünde bir çığlık daha attı. "Oh, bu kötü bir kıymık," dedi Ash, "eldiveni delip geçmiş."

"Ben... *biliyorum*..." diye daha yüksek sesle feryat etti.

Ash eldiveni çıkarmaya çalışırken, Sassy'nin çığlıkları istifa eden hıçkırıklara dönüştü. Titreyerek elini olabildiğince sabit tuttu ve Ash'in onunla ilgilenmesine izin verdi. Gözlerini sıkıca kapatmıştı ve ancak Ash'in kucağına küçük bir dal koyduğunu hissettiğinde açtı.

"Al, şu çubuğu ısır Scarlett."

Yüzü yakındı ve sözleri burnunun kenarında hissedebileceği fısıltılar gibiydi.

"Isırmak mı dedin... *aşağı* mı?"

Ash kasvetli bir şekilde başını salladı.

"Ampütasyon yapmamız gerekecek."

Acısına ve korkusuna rağmen Ash, Sassy'nin yaptığı şakaya şaşkın bir kahkaha attığını duydu. Bunu yaptığında, Ash kız itiraz edemeden tek bir hamleyle rahatsız edici kıymığı çekip çıkardı.

Titreyen elini tutarken şaşkınlık ve merak içinde ona döndü.

Ash yumuşak bir sesle, "Çok cesurdun, Scarlett," diye güldü. Hiçbir uyarıda bulunmadan elini dudaklarına götürdü ve parmağını öptü -*gerçekten* tattı-. Dudaklarını kızın ince parmağının etrafına sıcak bir şekilde sararken, kızın nefesi o kadar doğal ve alışılmadık ki, Ash göğsünün alışılmadık bir sevinçle sıkıştığını hissetti. Başını çevirip onun gözlerinin içine bakmaya cesaret etti.

"Daha iyi misin?" Ash'in sesi alçak ve cızırtılıydı.

"Daha iyiyim," dedi fısıltıyla ve bu fısıltı geceler boyunca uykuya dalma çabalarına musallat olacaktı. Gözlerinin açıldığını ve dudaklarının hafifçe aralandığını görmek, hafızasında kapalı bir döngü gibi tekrar tekrar oynayacaktı.

Bunların hiçbirini yapmaması gerektiğini biliyordu.

"Ağzında kaç tane mikrop olduğunu biliyor musun?" diye sorardı büyükannesi, küçük bir çocukken bir çizici küçük bir bezle temizlemeye çalışırken.

Tükür.

Ama işte oradaydı, küçük eli onunkinde duruyordu. Ve sonra tüm o gözyaşları ve onun özlemi vardı... bir şey. Ne olduğunu anlayamadan, onun mükemmel porselen parmağını dudaklarının arasına aldı, bir şekerleme gibi tadını çıkardı ve bir tepki için gözlerini izledi.

Güzel kızı uzak tutmak için çok fazla.

CHAPTER 11

"S *Sürpriz!"*

Ash ve Sassy çiftlik ofisine geri döndüklerinde bir oda dolusu insan ve gürültülü yuhalamalarla karşılaşınca bir mil ve bağırır. sıçradılar

Dereden ıslanan botları, çamurlu kot pantolonları ve devrilen ağacın serseri dallarını çekiştirmekten gömleklerinde oluşan çiziklerle, ikisi de park yerine girerken bitkin ve yorgundu ama birlikte pek çok şeye gülüyorlardı.

Ash, motorlu testereyi kullanırken Sassy'nin yardımına minnettardı, ardından ATV ve bir halatla ağacın gövdesinin kalın kısımlarını çıkardılar. Birkaç saatlik yorucu bir çalışmaydı ama su artık sürünün içme suyu için yeniden özgürce akıyordu.

"Harikaydın, kovboy kız," dedi ona. "Bir numaralı iş sığırlara bakmak, her zaman yiyecek ve suları olduğundan emin olmak. Kurak bir dönem ya da devrilmiş bir ağaç olmadığı sürece, doğa nehir boyunca otlayanlara suyu gayet iyi sağlıyor. Diğerleri için ise güneş enerjisiyle çalışan karmaşık bir boru ve yalak sistemimiz var."

Saçmaladığının farkındaydı, ofise döndüklerinde kimliğinin ortaya çıkacağını biliyordu. O konuşurken Sassy ona baktı ve hoşgörülle gülümsedi. Muhtemelen çok yorgundu, özellikle de çiftliğin bulunduğu dağların yüksek rakımından dolayı daha önce neredeyse bayılmak üzereydi.

"Yemin ederim, bugüne kadar sıkı çalışmanın nasıl bir şey olduğunu unutmuşum. Bu çiftlik size kitap bilginizin kollarınız ve bacaklarınıza kıyasla ne kadar acınası olduğunu hatırlatmanın bir yolunu buluyor." Ofise girerken, tam da şu yorumu yapmak üzereydi

Kovboy okulunun ilk günü başarılı geçmişti ki bir tür kutlamayla karşılaştılar.

"Ne..." Ash odaya baktığında Gunnar, Colton, Pike, Rowdy, Gray ve hatta Ridge ile birlikte tüm çiftlik çalışanlarının kendisine umutla baktığını gördü. Gunnar öne çıktı ve Ash'in sırtını sıvazlayarak burrito, taco, buzlu kovalarda konserve gazoz ve büyük bir pastayla dolu yemek masasını işaret etti.

Tebrikler Grad, pasta dedi.

Gunnar gururla önce odadakilere, sonra da Ash'e, "İşte en yeni çiftlik müdürü Ash West," dedi. "Ekibe hoş geldin."

Sassy sessizce Ash'in arkasına geçti ve yana doğru kaydı. Gerçekten şaşırان Ash gülümsedi ve odaya doğru küçük bir el salladı.

"Vay canına, teşekkürler," dedi, gerçekten duygulanmıştı.

Ash gurur ve utançtan kıpkırmızı kesilirken herkes yuhaladı ve alkışladı. Bağırışlar sustuğunda Ash birkaç söz söylemenin zamanı geldiğini düşündü. Yemekler soğumaya başlamıştı ve eğer herkes onun gibi sabahladıysa acıkmışlardı.

"Teşekkür ederim, Gunnar. İnsana kendini nasıl özel hissettireceğini biliyorsun, o çamurlu ağacı dereden çıkarmam için saklaman da yeterince hoşuma gitti," dedi Ash genel kahkahalar arasında iyi niyetle. "Artık yiyebilir miyiz?" İşte o zaman oda gerçekten patladı. Ash elindeki ve yüzündeki çamuru yıkamaya giderken, çalışan eller onun şerefine içtenlikle yemek yediler.

"Aferin oğlum," dedi Ridge onu sırtından alkışlarken sessizce. İki adam yemek dolu kâğıt tabaklarını masaya fırlatıp yemeğe oturdular.

Ash babasının ne demek istediğini anladığını düşündü.

Barbekü ve pasta, büyük şehirlerde terfiyi müjdeleyen ofis içi notların eşdeğeri idi. Çiftlikte Ash'in iki üç katı yaşında olan kadın ve erkeklerin ailenin niyetinden haberdar olması ve "çocuğa" daha fazla saygı gösterecek kadar bilgi sahibi olması gerekiyordu. Çamurdaki ağaç, Ash'in en önemsiz işlerin bile üstesinden gelemeyecek kadar yüksek ve kudretli olmadığını gösterme fırsatıydı.

Her zaman başkalarından istediklerinizi yapmaya istekli olun. Ona defalarca gösterilmişti.

"Sadece iki küçük taco mu baba?" Ash, Ridge'in tabağını işaret etti.

"Casey bana yağ, karbonhidrat ve süt ürünlerini takip ettiriyor. O ve yardımcısı Doktor Kat, alışkanlıklarımı değiştirmem için bana baskı yapıyor."

Ash gülümsedi. "Bunu duyduğuma sevindim. Sırf üç torunun var diye..."

Ridge, "Liu ve Colton'ın bebeğiyle birlikte dördüncüsü de yolda," dedi.

"Doğru, dört torun," dedi Ash, "bu hâlâ baba olmadığın anlamına gelmez.

Ve bu yaz sana her zamankinden daha fazla ihtiyacım olacağından şüpheleniyorum."

"Anlıyorum," diye mırıldandı Ridge, Sassy'nin odanın öbür ucunda oturup Freda Lang ve Wayne'le yemek yediği ve konuştuğu yere bakarak. Saçları arkaya toplanmış ve yüzüne çamur bulaşmış olsa bile, kız son derece güzeldi.

Ash'in onu fark etmemesi için kör olması gerekirdi.

CHAPTER 12

"T

"Bugün işe geç gelen sözde çiftlik işçisinin Ash *West* olduğu ortaya çıktı!"

Kiraladıkları evin oturma odasında Freda ile otururken Sassy, sargılı eliyle kaşığı sertçe tutarak bir kase acı biberini yedi. Onu kurtarmaktan vazgeçmeyen çocuk West servetinin varislerinden biriydi ve gözlerini ondan alamıyordu.

Bu sonuncusu Sassy için yeni bir şey değildi. Genç hayatı erkeklerin bakışları ve tacizleriyle, kadınların kıskanç bakışları ve birkaç hançerle doluydu. O güzel annesinin kızıydı ve annesi ona bunu her zaman hatırlatırdı. Ama annenin bakışları *davet* ettiği yerde, kızı onların bir parçası olmak istemiyordu.

"Evet, öyle," diye yanıtladı Freda, bir gözü sessiz bir televizyon programındayken, doyurucu lokmalar arasında dikkati dağılmış bir şekilde.

Rowdy sonunda Sassy'yi işe aldığı anda, ona birkaç saat uzaklıktaki Lander'da yaşayan başka bir yazlıkçı olan Freda Lang ile ortak bir "ranza" teklif etti. Rowdy ona bunun Freda'nın çiftlikteki üçüncü yazı olduğunu söyledi.

"Freda'yı seveceksin. Herkes sever," dedi.

Sassy şartları kabul etti ve rustik bir konaklama için kendini hazırladı. Ranzalı ev, iki yatak odasının yanı sıra ortak alanı ve modern mutfakıyla kasabada sevimli bir bungalovdu.

Rowdy Freda konusunda haklıydı ve kızlar çabucak arkadaş oldular. Freda ve Sassy sırayla yemek yapıyorlardı; Sassy yaz salataları ve sebze güveçleri yapıyor, tatlı olarak da taze meyve veriyordu. Freda ise bunun aksine yarım yamalak joes, peynirli makarna ve en sevdiği chili'yi pişiriyordu.

"Ben ona Prens Ash diyorum," dedi Freda kıkırdayarak.

"Oh?" Sassy meraklanmıştı. "Nedenmiş o?"

Freda kâsesini kucağına koydu ve Sassy'ye gülümsedi.

"şÖyle bir şey," diye söze girdi. "West Ranch biraz krallığa benziyor -Ülkedeki en güçlü kral. Ridge eskiden kraldı ama tacını Gunnar'a devretti. Bu da Kat West'i kraliçe yapıyor. Sadece çiftliğin değıl, kasabanın, ailenin... araştırdığı her şeyin."

Freda son sözlerini vurgulamak için boşta kalan eliyle büyük bir süpürme hareketi yaptı.

Sassy, West ailesinin iç yüzünü öğrenince tüyleri diken diken oldu ve tüm dikkatini Freda'ya verdi.

"Bana daha fazlasını anlat."

Freda, Sassy'ye Wyoming çiftlikleri hakkında bir tarih dersi vermeye devam etti. "Bir zamanlar," dedi, "çiftlikler küçük anne ve pop organizasyonlarıydı,

ve her bina çiftte görev yapıyordu. Ana ev, yemek ve toplantılar için çiftliğin bir uzantısı olarak kullanılıyordu. Çiftlikteki eşler işlerin başındaydı, yoğun sezonda işçiler için yemek pişiriyorlardı. Defterleri tutuyor ve ayak işlerini yapıyorlardı - boş zamanlarında makine parçaları ve malzemeler için kasabaya gidip geliyorlardı."

Sassy, "Eminim o kadar da değildir," dedi ve Freda başıyla onayladı.

"Ayrıca, çocukları büyüttüler ve tüm çamaşırları yıkadılar," diye ekledi Freda, "bir bahçe tuttular ve kış için yiyecek sakladılar... kendi hayvanlarına baktılar... kilisede gönüllü oldular."

"West Ranch'in farklı olduğunu mu söylüyorsunuz?"

"şimdi öyle," dedi Freda. "Bugün West Ranch daha çok büyük bir şirkete benziyor. Ya da daha önce söylediğim gibi, bir krallık. Ve kraliçe Kat'ın tüm dağınık, tozlu, kirli çiftlik işlerini kalesinden ayrı tutma lüksü var. Onu suçlamıyorum; ben de aynısını yapardım."

Sassy onaylayarak mırıldandı.

Bir zamanların mütevazı çiftliği, ek binalar, aşevleri, ranzalar, yem depoları, ahırlar, barakalar, ekipman garajları ve benzerlerinden oluşan genişleyen bir altyapıya sahipti. İşçiler her sabah ofisler, dolaplar, piknik masaları, duşlar ve ranzaların bulunduğu büyük bir binada toplanıyordu.

Yemek servisi için uzun bir tezgahın yanında bir mutfak vardı. Çoğu gün eller kahvaltıda burrito ya da sosisli omletle karşılanırdı. Çiftlik aşçıları da duruma göre doyurucu bir öğle yemeğı ya da erken bir akşam yemeğı hazırlardı.

günün planlanmış görevleri. Paslanmaz dağıtıcıda her zaman taze kahve ve tepside belki bir ya da iki kurabiye bulunurdu.

Gunnar ve Rowdy'nin ofislerinin dışındaki resepsiyon masasında çalışan Sassy, Freda'nın çizdiği West Ranch resminden çok etkilenmişti.

"Peki prens... yani Ash, bu işin neresinde?"

"Gunnar ve Rowdy emekli olmaya hazır olduklarında Prens Ash bir gün mutlaka görevi devralacak," dedi Freda, son acı fasulye için kâsesinin dibini kazıyarak. "Diğer kardeşler artık bu işle ilgilenmiyor, o yüzden sırada Ash var. Bu büyük bir sorumluluk ve aynı derecede büyük bir ödeme günü."

"Ve..." Sassy, ilgisiz görünmeye özen göstererek, "Prens için bir prenses yok... bildiğin kadarıyla?" diye konuştu.

"Michigan'da biri olmadığı sürece olmaz. Görünüşüne bakılırsa, bu sadece bir zaman meselesi. Şanslı bir kız olacak ama kraliçeyi tahttan indirecek kadar güçlü olması gerekecek. İçimden bir ses Kat'in savaşımadan pozisyonundan vazgeçmeyeceğini söylüyor."

"İlginç," dedi Sassy sessizce.

Ash'in onunla ilgilendiğini biliyordu ama yine de bu yeni bir şey değildi.

"Birçok erkek seni istediğini düşünecek," demişti babası ölmeden önce ona birçok kez, "ama neyi ve kimi istediğine sen karar vereceksin. Asla razı olma."

Ash West'i istiyor muydu? Bunu söylemek için çok erkendi. Komik, kibar ve çok yakışıklıydı. Ve zenginliği ilgisini çekmese de, istediği bir şeye sahipti: çiftliğin ön kapısına ve ailenin kalbine erişim.

Belki de, diye düşündü Sassy, belki de kendisine bir hediye verilmişti.

CHAPTER 13

H *Cildi ipek gibiydi!*

Tavana bakıp uykuya dalmaya çalışan Ash, yumuşak çarşafından bir avuç tuttu ve o anı hatırlamaya çalıştı. Daha önce onu yakaladığında elinin Sassy'nin küçük sırtında olduğunu hissetti - izinsiz giriş kasıtlı değildi, ama yine de onun hissi ona eziyet ediyordu.

Karşılaşmalarıyla ilgili anılar kafasını kurcalıyordu ve yarı uykusunda onu kucağına alıp dans ettiğini, tökezlediği her an onu yakalayabilecek kadar yakınında olduğunu hayal ediyordu.

Bir yabancından, kurtardığı, dokunduğu ve hatta gün bitmeden *tadına* baktığı güzel bir kıza ne kadar da çabuk dönüşmüştü. Hatırladıkça Ash'in yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi.

SASSY'NIN VARLIĞI ASH'IN HISSETTİĞİ ŞAŞIRTICI ACIYI HAFİFLETTİ.

Üniversite yıllarının sona ermesinin yasını tutuyordu. Okumak için bu kadar uzağa gitmeyi hiç istememişti ama Ridge onu çok zorlamıştı.

Ridge ona, "Çoğu genç, biraz rahatlamak için evin sınırlarından ayrılmak için sabırsızlanır," dedi. "Evden ayrılmak konusunda neden çekingen davrandığını anlıyorum Ash, ama döndüğünde ev burada olacak. Ben de öyle."

Ash onun sözleri karşısında tıkanıp kaldı. Bir evi ve babası olduğunu hatırlamak bile onu her seferinde mutlu ediyordu.

"Git kendini bul evlat. Dünyayı keşfet ve güvenlik ağına güven," diye yalvardı Ridge, Ash bunun ne kadar zor olacağını anlıyordu.

dünyası parçalandıktan sonra kendisine hediye edilen aileyi terk etmek.

Ridge, "Geri döndüğünüzde burada olacağız ve geri dönseniz *iyi olur*," diye ekledi.

Michigan ilk bakışta yabancı bir ülke gibi görünüyordu. Çoğunlukla dümdüzdü, Wyoming'ın sahip olduğu dağlar ve vadilerden hiçbiri yoktu. Ama kısa sürede eşsiz güzelliğini sevmeyi öğrendi-Michigan'da kilometrelerce ağaç vardı. Ash hiç bu kadar çok ağaç ya da bu kadar canlı sonbahar renkleri görmemişti.

Kat haklıydı.

Kışlar inanılmazdı. Wyoming çiftlik sahiplerinin yapmak zorunda olduğu gibi bir yere kapanma durumu yoktu. Michigan'da kışlar kayak, snowboard, buz hokeyi ve gecenin erken saatlerinde üniversite kafeteryasından ödünç alınan tepsilerle yakındaki golf sahası tepelerinden aşağı kızakla kayarak kutlanırdı.

Ve su! Döndüğü her yerde çok fazla su vardı. Birisi ona Michigan'da bir göle, nehre veya akarsuya ulaşmak için sadece on beş dakika sürmesi gerektiğini söylemişti.

Wyoming suları hiç ısınmamış gibi görünürken - en küçük gölde bile dağlardan yeni erimiş karlar vardı - Michigan'da okyanus büyüklüğündeki göller aylarca yüzücüleri ve kayakçıları ağırladı.

Büyük Göller onu uçurdu.

Dört yılın sonunda Michigan onu derinden etkilemişti. Ash kristal berraklığındaki suları, kumsalları ve arkadaşlarını terk ettiği için üzüntü duyuyordu. Ama Sassy ona Michigan Eyalet Üniversitesi günlerinin gençliğini ve enerjisini hatırlatıyordu -gerçekten de MSU'dan bir sonraki eyalette büyümüştü ve sesi tüm sınıflarındaki Ortabatılı kızlarla aynı tempoda akıyordu. Bunların hiçbiri ya da ilk yılında dalga geçtiği "aman be" tarzı halk konuşmaları değildi. Sassy'nin sesi düğmeli ve netti, tıpkı bir altın bal gibi Michigan'daki bir meyve bahçesinde elma.

"Sassy!" Hâlâ uyanık olan Ash, tavana doğru onun adını söyledi.

Genellikle çiftçilik ya da tadilat yaptıktan sonra derin bir uykuya dalmakta zorlanmazdı. İyi bir iş günü Ash'in bildiği en iyi uykusuzluk ilacıydı. Ama bu gece düşünceleri Sassy'nin güzel denizinde yüzüyordu. Ne zaman uykuya dalacak olsa, kalbi onun altın sarısı nemli teni, parlak gülümsemesi ve taze yayık tereyağının soğuk bukleleri rengindeki saçlarını hatırlayarak çarpıyordu. Her kız saçlarına Sassy gibi güneş ışığı takamazdı.

"Olamaz," diye kendi kendini azarlayarak onun hakkındaki düşüncelerini bir kenara itti. "Michigan benim geçmişim. Sadece Wyoming var, şimdi ve sonsuza dek."

CHAPTER 14

TErtesi sabah Sassy ve Freda çiftlik ofislerine vardıklarında güneş doğuyordu. Saatin erken olmasına rağmen çiftlik çalışanları çoktan oradaydı, kahve içiyor ve çiftlik hakkında konuşuyorlardı.

Önümüzdeki gün. Bunların arasında Ash ve diğer Batılı adamlar da vardı.

Freda kahvaltı masasına doğru yürürken, Sassy çantasını masasına bıraktı ve bilgisayarını açtı.

"Günaydın *Bay West*," dedi Ash'e işaret ederek. Ash utangaç bir ifadeyle, "Suçluyum," dedi.

Sassy gülümsedi ve selamlamaya devam etti. "Günaydın, Bay West, ve Bay West... ve Bay West."

Ash, Gunnar, Rowdy ve Gray iyi huylu bir şekilde güldüler.

Rowdy, "İlk isimlerimizle hitap ettiğimizi biliyorsun, Sassy," dedi. "Bizimle uğraşmak için daha çok erken; biraz daha kahve içene kadar bekle."

"Peki tamam," diye gülümsedi. "*Seçtiğim* falan yok, sadece tanıştığımızda biri soyadını söylemeyi unutmuştu. Ama bence ailenizin 140 küsur yıl sonra hâlâ West Ranch'e bu kadar bağlı ve yatırım yapıyor olması harika bir şey."

Gunnar, "Çitlerden atlayan birkaç başıboşumuz oldu," diye söze girdi, şüphesiz başka girişimlerde bulunan Colton ve Pike'tan bahsediyordu. Colton West Gorge'un en işlek müteahhitlerinden biriydi, Pike ise orijinal manzaralarını satmak isteyen galerilerin sayısı giderek artan bir sanatçıydı.

Ailenin şu anki reisi olan Ridge, ilk eşi Randi Lynn'i kaybettikten sonra ilgisini kaybetmiş ve emekliye ayrılmıştı. Birkaç yıl önce Casey'yle evlendikten sonra dizginleri tamamen Gunnar'a devretti, böylece

"Balayının tadını çıkar." Görünüşe göre, dört yıl sonra hala güçlü bir şekilde devam ediyordu.

Gray, "Bu boşluğu doldurmak için birkaç kişinin daha geldiğini unutma," dedi. "Sanırım Freda gibi geniş bir aileye sahip olmanın iyi tarafı da bu. Lang klanı sayıca West'lere kolayca rakip olabilir. Değil mi Freda?"

Freda başını salladı, kahvesi ve kahvaltılık burritosuyla sohbete katılmak için yanlarına gelmişti. Sassy bu rahatlığa imreniyordu.

"Peki ya sen, Sassy," diye sordu Rowdy. "Büyük bir ailen var mı?"

Sassy cevap vermeden önce gülümsedi, odadaki rahat şakalaşmayı bozmak istemiyordu.

"Hayır, sadece ben ve annem," dedi, "babam öldüğünden beri."

Adamlar hep birlikte kaşlarını çatı ve sempati içinde başlarını salladı.

"Hayır, sorun değil," diye onları temin etti Sassy. "Babam borsa simsarıydı. West Ranch gibi küçük bir ordu gerektirmeyen bir iş."

Onun ses tonu ve yorumu havayı yeniden yumuşatmayı başardı ve herkes kupalarını doldurmak ve bir şeyler atıştırmak için uzaklaştı. Ash hariç herkes. Masasının yanında durmuş, kara gözleri endişeyle gölgelenmişti.

"Baban ne zaman vefat etti?"

Ses tonu sessiz ve gizliydi, bu da Sassy'yi etkiledi.

"Dokuz ay önce," diye cevap verdi. "Üniversitedeki son yılının başlangıcı."

"Bu acıtmış olmalı."

Sassy omuz silkti ama yorumunu başıyla onayladı. Ash'in masasının yanına yerleşmesinden, ondan gerçek bir cevap alana kadar hiçbir yere gitmeyeceği anlaşılıyordu. Bu kadar genç bir adam için alışılmadık bir empati gösterisi olduğunu düşündü.

"Dereye düşen bir kütüğün kıymığından daha çok acıyor," dedi sonunda başını kaldırarak. Sonra hafif bir gülümsemeyle ekledi, "muhtemelen yakışıklı bir kovboy tarafından öpülüp atılabilecek bir yara değildir."

Sassy, Ash'in gözlerinin şefkatli olduğunu fark etti, ta ki muhteşem kaşlarından birini kaldırırken ağzının köşesi kısmi bir sırıtişla yukarı kalkana kadar.

"Belki de bu kovboya bağlıdır, hanımefendi."

Başını hafifçe eğdi ve şapkasının kenarına dokunarak uzaklaştı, Sassy'nin nutku tutulmuştu ve bu düşünce biraz da heyecanlandırmıştı.

CHAPTER 15

S Ash West flört etmeyi denemek istedi, değil mi? Sassy masasında oturuyordu. Acemi girişimine rağmen yüzü kızarmıştı. Ve biraz da eğleniyordu. Ash'in flörtünü izlemek Yeni doğmuş bir buzağının belirsiz, cılız bacakları üzerinde yürümeye çalışmasını izlemek gibi.

Freda onun flörtöz yanından bahsetmemiştii, diye düşündü. Ama belki de Ash Freda'yla flört etmemiştii. Gerçi Freda güzel bir kızdı ve anlaşması kolaydı.

Ama Sassy ile Ash "öpüşmeyi kimin yaptığına bağlı" diyordu.

Ash için flört etmek muhtemelen çok yeniydi, tıpkı babasının on galonluk şapkasını deneyen bir çocuk gibi; nasıl oturduğunu görmek için aynayı kontrol ediyordu. Ona uymadığını söylemek istiyordu.

Hiç de değil.

Olmadığı biri gibi davranmak için fazla iyi ve fazla samimiydi. Öte yandan, çabaları çok sevimliydi ve onu sönük bırakmak istemiyordu.

Ayrıca ona hayatı boyunca en iyiler tarafından flört edildiğini de söylemek istiyordu. Kendini bildi bileli erkekler ve oğlanlar -çoğunlukla bekârlar- onun dikkatini çekmek için birbirlerini eziyorlardı ve o bunu her zaman itici bulmuştu.

Annesi ona, "Bir gün ilgiden hoşlanacaksın," demişti ama bu doğru değildi. Henüz değil. Freda'ya göre, muhtemelen lise günlerinden beri ne kadar yakışıklı olduğunun farkında olmayan Ash West için bir istisna yapabilirdi. Ya da sadece kendisi olduğunda ne kadar çekici olduğunu, örneğin patlak bir lastik için ona yardım etmek için durduğunda, sadece

Koyun. Ya da bayılırken onu yakalamak. Bir kadının boynunda nazıkçe su şişesi tutan bir adam özel biriydi.

Ama geriye dönüp düşündüğünde bacaklarına, midesine ve kafasına bir şeyler yapan kıymıktı.

Sırf *onu* güldürmek için *parmağını* kesmesi gerektiğini söylemesi ve sanki parmağı uyuyan güzelmiş ve aşkını kanıtlaması gerekiyormuş gibi parmağını öpmesi, bugüne kadar Sassy'nin genç hayatında aldığı en bayıltıcı öpücüktü. Ve bu sadece onun küçük parmağıydı.

O öpücüğün olması gereken yere konduğunu hayal edin.

Ama flört etmekten kaçınmak gerekirdi, West Ranch'e gelme nedeni bu değildi. Sassy, Ash West ile çok az ilgisi olan çok özel bir görev için buradaydı.

Ya da belki de öyleydi.

Belki Ash'le flört etmek o kadar da kötü olmazdı. Ash gibi bir adamın, eğer ona şans verirse, öpüp geçebileceği acılar olabilirdi. Ve belki de o, nihai hedefine, yani West Ranch'teki büyük eve giden kestirme bir yol olabilirdi.

CHAPTER 16

"Y

Sana aldığım güneş kremi sürmüyorsun."

Sassy uzun ve yorgun bacaklarını kanepede önüne uzattı ve büyük boy bir sandalyeye sıkışmış olan Freda'ya baktı. Duştan yeni çıkmışlardı, ikisi de

şortlar ve tişörtlerle bungalovun penceresinden güneşin batışını izliyorduk.

Cuma gecesi idi ve ikisi de açlıktan ölmek üzereydi ve bitkin durumdaydılar; neredeyse tacolarını ve süt bardaklarını kaldıramayacak kadar yorgunlardı.

Sassy, Freda'nın parlak kırmızı bir burnu ve yanakları olduğunu fark etti. Sassy kadar uzun boylu ya da zayıf değildi ama kendi esmer teni içinde mutlu ve rahat görünüyordu. Sassy onun mizah anlayışına ve çiftlikteki tüm "erkeklerle" kolaylıkla anlaşabilmesine hayrandı. Sassy kendisinin de bazılarını mesafeli göründüğünü biliyordu ama erkeklerle flört ettiğini düşünmesinler diye onlara karşı aşırı temkinli olmayı öğrenmişti.

Bir randevuyu kibarca reddettiğinde bazıları onu "karışık mesajlar" vermekle suçlamıştı. Neredeyse her zaman, sadece *arkadaşça* davranıyordu - tıpkı Freda'nın doğal olarak yaptığı gibi.

Züppe olarak görülmek, flört etmekten daha iyidir, diye genç yaşta karar vermişti.

"Biliyorum, biliyorum," diye başını salladı Freda. "Sadece yarın eve gitmeden önce biraz güneşlenmeye, bronzlaşmaya çalışıyordum. Neden benimle gelmiyorsun? James Timothy Freemont'a ikimizi de yemeğe götürmesini söyleriz."

"Jim Tim sana bir bakacak ve *senin* akşam yemeği olduğunu düşünecek; New England'dan bir ıstakoz yemeği," dedi Sassy ve Freda'nın erkek arkadaşına taktığı lakaba gülmesine neden oldu. Freda'nın bu olası ismi kendisinin de fark etmemiş olması Sassy'ye kızın kesinlikle aşık olduğunu doğruladı.

"Jim..." Freda durup tekrar glmek zorunda kaldı, "Jim Tim bu hafta telefonuna cevap vermediği ya da aramalarıma geri dönmediği için bana bir ıstakoz yemeği *borçlu* olacak." Bunun zerine kızın gülümseme biraz soldu ve Sassy onun acısını hissetti.

"Freda, o ocuk hukuk fakültesi finallerine hazırlanıyor," dedi Sassy toplayabildiği tüm pozitif enerjiyle, "böylece Lander, Wyoming'de önemli bir avukat olabilir ve sana on sekiz bebeğinin koşup oynayabileceği ve dört yaşına geldiklerinde sığır gdebilecekleri bir çiftlik inşa edebilir."

Freda'nın yüzünde yine bir gülümseme belirdi.

"Hayatım boyunca neredeydin, Sassy?" Dedi ve sonra ekledi, "Jim Tim'le o hayatı isterdim. Düşündüm de, belki de seni eve, Lander'a gtrmesem daha iyi olur. Sana bir bakar ve..."

"*Kes şunu*. Hiçbir zaman böyle olmayacak, o yüzden böyle söyleme." Freda utangaç görünüyordu.

"zgnm Sassy, nasıl göründüğüne engel olamazsın."

"Elbette yapabilirim," diye hınzırca sırttı Sassy. "Tıpkı senin yaptığın gibi güneş kremi atlayabilirim."

"Pekâlâ, pekl," diye güldü Freda. "Touch."

Sassy'nin kulaklarına arkadaşının sözleri uzun bir "too *shayyy*" gibi geldi ve o da kakhahalara katıldı. Freda'yla birlikte olmak kolaydı. Her normal kız gibi onun arkadaşı olmak ve Lander'ı ziyaret etmek istiyordu. Lang ailesinin neye benzediğini görmek istiyordu - duştaki sıcak su ya da kutudaki son çörek için tartışıyorlar mıydı? Sassy yle umuyordu. Tek ocuk olarak, daha büyük ailelerin sevgi dolu kaosu yaşamayı arzuluyordu. Biraz drama ve kakhaha istiyordu.

Ve Sassy hararetle Jim Tim'in onu fark etmeyeceğini umuyordu, aynı şekilde Freda'nın babası ya da kardeşlerinin de. O sadece Freda'nın yeni, isimsiz, unutulabilir arkadaşı olmak istiyordu.

Adı neydi?

"Pardon, ne dedin?" Sassy, Freda'nın konuşmakta olduğunu fark etti.

"Ash West'i eskiden sevimli bulduğumu söylüyordum, ama son birkaç yıldır beni hiç dikkate almadı-ama bu yaz kesinlikle iyi görünüyor."

"Onu bu yazdan önce hiç görmedim, o yüzden bir şey söyleyemem." "O zaman ben ikimiz için de tartılacağım," dedi Freda. "*İyi* görünüyor. Her şey

büyüdüm ve bir şey için hazırım, biri için."

"Bana Ash'ten biraz daha bahset," dedi Sassy kayıtsızca. "Ama önce bana söz ver ve bu sefer ciddiylim, o güneş kremi kullan. Yoksa o güzel bronzluğun

West'lerin çiftlik ofisinde tuttıkları antika deri eyere benzer bir tene dönüşecek. Eskiden Pickford adında ölü bir adama ait olan."

"*Akin*. Jim Tim. Beni gülmekten kırıp geçiriyorsun, Sassy pants," diye homurdandı Freda, sonra da yeni arkadaşına West ailesi ve Ash hakkında bildiği her şeyi anlatmak için arkasına yaslandı.

CHAPTER 17

"**D** Kasabaya uğramayı ve Amber'ı görmeyi unutmayın."

Casey çiftliğin mutfağında elinde bir fincan kahveyle duruyordu. Günlerden cumartesiydi ve Ash erkenden kalkıp eve döndüğünden beri ilk izin günüydü. Çiftlik hâlâ ilgi istiyordu ama Rowdy ve Gunnar, düzenli çalışanları heceleme için bir hafta sonu ekibi tutmuş ve iş yükünü denetlemek için müdürleri dönüşümlü olarak görevlendirmişti.

"Casey sözlerine şöyle devam etti: "Amber Waves adlı dükkânı yerli halk ve turistler arasında çok popüler. "Ticarethanenin hemen aşağısında. Amber sürekli seni soruyor."

Ash'in West Gorge'da sadece birkaç arkadaşı vardı ve bir ya da ikisi emeklilik yaşına oldukça yakın görünüyordu. Ama bir iki merhaba demek için kasabaya gitmeyi planlıyordu.

Kat masada oturmuş Paislee ile dergileri karıştırırken Casey de onlara katıldı. Kat çiftlik evini sürekli olarak geliştirdiğinden ve Casey'nin Phoenix'teki evinin yanı sıra West Gorge'daki evleri olduğundan, üçü de diğer şeylerin yanı sıra dekorasyon trendleri hakkında konuşmaktan hoşlanıyordu.

Paislee, "Sanat ve Kültür Merkezi'ne uğrayın," dedi. "Pike'ın yeni resimleri sergileniyor."

Ash başını salladı.

"Willow, Sun ve Ford nerede?" Küçük yeğenlerinin coşkulu sesleri olmadan mutfağın ne kadar sessiz olduğunu fark etmekten kendini alamadı.

Kat gülümsedi. "Cumartesi sabahları tüm çocuklar Çin yemeği dersleri ve dil okulu için Liu Teyze'nin evine gidiyor. Küçük Sun'a öğretmeye başladı ama Ford ve Willow dışarıda kalmak istemedi."

Casey, "Tabii ki Liu'nun bebeği birkaç ay sonra doğacak," dedi. "Biraz yavaşlamak isteyebilir."

Etkilemek için verilen bir aradan sonra mutfaktaki herkes enerjik Liu'nun yavaşladığı düşüncesiyle kahkahalara boğuldu. Şef, beş yıl önce geldiğinde çiftlikte fırtınalar estirmiş ve Colton West'le evlendikten sonra bile zorlu işini sürdürmüştü. Batı Nehri'ndeki yeni evleri tamamlanana kadar Liu, Kat'in onun yerine birini işe almasına yardım etmemişti.

Liu bugünlerde mutfak bahçesinde çalışıyor, yemek blogu için videolar hazırlıyor, kocası ve geniş Chen ailesiyle ilgileniyor -şimdi kalıcı olarak kendi geniş evinin bitişiğindeki misafirhaneye yerleşmişler ve Liu'nun ilk bebeğinin doğumunu heyecanla bekliyorlar.

Liu hâlâ çiftlik evine, kendisi ve Chen kadınları tarafından "ailemiz için" hazırlanan büyük yemek tabakları getiriyordu. Her lokma Kat, Gunnar, Willow ve o sırada çatı altında olan diğer herkes tarafından takdir edilir ve yutulurdu. Genellikle Ridge ve Casey, şimdi de Ash.

Sıcak havalarda Liu, Colton'ın hediyesi olan özel çay evinin serin gölgesinde bahçeden masaya akşam yemekleri servis ediyordu. Videolarını ve sosyal medya paylaşımlarını takip eden bir milyondan fazla hayranına göre onunki pastoral bir hayattı.

Ash kasabaya gitmeden önce Casey masadan kalktı ve nazıkçe onun koluna girdi. Onu kendine çekti ve yanağından öptü.

"Geri dönmen çok güzel Ash," dedi Casey. "Hepimiz seni özledik."

Ash gülümsedi ve sevgisine karşılık verdi. Ridge'le evlendiğinden beri Casey arkadaşlığını ve annelik jestlerini iki katına çıkarmıştı. Kendi çocuğu ya da kardeşi olmayan Casey, böylesine yakın bir aileye katılma konusundaki çekingenliğini, kurnazlık ya da amaç gütmeyen bir açıklıkla takas etmekten memnuniyet duyuyordu. Sadece kalbini yerinden hoplatan adamlarla birlikte olmak istiyordu ve aralarına giren diğer tüm ilişkilerin üstesinden gelecekti.

Sonunda herkesin onunla arkadaş olmak istediğı ortaya çıktı.

Casey geniş ailenin reisi olmak için kraliçe arı Kat'e meydan okumayacaktı; bu rolü istemiyordu. Liu'nun yemek pişirme konusundaki hakimiyetine karşı çıkmayacak ya da Paislee'nin stil ve tasarım anlayışını bir üst seviyeye taşımaya çalışmayacaktı. Kimseye çocuklarını nasıl yetiştireceklerini ya da eşlerini nasıl seveceklerini söylemeyecekti. Casey bunları ilk kez kendisi öğreniyordu.

Casey ilk başlarda West'in oğullarına kendisini aileye kabul etmeleri için gereken zamanı tanımaya karar vermişti; gerektiğinde gülümseyip yardım eli uzatacak, sonra da Ridge West hangi gece hangi yatakta yatıyorsa hemen koşup onun kollarına atılacaktı.

Dört yıl önce, birden fazla şekilde onun hayatını kurtarmıştı. O zamandan beri ayrılmaz bir ikili olmuşlardı.

Liu Chen'in annesi Ling, bir keresinde ona bir Çin atasözüne göre, eğer biri hayatını kurtarırsa, günlerinin geri kalanından sorumlu olduğunu söylemiş. Ancak daha sonra kendisi ve kocası Zhang'ın bu bilgeliği bir *Kung Fu* bölümünün tekrarında David Carradine'dan almış olabileceklerini itiraf etti.

"Her iki durumda da," dedi Ling gülümseyerek ve omuz silkerek, "Ridge West bir avdır."

CHAPTER 18

"Casey kızım, bugün çok iyi görünüyorsun," dedi Ridge o sabah sık sık kaldıkları çiftlik sütünde yanından geçerken karısına.

"Dün gece de aynı şeyi söylemiştin," diye cevap verdi soluk soluğa gülerek. Casey çiftlikte kalmaktan hoşlanıyordu ama kendini sanki bir müzedeymiş gibi fısıltıyla konuşurken buluyordu. Oysa aslında ailenin geri kalanından tamamen izole edilmişlerdi.

"Dün gece de doğruydu, şimdi de doğru."

Ridge onun eline uzandı ve onu kendine çekti. Kollarını onun beline dolayarak yüzünü boynunun sıcaklığına gömdü ve kollarını onun kol ve omuz kaslarında aşağı yukarı hareket ettirirken çenesinin hatlarını öptü. Diğer kadınların dondurmadan ya da süslü kahve içeceklerinden hoşlandığı gibi, onun gücünden hoşlanıyor gibi görünüyordu. Muhtemelen uzun yıllardır tek başına olduğu içindi. Casey kocasından cesaret alıyor, onu büyük bir takdirle içine çekiyordu.

Her gün onun için güçlü olacağından ve ona değer verdiğinden şüphe duymadığından emin oluyordu. Ridge kaybettiği zamanı telafi ediyordu. Casey gibi güzel bir kadının iyi bir adamın sevgisini tatmak için neredeyse elli yaşına kadar beklemesi gerektiğini düşünemiyordu. Kendini böyle düşünmek övünç vericiydi, biliyordu ama Phoenix'te onun kalbini ve işini kıran serseriyle kıyaslandığında, kendisi tartışmasız bir azizdi.

Bu yüzden ona kur yaptı. Onunla flört etti. Ofisine taze çiçekler ve çikolata kaplı süslü kiraz kutuları gönderdi. Geceleyin, Ridge onun boynundaki yeri öptü, bu da onun keskin bir şekilde nefes almasına ve

ve karanlıkta mışıl mışıl uyuyana kadar kollarını ve boynunu okşadı.

Bu "sedirde sallanan sandalyeler" gibi bir gün batımı evliliği değildi; Ridge West her zamankinden daha çok ve daha *bilinçli* çalışıyordu. Casey'yi bir kar fırtınasından ve aç kurt sürüsünden kurtaran adam olduktan sonra, yarım yamalak yaşamayı reddediyordu. Başka bir deyişle, Randi Lynn'in ölümünden beri sürdürdüğü şekilde.

Sonuç olarak, Casey West'in her geçen gün daha genç ve dinç görüldüğüne yemin edebilirdi. Gizliden gizliye, Ridge'in yeni başarı ölçütü buydu. Casey'nin eski sevgilisi olan o akbabayı parmaklıklar ardına tıkmak Ridge için suçluluk duygusuyla dolu bir zevkti.

O pislik sonsuza dek hapiste kalmayacaktı. Sadece zimmetine para geçirdiği için suçlu ilan edilmesine ve yerel gazetenin Casey'nin babasının emlak işini harabeye çevirdiği için duyduğu acıyı hafifletmesine yetecek kadar uzun bir süre. Sonuç olarak, Phoenix'e dönerken ve çocukluğunun geçtiği evi ziyaret ederken daha rahattı; ev, ikisi için bir inziva yeri olarak özenle yenilenmişti.

Suçlu kararı, adamın şantaj girişimlerinin ardından bir yasaklama emrini de tetikledi.

Sonuç olarak, evliliklerinin ilk yılları diğer yeni evlilerle aynı güzelliklere sahip değildi ama hem Ridge hem de Casey, birbirlerinin taşımasına yardım etmek için hevesle imzaladıkları bir miktar bagajla gelmişlerdi. Artık daha tatsız şeyleri geride bırakabilir ve sadece birbirlerinin arkadaşlığından keyif alabilirlerdi.

Özel odalarında sabah kahvelerini yudumlarken Casey, "Ash'in evde olması harika," dedi.

Kat, düğünlerinden sonra Avrupa'da bulundukları sırada süiti pelüş halı, adaçayı yeşili duvarlar ve çökmekte olan taç pervazlarla tamamen yeniledi. Yeni tablolar astı ve çiftin vadi manzarasının keyfini çıkarabilmesi için ortak bir sedir ile döner kulüp sandalyeleri getirdi. Cilalı ceviz uşak kileri sayesinde, sabahları oyalanmak istediklerinde kendi kahvelerini ve tostlarını yapabiliyorlardı.

"İyi görünüyor," diye onayladı Ridge. "Gerçi yaz için bungalovuna taşınabileceğini söylüyor. Bu konuda ne hissedeceğimi bilmiyorum."

Casey omuz silkti.

"Kendi yolunu buluyor," dedi. "O artık bir çocuk ya da öğrenci değil. Kasabadaki komşuları kesinlikle ailesinden daha iyi görünüyor."

Ash'in büyükannesinden miras kalan bungalovu, Freda ve Sassy'nin yaz boyunca yaşadıkları Parks Place'teki kiralık evin hemen yanındaydı. Ridge bu noktaları birleştirince homurdandı.

"Ash'in oraya taşınmaması için bir neden daha." "Oh, nedenmiş o?"

"Sassy'yi sevdim," dedi dikkatle, "sadece... çok güzel. Bu sorun yaratabilir."

Casey bu yorum karşısında kaşlarını çattı ama bir şey söylemek zorunda kalmadı.

"Kulağa ne kadar kötü geldiğini biliyorum ve özür dilerim," dedi Ridge. "Sadece yazdan sonra eve döneceğini hissediyorum ve Ash'in incindiğini görmekten nefret ediyorum. Ama onu acıdan koruyamam, o artık yetişkin bir adam."

CHAPTER 19

Ash, Casey ve mülk yönetim ekibi sayesinde üniversite günlerinin çoğunda büyükannesinin bungalovunu kiralamıştı. Kısa bir süre önce, orada yaşayan küçük aile ve Idaho'ya taşındı.

"Senin için reklamını yapayım mı?" Casey bilmek istedi ve Ash reddetti.

"Bir süre ben de orada yaşayabilirim," demişti. Şimdi ise memnundu. Çünkü bu cumartesi sabahı araba yoluna girdiğinde Ash, bir sonraki evin posta kutusundan sarı saçlı güzel bir kızın çıktığını gördü. Onun Sassy olduğunu biliyordu ve dikkati dağılmıştı, elinde bir fincan kahve vardı ve kısa, küçük bir sundress giyiyordu.

"Günaydın, Bo peep," dedi cipinden inerken. Kadın irkilerek başını kaldırdı.

"Orada ne yapıyorsun, çiftlikte yaşamıyor musun?" diye sordu.

"Burası büyükannemin evi. Eskiden onun eviydi," dedi, "bana bıraktı. Casey'nin senin ve Freda'nın oturduğu evi yenilemesiyle aynı zamanda ben de yeniledim. Aynı zamanda babam da diğer taraftaki evi yeniledi." "Vay canına, ne kadar küçük bir tamirat partisi olmuş olmalı," dedi gülümseyerek.

Ash başını salladı.

"Sıkıcı değildi, orası kesin." Ridge ve Casey'nin birbirlerine aşık olurken yaptıkları maskaralıkları düşünüyordu.

"Sizin eviniz de bizimkiyle aynı mı?" Sassy, Freda ile paylaştıkları kiralık evi işaret etti.

"Tam olarak değil. Elbette, bir süredir kendi evimde değildim. Ben okuldayken kiracılar burada yaşıyordu."

"Etrafa bir göz atmak için sabırsızlanıyor olmalısınız."

Garip bir şekilde Ash değildi. Eğer Sassy ona zaman tanısaydı, bütün sabah ayakta durup onunla konuşabilirdi.

"Doğruyu söylemek gerekirse biraz gergin ve isteksizim. Çocukken burası benim evimdi. Giderek sadece bir ev haline geliyor."

"İçeri gel ve önce benimle bir fincan kahve i," dedi Sassy tatlı bir gülümsemeyle. "Rahatsız edici anları ertelemenin her zaman en iyisi olduğunu düşünürüm. Cumartesi simitlerim de var."

"Krem peynir mi?"

"Elbette," dedi Sassy. "Gerçek bir Orta Batı lezzeti. Elimde olsa haftanın her günü simit alırdım ama Freda ve benim işten önce Donut Den'e uğrayacak kadar vaktimiz olmuyor, hep geç kalıyoruz. O yüzden Cumartesi günü."

"Pekâlâ o zaman," dedi Casey'nin küçük Parks Place kiralık evine doğru yürürken. Sassy döndü ve onu evin içine götürdü, açıkta kalan teni hindistan cevizi yağıyla parlıyordu. Ash bakışlarını onun uzun bacaklarından ayırmaya çalışarak evin etrafına baktı. "Her yerde talaş olduğu ve kapıların asılması gerektiği zamanları hatırlıyorum."

"Kapılar asıldı, çok şükür."

Ash mutfağa girerek, "Freda bunlardan birinin arkasında uyuyor olmalı," dedi.

"Hayır, adamını görmek için yine Lander'a gitti. Otur, sana bir tabak getireyim."

Ash bunu memnuniyetle yaptı, çünkü kendini biraz titrerken buldu. Michigan'daki plajdaki kızlara çok benziyordu ve görünüşü de onlara benziyordu. Ridge orta batıdaki kızlara dikkat etmesini söylemişti ama işte Wyoming'de bir tane vardı. Sassy hayatında gördüğü en güzel kızdı. Ama hoş bir kızdı ve geçen gün derede eski dostlar gibi gülüp konuşmuşlardı.

Artık onun bir Batılı olduğunu bildiğine göre, kendisine farklı davranıp davranmayacağını merak ediyordu. Ve şimdi o çiftliğin sahibi ve kadın da çalışanı olduğuna göre, farklı davranması gerektiğini *biliyordu*, değil mi?

"Nasıl... elin nasıl?" Ash, Sassy'nin evinde onunla yalnız olma konusunu bir an önce kapatmak istiyordu. Bu düşünce bile midesinde nedenini açıklayamadığı gurultulara yol açıyordu.

"Elim mi? Oh, kıymık." dedi ve tost makinesinden aldığı sıcak simitle birlikte bir tabak uzattı. "Şey, Doktor West, hemen iyileşti. Ya çıkarma işleminden ya da öpücükten. Henüz karar vermedim."

O kadar güzeldi ki, dere kenarında otururlarken dudaklarını porselen parmağına doladığı anı ve şaşkınlıkla ona bakan iri gözleri, eğer oturmuyor olsaydı dizlerinin bağı çözülürdü.

Ash bir nefes verdi, amacı kışkırtıcılıktan kaçınmaksa yanlış konuyu seçtiğini fark etti.

"Yani, baban..." diye zorlukla denedi.

Sassy onun sözünü kesti ve bariz rahatsızlığına güldü.

"Ash West," dedi, simidinden bir ısırık aldı ve onu değerlendirirken kahve fincanını kaldırdı. "Sanırım bu yaz babam ve büyükannen gibi üzücü şeyler hakkında konuşmak için çok zamanımız olacak. Ama bugün mükemmel bir gün, o yüzden bunu mahvetmeyelim."

Rahatlamış bir şekilde gülümsedi ve kahvaltısını yaptı.

"Arabam hâlâ tamirde olduğuna göre," dedi, "neden bugün bana West Gorge'u gezdirmiyorsun? Çiftlik ve bakkal dışında pek bir şey görmedim. Bir de *Mercantile* diye bir yer var, orada dökme demir tencereler, olta kamışları ve eski muşambalardan yapılmış gibi duran kalın gömlekler satılıyor."

"Evet, hepsi bu kadar," diye güldü Ash.

"Yine de bu botları aldım." Sassy bronzlaşmış bacağına kaldırarak Ash'e ayaklarını süsleyen pahalı deri Mercovas'ları gösterdi. Ash'in gözleri botlardan baldırına, diz kapağına, oradan da kısa ama rahat sabah elbisesinin eteğinin altına kadar uzanan uyluk kaslarına kaydı.

"Vay canına, güzelmiş," dedi Ash, *bir stajyer için oldukça pahalı olduğunu* düşünerek. Gözlerini kızın kusursuz teninin ışıltısından ziyade botlarından ayırmamaya çalıştı. "West Gorge Sanat ve Kültür Merkezi'ne gittin mi? Ya da Cindy's Diner'a?" Ash'in sesi bir ergen gibi cızırtılıydı.

"Hayır, ama West Gorge ve Wyoming'i daha fazla görmek isterim."

"Tamam, hadi yapalım. Sen giyinirken ben de mutfağı toparlayayım."

Sassy ayağa kalkarken yüzünde muzip bir gülümseme vardı. Büyülenmişti ve gözlerini kaçırıyordu.

"Bitti," diye fısıldadı.

Koridorda yürümek için bir dansçı gibi kendi etrafında dönen Sassy, ellerini sundress'inin eteklerine götürdü, ardından kollarını başının üzerinden hızlı bir hareketle kaldırdı ve elbiseyi de beraberinde götürdü. Zar zor nefes alan adam, Sassy'nin sadece pembe bikiniyle odasına dönmesini büyülenmiş gibi izledi.

CHAPTER 20

"**I** "Keşke normal olsaydım."

Sassy genç yaşta güzel olduğunu anlamaya başladı. Sadece güzel değil, okulundaki Katie'ler gibi ya da Lindsay'inki gibi ilginçti. Öyle bir güzelliği vardı ki, hem erkekler hem de kadınlar ona bakarken kelimelerin kifayetsiz kalmasına neden oluyor, büyüleniyorlardı. Sanki uzaylı gibi bir şeydi.

Bir gün okuldan eve geldi ve ailesine yakınlık onlara uyum sağlamayı ne kadar çok istediğini söyledi.

Annesi sevinçle güldü.

"Tabii ki normal değilsin," diye mırıldandı. "İkimize bir baksana."

Gerçekten de annesi muhteşimdi. Babası ise uzun zaman öncesinden bir film yıldızına benziyordu, başrol oyuncularının onun sırık gibi fen bilgisi öğretmenine ya da yüzüne sarkan uzun saçlarıyla market alışverişlerini poşetleyen huysuz çocuğa benzemeden önce.

Sassy'nin kendisi, ikisinin mükemmelliklerinin ve yaratıcılıklarının zirvesinde yarattıkları bir kokteyl gibiydi. İsmi bile türünün tek örneği - ki bu büyük şemada gerçekten önemli değildi. Ona Huysuz ya da Huysuz deselerdi de aynı derecede güzel olurdu, biliyordu.

Ergenlik yıllarında omuzlarını kamburlaştırarak ve yüzünü gizleyerek kendini küçültmeye çalıştı. Ta ki babası bu çabalarından vazgeçirmeyi kendine görev edinene kadar.

"İnanır mısın," demişti bir keresinde ona, "gençlik yılları herkes için zordur, nasıl görünürsen görün."

Buna inanmadı.

"Ama bu doğru," diye ısrar etti. "Hepiniz bunu atlatacaksınız ve ben de yanınızdayım." Sonra ona koçluk yaptı ve hayatının sorumluluğunu alması ve güzelliğinin onu tanımlamasına izin vermemesi için onu cesaretlendirdi.

"Sevimliliğiniz bir *kenara*," dedi. "Tasadüfî. Sen akıllısın ve hayatını kendi vizyonuna göre tasarlayacaksın, başkasınıninkine göre değil. Hiçbir erkeğin kendi bencilliği için güzelliğini kontrol etmesine izin vermeyeceksin - neyi ve kimi istediğine sen karar vereceksin. Tam tersi değil."

Yıllarını Sassy'ye yakın durarak ve ona rehberlik ederek geçirdi. Ona konuşmalarında nasıl sitemkar olması gerektiğini, dedikodu ve imalardan nasıl kaçınması gerektiğini anlattı. Sadece grup randevularına gitmesi konusunda ısrar etti ve savunmasız kalmaması için başka yollar önerdi.

"Asla *yabancıların iyiliğine* güvenecek durumda olma," demişti, o meşhur repliğin geçtiği çok eski bir filmi izledikten sonra. Bir koyun sürüsüne çarpmamak için arabasını bir kayaya çarpma kadar da güvenmemişti. Sonra Ash West'in iyiliğine güvendi. Eğer Ash West bu kadar sevecen olmasaydı, işaret parmağı bir kutu sprey göz yaşartıcı spreyin üzerindeyken kendini arabasına kilitleyebilirdi.

Babasının hayatı sona ererken, ona başka şeyler de anlattı. Ağır şeyler. Üniversiteye gitmeden önce ona neredeyse mezara götüreceği sırrını söyledi.

Onu Wyoming'e ve West Ranch'e getiren şey.

Hayatında ilk kez açıkça flört etmesinin nedeni de buydu. Şaşırtıcı bir şekilde, özellikle Ash West ile biraz eğleneliydi. Kıymığı çıkardıktan sonra parmağını öperek topu yuvarlamaya başladı ve bu masum bir gagalama değildi. Yüzünü kırmızının iki tonuna dönüştüren ve geceleri dönüp durmasına neden olan bir öpücüktü bu.

Sassy saçlarını ters çevirip uykunun izlerini sildi, sonra dolaptan kereviz yeşili bir güneş elbisesi seçti. Tek makyaj malzemesi olan dudak kremini sürüp sandaletlerini ve güneş gözlüklerini alırken Ash'in son bulaşıkları da süzgece yerleştirdiğini duyabiliyordu.

"Hemen geliyorum," diye seslendi Ash'e, o gün için hazırlanmayı bitirirken; Ash'in yan kapıya geldiğini gördükten sonra aniden tasarladığı *randevu*. En azından o gün için evden çıkmasını sağlayacaktı.

En iyi ihtimalle, bu onu görevini tamamlamaya bir adım daha yaklaştıracaktı.

CHAPTER 21

TVaris turu, Ash'in eski dostu Amber'ın onu gördüğüne sevindiği, ancak arkasından gelen güzel Sassy'yi gördüğüne o kadar da sevinmediği kasabadaki Amber Waves mağazasını ziyaret ederek başladı.

Tanıştırıldığında selamlaması "*Hey Ash!*"ten ılık bir "oh merhaba" ya dönuştü. Sassy ise sıcak ve arkadaş canlısıydı, iki eski *dost* biraz sohbet ederken heyecanla mağazaya göz *atıyordu*. Amber liseden sonra şehirde kalmış, önce bir devlet üniversitesine, sonra da bir online işletme okuluna devam etmişti. İnternet satışları ve Casey'ye emlak yönetiminde yardım etmek arasında, Amber kendi başına oldukça iyi gidiyordu.

"Ne kadar uzamışsın Ash," diye haykırdı Amber, omuz silkmekle yetinen çocuğa bakarak. Kızın sesinin biraz üzgün geldiğini düşündü ama nedenini bilmiyordu. Artık aralarında kesinlikle mesafe vardı, bu yüzden ona rahatça soramıyordu - tatil zamanlarını Michigan'da geçirdiği son birkaç yıldır onu neredeyse hiç görmemişti.

"Sanırım."

Vitrinin etrafına baktı ve şaşkınlıkla başını salladı. Yanındaki boş dükkânı da genişletmiş ve ürün yelpazesini vintage buluntulardan Wyoming hediyeelik eşyalarına ve reproduksiyon antikalara kadar genişletmişti. Dükkânının yarısı, peri ışıklarıyla süslü rustik ev eşyalarıyla bir dergiden fırlamış gibi görünüyordu.

Sahte yemek masaları boynuz saplı kahve fincanları, damgalı çuval bezi örtüler ve kenarlarında siyah ayıların yürüdüğü tabaklarla donatıldı.

"Ne güzel bir dükkân," dedi Sassy ikiliye yeniden katılırken. "Kasabadan ayrılmadan önce tekrar gelip anneme bir hediye almam gerekecek."

Amber bu yorum karşısında gözle görülür bir şekilde parladı. "Demek West Gorge'da kalmıyorsun? Yazık."

"Ne yazık, değil mi?" diye cevap verdi Sassy, "West Ranch'te sadece yaz stajım var. Elbette biri bana iş teklif ederse burada kalabilirim. Belki sonbaharda bir boşluğun olur Amber."

Amber başını sallayıp cevap vermeden önce biraz kıpırdandı.

"Pet N' Feed mağazasının gece kafes temizleyicisi aradığımı duydum," dedi sonunda.

Sassy gülümsemesini korurken gözleri Amber'a kaydı -neredeyse belli belirsiz.

Ash izlerken, kızlar ona savaşmak için meydan okuyan iki büyük boynuzlu koyunu hatırlattı.

"VAY, VAY, ASH WEST. SENİ GÖRMEK ÇOK GÜZEL!"

Sassy hastanenin hediyelik eşya dükkanında, *geçmiş olsun* yastıklarının ve kartlarının arasında oyalanırken Ash de müdür Marta Scott'tan coşkulu bir kucak aldı.

Marta kızaran Ash'e yüksek sesle, "Seni genç bir *yankesiciyken* tanıdığımı düşünsene," dedi. Ash yine de kocaman gülümsedi. Sassy onun biraz azarlanmayı kaldırabildiğini görmekten memnundu ve hikâyenin devamını dinlemek için *sabırsızlanıyordu*.

Marta'yı Sassy ile tanıştırdıktan sonra, birkaç dakika boyunca kibarca sohbet ettiler -Marta Sassy'ye her türlü fazla kişisel soruyu sordu. Nereliydi, kiminle çıkıyordu ve Wyoming'de kalmayı planlıyor muydu? Sassy kibar ama kaçamak cevaplar vermeyi başardı, sonra da tebrik kartlarını okuyormuş gibi yapmak için oradan uzaklaştı.

Marta, Ash'e kaşlarını müstehcen bir şekilde kaldırdı ve tiyatral bir şekilde fısıldadı, "Ben de tam senin aşk hayatını West Gorge dua zincirine ekleyecektim. Görüyorum ki Tanrı kucağına mükemmel bir melek bırakmış bile."

Ash bu görüntü karşısında rahatsız bir şekilde boğazını temizledi. Sassy küçük dükkânda ona doğru bakarken gülümsemesini bastırmaya çalışıyordu.

"Öyle değil Marta," diye boğuk bir sesle konuştu. "Ama dizlerimin dibinde çiftlik işleri ve yeni işim var, bu yüzden aşk hayatımın şu anda şefaate ihtiyacı yok." Ash, West Gorge dualarının gücünü biliyordu ve sadece

Kasabadaki kiliseye giden insanların onun başına ne belalar açabileceğini hayal edin. Hasat Şenliği'ne kadar onu birileriyle tanıştırır, nişanlandırır ve evlendirirlerdi.

Noel'e kadar fırında bir çörek.

İkili ayrılmaya hazırlanırken Marta, "Hapishaneye uğrayıp oğlum Jason'a merhaba demeyi unutmayın," dedi. "O artık polis teşkilatının başkomiseri ama siz her zaman onun en sevdiği hapishane olacaksınız."

Vay be.

Ash, Marta daha fazla konuşmadan gitmesi gerektiğini biliyordu. Bu haliyle Sassy onun geçmişine derinlemesine bir bakış atmış oluyordu. Belki de onu ergenlik çağında okulu astığı okulun önünden geçirmeliydi; ya da büyükannesini doyurmak için konserve mal çaldığı yerel bakkala - bu resmi tamamlardı.

Kamyonetine geri döndüğünde, Sassy kutsanmış bir şekilde sessizdi ama onu yakından izliyordu.

CHAPTER 2

"*D*" "Sormamın sakıncası yok," dedi Sassy daha sonra Cindy's Diner'daki kabinden, "ama kovboylar neden izin günlerinde... yani *kovboylar* gibi giyinirler?"

"Ne demek istiyorsun?" Ash çizburgerini tabağa bıraktı ve kot pantolonuna, botlarına ve inci desenli ekose gömleğine baktı. Birden onun ne demek istediğini çok iyi anladı.

"Michigan'da okuldayken sıcak günlerde ne giyerdiniz?"

Ash, Erik Olsen ile plajda ve teknede geçirdiği kaygısız yaz günlerini düşündü. Önce arkadaşının sörf şortunu ödünç almış, sonra da kendi şortunu satın almıştı. Michigan'da sahil boyunca ticari mağazalar yoktu, farklı türden kıyafetçiler vardı. Güneşte geçen uzun günler için SPF'li tişörtler ve sudan gelen parıltıyı kesen aynalı güneş gözlükleri satan mağazalar. Siperlikli güneş şapkaları, nehir sandaletleri ve güverte ayakkabıları vardı. Ve üzerinde kürek tahtaları, kanolar ve yelkenlilerin resimleri olan sayısız tişört.

Ash döndüğünden beri, bugünkü gibi günlerde bile otomatik olarak ekoselerini ve uzun kot pantolonlarını giyyordu. Yazlık giysileri çiftlikteki bir kutuda paketinden çıkarılırken, Sassy burada güneş elbisesi içinde bir Michigan kızı gibi giyinmişti.

"Anlaşıldı," diye hınzırca sırttı ve bir patates kızartması aldı. "Ama... çiftlik kıyafetlerimi gözlerinle mi soyuyorsun, Sassy?"

Şaşkın bir kahkaha attı.

"Hayır, Ash. O kadar zamanım yok... Muhtemelen o kıyafetlerin altına da uzun don giyyorsundur."

Gülme sırası Ash'teydi. Sassy ile aralarındaki kolay şakalaşmayı seviyordu.

"Belki de çiftliğe uğramalısınız, böylece beni vadiye götürmeden önce üstünü değiştirebilirsin. Yoksa çok sıcak olur" dedi ve bir tepki beklemeye başladı.

Gezintilerini, kapılarından geçmeye can attığı West çiftlik evini ziyarete dönüştürmeyi ummuştı. Ancak Sassy, Ash'le geçirdiği zamandan ne kadar keyif aldığını görünce şaşırdı ve neredeyse görevini unutacaktı.

Onu hem şeytani derecede yakışıklı hem de sevimli buluyordu - özellikle de dua zinciri kadınla ve onu ismiyle tanıyan ve iki çatala bir dilim çikolatalı kek getiren lokanta garsonlarıyla konuşurken.

Yüzündeki ifadeye bakılırsa Ash vadiyi ziyaret etmekten bahsettiklerini hatırlamıyordu, zaten etmemişlerdi de. Ama Sassy'nin aile evine girmesi gerekiyordu.

"Tabii," diye alay etti, "bugünkü hastane, hapishane ve eski kız arkadaşını kapsayan gezi turu bölgenin en önemli noktaları değilse. Ben burada vadinin, şelalelerin ve vahşi yaşamın olduğunu sanıyordum. Belki de kasaba broşürlerini güncellemeli."

Ash'in muhteşem yüzünün üzerinden kara bir bulut geçti.

Ash omuzları düşerken, "Sanırım sana görmek istediğin şeyleri göstermek yerine seni eve dönüş turuma sürükledim," dedi. "Bunun için üzgünüm."

Sassy gülümseyip omuz silkti ve milkshake'inden bir yudum aldı. "Bilgin olsun," dedi Ash, "Amber hiçbir zaman benim kız arkadaşım olmadı." "Amber bunu biliyor mu?"

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Ash içtenlikle. "Liseden beri onunla neredeyse hiç konuşmadım, son birkaç yıldır da hiç konuşmadım."

"Lisedeyken onu öptün mü?"

Ash derin bir şekilde kızarak Sassy'ye cevabını verdi. Ancak bir sonraki sözleriyle onu şaşırttı.

"Öpüp söyleyeceğimi nereden çıkardın?"

"Bir şey söylemene gerek yok Ash. Yüzün her şeyi anlatıyor."

"K a h r e t s i n ," dedi ve yüz ifadesini gizlemek için kendi milkshake'ine baktı. "Sanırım benim ve buradaki hayatımın büyük bir resmini görüyorsun."

West Gorge, yine de senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Güzel, komik ve sıkı çalışmaktan korkmayan biri olman dışında."

Şimdi gülümseme ve kızarma sırası Sassy'deydi.

"Belki vadiye yapacağımız yolculukta benim hakkımda biraz daha fazla şey öğrenirsin."

"Evet, bunu yapabiliriz," dedi Ash.

"Üstünü değiştirdikten sonra." Sassy bunun ne kadar kolay olduğuna gülümsedi. Ash gerçekten de onun West ailesinin evine giriş pasaportuydu.

"Ama bence vadiye ikimiz de yürüyüş için giyinmişken başka bir gün gideriz," dedi şaşkınlıkla, "Dağlar serin olur ve senin üzerinde minicik bir elbise var. Ayrıca, bu turda bir durak daha var."

Hayal kırıklığına rağmen Sassy gülmekten kendini alamadı. "Dur tahmin edeyim, eskiden sakız aşırıldığın eczane ya da bir zamanlar baş harflerini kazıdığın ağaç..."

"...çalıntı bir bıçakla tabii ki," diye sıırıttı Ash.

"Elbette."

CHAPTER 23

T Sassy'de Ash'in yanında olmak istemesini sağlayan bir rahatlık vardı - Ash'in yaşına uygun davranmak istemesini sağlayan ilk kadındı. Ridge onu her zaman gençliğinin tadını daha çok çıkarması için zorluyordu.

yapabiliyorken, ama şimdiye kadar cazibesini hiç anlamamıştı.

Liseli bir aptal değildi, daha kaygısızdı, kolay gülüyordu. Kıymığını ve ona kesmek zorunda olduğunu söylediğinde yüzünde beliren ifadeyi düşünerek kendini gülümsetebiliyordu. Hiçbir zaman bir kıza sataşacak biri olmamıştı ama Sassy'yle birlikteyken bu doğal geliyordu.

Ayrıca onun bir Batılı ve çalıştığı çiftliğin yöneticisi olduğunu öğrendikten sonra kendisine karşı tavrının değişmemesi de hoşuna gitmişti. Sassy ne uzaklaştı ne de yaklaştı. Sadece derede olduğu gibi dostça kaldı ve onun yanında çamurlu sudan ölü dalları çıkardı.

Öğle yemeğinden sonra Ash arabayla kasabadaki Sanat ve Kùltür Merkezi'ne gitti ve Sassy cipten inerken ona elini uzattı.

"Yükseklik başınızı döndürürse diye," dedi ve yumuşak elini nazikçe çekerek onu arkadaki bir sergiye götürdü. Burada her resim profesyonelce restore edilmiş, temizlenmiş, çerçevenlenmiş ve spot ışıklarıyla kavisli bir duvar boyunca asılmıştı. İkili kanada girdiğinde, narin, eski tabloları korumak için ışıklar karartılmıştı, karanlık ve serindi. Neredeyse *romantikti*.

Sassy de öyle düşünmüş olmalı ki onun elini sıktı ve yaklaştı.

Ash nefes alırken yeni halının ve başının üstündeki ahşap kirişlerin kokusunu aldı. Merkezin mimarisi eski batıyı çağrıştıracak şekilde tasarlanmıştı ve geniş

Wyoming ovalarının açık alanları. Rustik bankların ve deri sandalyelerin bulunduğu oyuklar, seyretmek ve düşünmek için ayrılmıştı ve Ash ile Sassy tamamen yalnızdı.

"Bu resimler, çiftliğin ve kasabanın kurucusu Pickford West ve karısı Addie tarafından 1800'lerde yapılmış." Ash, Sassy'ye doğru eğildi ve fısıldadı. Nedenini bilmiyordu ama West'in atasına ve adaşına saygısını göstermek istiyordu. Bu aynı zamanda elini Sassy'nin sırtına koyup onu nazikçe kendine yaklaştırmak için de bir fırsattı.

Saçlarının limon ve vanilya gibi kokması canını acıtmıyordu ve ona yakın olmak için her fırsat duyularına bir zevk veriyordu.

Sassy eserlere hayranlıkla bakarken ağzından sessiz bir "oh" çıktı.

Uzun boynuzlu öküzleri, üstü kapalı arabaları ve pötikareli boneli kızları tasvir eden resim galerisi boyunca yavaşça ilerlediler. Ash ona yol göstermek için elini Sassy'nin belinde tuttu ve elini nazikçe aşağı yukarı hareket ettirdiğinde Sassy geri çekilmedi.

Durduklarında, kadın çok yakındaydı -pratik olarak ona sokulmuş, vücudunun her tarafını yüksek alarm durumuna geçirmişti.

"Bu şapkalı kız, baldızım Paislee'nin büyük teyzesi. Kasabaya çok eski bir resimle geldi ve ressam *P. West* hakkında bilgi bulmaya çalışıyordu. Kardeşim Pike ile tanışana kadar bulmacanın diğer parçasının onda olduğunu bilmiyordu - *Pickford'un*, *P. West'in*, atasının izini sürerken yaptığı bu çizimler ve resimler. Onları ailenin çiftlik ambarının tavan arasına saklamıştı. Pike ile bu şekilde tanışıp aşık olmuşlar."

"Şaka yapıyorsun," dedi. "Bu inanılmaz. Ne büyük bir mirasa sahipsin Ash."

Kadın daha da yaklaştı ve adam şaşkınlıkla aşağı baktı. Merkeze girdiklerinden beri birbirlerine dokunuyor ve yan yana duruyorlardı ve bu çok doğal gelmişti. Sassy'nin gözleri serin ve karanlık odada ona bakarken o kadar geniş ve güzeldi ki, adam daha da yaklaşırken başını aşağı eğdiğini fark etti.

Ona bunun aslında kendi mirası olmadığını fısıldamayı planlıyordu, ancak ağzından çıkan şey tamamen farklıydı.

"Çok güzel kokuyorsun, tıpkı bir yaz günü gibi," dedi. Karşılığında bir şey söylemeye başladı ama fikrini değiştirmiş gibiydi. Bunun yerine başını kaldırdı ve ona doğru eğildi.

Dudaklarının tadı yaz gibi miydi? Ash bunu öğrenmek istediğine karar verdi. Sertçe yutkundu ve dudakları hafifçe aralandı, küçük bir hava şeridi ondan kaçıp boynuna indi. Ayak parmaklarına kadar bir ürperti gönderdi.

Dudaklarının kendi dudaklarına değdiğini neredeyse hissedene kadar başını daha da yaklaştırdı.

"Ash! Sassy!"

Keskin bir ses onları birbirinden ayırdı ve ardından bir hışırtı duyuldu.

Ses, arkasında gülen bir kadınla birlikte galerinin dışındaki bir ofisten yuvarlanarak çıkan Rowdy'ye aitti. Bu, Paislee'nin sanat merkezindeki küratör yardımcısı Daisy Shire'dı. Garip bir şaşkınlık içinde dörtlü durdu ve birbirlerine baktı.

"Rowdy," diye başını salladı Ash, diğerlerinin önünde nasıl davranması gerektiğini hatırlayarak. "Daisy, çiftlikteki Sassy... pardon, soyadını hâlâ bilmiyorum, ile tanıştın mı?"

"Sadece Sassy," dedi genç kız, uzanıp kızın elini sıkarak kızarmış Daisy'ye başıyla selam vererek.

"Nasıl," dedi Daisy. "Biz sadece... Rowdy bana yardım ediyordu..."

"Sanatla mı?" Ash yarım bir gülümseme ve duyulabilir bir hayal kırıklığı nefesi ile önerdi, çok beklenen bir öpücüğe ne kadar yakın olduğunu biliyordu; ayrıca galeride Sassy ve o büyüünün kesinlikle bozulduğunu biliyordu.

Rowdy sanki bir ampul patlamış gibi, "Art," dedi, "aynen öyle."

Dörtlü kapışırken Sassy Ash'in yanında kaldı ve elini Ash'e uzattığında, Ash onu kolayca ve kendinden emin bir şekilde tuttu. Rowdy ve Daisy kapalı kapılar ardında *sanat* yapabiliyorsa, o da herkesin içinde bir kızın elini tutabilirdi.

CHAPTER 24

Rowdy West, beş yıl önce kardeşi Gray ile birlikte Wyoming'deki kuzenlerini ziyarete gelmiş ve bir daha hiç ayrılmamışlardı. Kırklı yaşlarının başında olan Rowdy, Wyoming'de uzun süredir çiftçilik yapıyordu.

Montana'da ailesinin sığır imparatorluğunu yönetmesine yardım etti. Aynı zamanda rodeo turlarında da zaman geçirmiş ve bunun karşılığını kupalar, para ödülleri ve kalıcı topallamalarla almıştır.

O ve Gray, amcası Ridge'in doğum günü partisi için Wyoming'e geldiklerinde, Montana West'lerin kalan son iki üyesiydiler ve ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Çiftliklerinin satışından elde ettikleri banka hesapları boştu ve onları bağlayacak hiçbir şey yoktu.

Gray her yıl birkaç ayını dağlardaki orman yangınlarını söndürmekle geçiren bir pilottu. Ancak Rowdy, West Gorge'a gelene ve kuzeni Gunnar'ın tek sorumluluklarının ağırlığı altında ne kadar stresli ve aşırı çalıştığını görene kadar tanımlayamadığı bir huzursuzluğa sahipti. Ridge hâlâ Randi Lynn'in kaybının yasını tutuyordu. Pike çiftlikten ayrılmayı ve resim tutkusunun peşinden gitmeyi arzuluyordu. Colton bile gözünü çiftliğin sunduğundan farklı bir hayata dikmişti.

Rowdy de Gunnar'la birlikte bir ATV'ye atladı ve bir süreliğine ona eşlik etmeyi teklif etti. O ve Gray, West'in misafirhanesine taşındılar ve kendilerini evlerinde gibi hissettiler -Gray gerektiğinde gelip gidiyordu. Ama Rowdy sonsuza kadar misafir olmak istemedi.

Birkaç yıl sonra Casey, West Gorge'daki emlak piyasası hakkında zengin bir bilgi birikimine sahip olarak aileye katıldı. Bir gün, hiç beklenmedik bir anda, Rowdy'den West Gorge'da, çiftliğin hemen dışındaki haczedilmiş bir kütük evde kendisiyle buluşmasını istedi.

"Şapkanı tekrar kendi evinde asmak isteyip istemeyeceğini merak ettim Rowdy," dedi ona. "Bu ev bana seni düşündürdü."

İçeri girip meşe ve çam kokusunu aldığı anda ve büyük odada yükselen tonozlu tavanı gördüğünde gülümsedi. Montana'daki West ailesinin evinin daha küçük bir versiyonuydu ama Rowdy'nin bir gün bir ailesi olacaksa, büyüyen bir aile için yeterince büyüktü.

Açık mutfakta uzun bir granit ada ve bakır süslemeli aletlere bakan yarım düzine ya da daha fazla tabure vardı. Dağ manzaralı pencerelerle çevrili taş şömine, karlı geceler ve Pazar sabahları için mükemmel bir yer olacaktır.

Dışarıda, atlar için çitle çevrili ağıllar ve Rowdy'nin ATV'lerini ve dört çeker arabalarını barındırmak için bir direkli ahır vardı. Sıcak havalarda dışarı çıkıp oynamayı seven küçük kırmızı spor arabası için bile yeterince yer vardı.

Gray'in şehirdeyken onunla birlikte kalabilmesi için yeterince misafir odası vardı.

"Mükemmel," dedi Casey'ye ve ona sarıldı. "Bunu alacağım."

Ailedeki herkes onun Wyoming'e resmen taşınmasını kutladı. Kat West, mükemmel deri sandalyeler, büyük boy kanepeler ve süslü keten yatak takımları ve kuş tüyü yorganlar için alışveriş yapmasına yardımcı oldu. Liu dondurucusuna yemek stokladı. Colton, açık hava şöminesiyle birlikte dağlara bakan devasa bir güvertiyi çerçeveye alıp inşa etmesi için ekiplerinden birini gönderdi. Pike ona vadinin orijinal bir yağlı boya tablosunu verdi.

Ama en güzel hediye basit bir telefon görüşmesiyle başladı.

"Artık yerleştiğinize göre, son rötuşlara yardım etmesi için bir arkadaşımı gönderiyorum."

Onu arayan Paislee West'ti.

"Son rötuşlar mı?" Meraklıydı. "Bu evde eksik olan ne?" Paislee onun sorusuna güldü ama doğrudan cevap vermedi.

"Cumartesi sabahı evde ol Rowdy," dedi, "ve açık fikirli ol."

Biraz gergin olan Rowdy erkenden duş alıp tıraş oldu ve normalde içtiğinin iki katı kahve içtiği için gergindi. Kapı çalındığında bir mil zıpladı ve yere krema döktü.

"Geliyorum..." diye bağırarak meşe tahtaların üzerine bir kâğıt havlu attı.

Açık fikirli. Açık zihin, dedi kendi kendine.

Eşiğinde duran güzel kadının bir elinde bir dizüstü bilgisayar çantası vardı ve diğerini ona uzattı.

"Daisy Shire," dedi ve gülümsedi.

"Rowdy... West."

Rowdy onun evinde bulunma nedenini değerlendirmeye çalışırken uzun bir duraklama oldu; onu Kültür ve Sanat Merkezi'nin büyük a ılı ından tanıdığını düşünüyordu ama emin olamıyordu.

"İçeri girmemin sakıncası var mı?" Daisy  zel bir e lenceyle sırtarak sordu. Rowdy onu büyük odaya kadar takip etti ve bacağını bilinçsizce ovu turdu.

Topallaması baskı altında her zaman daha belirgin hale gelirdi. Ve kafein de yardımcı olmuyordu.

Daisy ba ını kaldırıp etrafına bakınırken, "Ah, burası çok güzel bir oda," dedi. Rowdy onun yüksek pencereler ve ışıklandırma karşısında yüzünün aydınlanı ını izledi. "Paislee haklıymı ."

Rowdy ba ını sallayarak ayak uydurmaya çalıştı ama kendini kaybolmuş hissetti.

" z r dilerim," dedi sonunda, devasa granit tezg hın yanındaki tabureye t neyerek. "Paislee ne konuda haklıydı?"

Sesinin çaresiz tonu karşısında Daisy'nin yüzü yumu adı ve ona doğru döndü. Bilgisayarını tezg hın üzerine bırakarak kahve cezvesine doğru yürüdü ve kendine bir fincan doldurdu.

"Sakıncası var mı?" Bir yudum alarak sordu.

Rowdy'nin nutku tutulmuştu. *Ona perde mi satmaya çalışıyordu? Florida'da bir zaman payı mı?*

"Paislee evinize birkaç tablo eklemenin, mekanlarınızı tamamlamanın zamanının geldiğini düşündü. Belki bir ya da iki bronz heykel. Painted Bird Gallery'nin temsil ettiği birkaç sanatçıyı size göstermeye ve ilginizi çeken bir şey olup olmadığını görmeye geldim."

Sen. Bana çekici geliyorsun, diye düşündü Rowdy, kadının sözleri ve sakinleştirici ses tonuyla rahatlayarak. Evinde kahve doldururken kendini evindeymi  gibi hisseden bir kadın -yaralı bacağına değil gözlerine bakan bir kadın- istediği kadar kalabilecek biriydi.

Daisy'nin kendi ya larında ya da biraz daha genç olduğunu düşündü. Saçları güzel bir kum rengiydi ve omzunun üzerinden gevşek dalgalar halinde dökülüyordu. Sıkı bacaklarını ortaya çıkaran dar bir kot pantolon ve boynu ile bileklerinin yanında yumuşak firfırları olan beyaz bir bluz giymişti. Kahvesini yudumlarken eline bakmaya cesaret etti ama alyans görmedi.

İmk nsız, diye düşündü, ihtiyatlı bir iyimserlikle.

Rowdy, Daisy'nin firfırlarından ve sarkan k pelerinden romantik biri olduğunu tahmin etti. Bu hoşuna gitti. Güzel sanatlarla u ra an herkesin romantik olması gerektiğini düşünüyordu.

Doğuştan romantikti. Rowdy'nin kendisi de romantik bir çizgiye sahipti, ancak çoğu insan çiftçilik hayatının gerektirdiği kaba kot ve derinin altını göremiyordu.

Ama bir kadının üzerindeki birkaç fırır ve biraz dantele bayılırdı; biraz da evcilleşmemiş bukleler eklenince Rowdy alarma geçerdi.

Onun güzelliği ve rahat tavırları karşısında kendini gülümserken buldu ve bilgisayarını işaret etti.

"Hadi bir göz atalım," dedi az önceki gerginliğini üzerinden atarak.
"Bakalım bu evde neler eksik."

CHAPTER 25

A Ne olduysa oldu, evde eksik olan Daisy Shire'ın kendisiydi. İlk tabloyu dev şöminesinin üzerine astıktan sonra Birkaç saat boyunca kanepesinde oturup birlikte manzarayı seyrettiler; güneş kütük evin üzerinden geçerken manzarayı farklı ışıklarda yakalamayı ihmal etmediler. Daisy kutlama için bir şişe Chardonnay getirmişti ve Rowdy'nin buzdolabında Liu'nun ikramı olan bir şarküteri tabağı vardı.

Saatler sonra, satın alma işleminin başarılı olduğunu ilan ettiler ve odanın kuzeye bakan duvarlarına geçtiler.

"Üç mevsim," diye önerdi Daisy. "Jasper, Alberta'da yükselen bir ressamın yeni bir koleksiyonu var, görmeni istiyorum."

Rowdy kabul etti ve haftalar sonra akşam yemeği ve dağlara doğru yavaş bir gezintiyle kutlama yaptılar.

Güneye bakan duvarı tartışmaya başladıklarında, Rowdy bir randevudan sonra Daisy'yi evine bırakmış, yıldızlarla dolu bir Wyoming gecesinde kapısının eşiğinde kovboy şapkasını çıkarmış ve onu yanağından öpmek için yavaşça eğilmişti. Daisy ona gülümseyip yumuşak elini yüzüne koyduğunda, Daisy cesaretini toplayıp kendi dudaklarıyla onun dudaklarına dokunmuş ve öpücüğü cesaret edebildiği kadar uzun tutmuştu.

O ilk öpücükten sonra Rowdy West, güzel sanat aşığına yaratıcı yollarla kur yapmaya başladı. Galerisine gönderdiği çiçeklere ek olarak, Daisy'nin hoşuna gidebileceğini düşündüğü sıradışı parçaları bulmak için çevrimiçi sanat müzayedelerine katıldı. Ona ilk kez 18. yüzyıldan kalma bir portre minyatürü gönderdiğinde Daisy'nin aklı başından gitti.

"Bunların ne kadar koleksiyonluk olduğunu biliyor musun?" Şok içinde kekeledi.

"Öğrendim," diye güldü Rowdy. "Bu küçük tabloyu kazanmaya çalışırken sanat dünyasında birkaç düşman edindim."

"Çok güzel, daha önce hiç böyle bir şeye sahip olmamıştım," dedi. "Teşekkür ederim."

Rowdy çarpık ve utangaç bir sırıtışla, "Hayatıma böyle bir güzellik kattığın için teşekkür ederim Daisy," dedi. "Ve resimler için."

Daisy çok geçmeden Rowdy'nin dış görünüşünün toplamından çok daha fazlası olduğunu keşfetti. O sadece kaba saba bir çiftlik sahibi değil, sanatta, doğada ve Daisy'de bulunan ince güzelliklerin bir takdircisiydi. Resimlerden, ışıklandırmadan ve mükemmel çerçeveyi bulmaktan bahsederken onu saatlerce dinledi. Ve doğru matın bir resmin "daralmış" hissetmesi ile canlanması arasındaki farkı nasıl belirleyebileceğini.

Rowdy onun ilgisi altında canlanıyormuş gibi hissediyordu. Topallamanın ötesini görebiliyordu; rodeodaki sakatlığı kendine güvenini sarsmış ve biriyle çıkmaktan çekinmesine neden olmuştu.

"Yıllar önce takla atıp hastaneye düştüğümde, özel olduğunu düşündüğüm biri beni terk etti," diye itiraf etti. "Beni fizik tedaviye götürmekten ve tekrar yürümemi beklemekten yoruldu."

Daisy bunu duyduğunda neredeyse ağlayacaktı ve Rowdy'nin reddedilme korkusuyla içine kapanması kalbini kırdı. O harika, verici ve sevgi dolu bir adamdı ve Daisy'nin arkadaşlığına susamış gibi onu içine çekiyordu.

Topallaması, tıpkı simsiyah saçlarındaki sevimli gümüşü teller gibi, onun için tesadüfi bir şeydi. Rowdy'nin sakalı da aynı tuz ve biberle vurgulanmıştı ve onunla zaman geçirdikçe, yüzünü kendi yüzüne karşı hissetmeyi özlediğini fark etti ve bunun nasıl bir şey olacağını merak etti.

Olduğu gibi, yumuşak ve cennet gibiydi.

Onu öpmeye cesaret etmesi sonsuza dek sürdü ve öptüğünde gitmesine izin vermek istemedi. Daisy, eğer ona kalbini açarsa, ondan asla bıkmayacağına ya da ondan daha hızlı koşmayacağına çoktan karar vermişti.

-Onu her zaman yakalayabilirdi.

Ona güvenebilirdi.

Çok geçmeden Rowdy, Daisy'yi galerisinde ya da Paislee West'e sergi ve resimlerin küratörlüğünde yardımcı olduğu sanat merkezinde görmek için uğruyordu. Çoğu zaman Daisy'ye öğle yemeği için müsait olup olmadığını soruyordu. Bazen hızlı bir öpücük ve bir sonraki randevularının planlarını yapmak için sadece birkaç dakikası oluyordu.

Yine de son zamanlarda kendini kütük evden ayrılmaya isteksiz buluyordu. Gözleri kalması için ona yalvarırken, sözlerini beklemek istiyordu. Rowdy sözünün eri bir adamdı, biliyordu. Ve sonsuza dek kalmasını sağlayacak doğru kombinasyonu duymak için uzun zamandır bekliyordu.

Bu arada, karanlık köşelerde tozlanmaya yüz tutmuş gençlik hayallerinden bazılarını silkeleyip atmaya cesaret etti. Beyaz dantel bir elbiseyle mihraba yürüdüğü, sert bir kovboyun onu kollarına alacağı hayaller. Rowdy'nin kriptonitinin narin danteller olduğunu mutlulukla fark etti ve randevuları için ya da Rowdy'nin uğrayabileceği günlük ofis saatleri için dolabının arkasından uzun zamandır unutulmuş bluzlarından bazılarını çıkardı.

Onu gördüğünde gözleri canlanır, elini uzatıp bronzlaşmış ve yakışıklı yüzündeki ince kırışıklıklara dokunurdu.

Seni seviyorum Rowdy West, dedi Daisy özel düşüncelerinde, giderek artan farkındalığını zar zor kontrol altına alabiliyordu.

CHAPTER 26

"**I** çok zorladı," dedi Sassy karanlıkta, en yakın düşüncelerini yatak odasının tavanına açarak. "Bunun için kesinlikle hiçbir şey göstermeden."

Bunun dışında.

Ash'in kolunu ona doladığı ve onu kendine çektiği, neredeyse galeride öpeceği anı hatırlayınca gülümsedi. Sassy bunu yapmasını istiyordu. O kadar yakındaydı ki sıcak nefesini hissedebiliyordu ve dudakları biraz endişeli ve elektrikliydi, ağzının yumuşak bir şekilde onunkiyle birleşmesini bekliyordu. Ama Rowdy ve Daisy adındaki o kadın, koridordaki ofisten bir çift kıpır kıpır köpek yavrusu gibi yuvarlanarak çıktılar ve bu anı mahvettiler.

Başka bir tane daha olacak mı?

Yuvarlanıp gözlerini kapatmadan önce, "Odaklan kızım," dedi. Kendini Ash'e fazla kaptırıyor ve diğer her şeyi unutuyordu, örneğin West Gorge'a gelmesinin tek nedenini.

"*DERN ANTILOPLARI.*"

Freda Pazartesi günü onları işe götürürken, çiftlik yoluna ya da karşıdan gelen arabalara aldırmandan mutlu bir şekilde zıplayan vahşi yaşam için yavaşladı.

Yolcu koltuğunda oturan Sassy'nin dikkati dağılmıştı. Freda çiftlikten uzaklaşıp iş ofislerine doğru dönerken sabah ışığında çiftlik evini görebiliyordu. Sassy neredeyse içeri girecekti ama Ash belki bir dahaki sefere, yürüyüş için giyindiklerinde, dedi.

Elbette bir dahaki sefere olacaktı. Ash neredeyse onu resimlerinden öpecekti.

Geçmişi düşündüğünde, Sassy'nin kafası karışmıştı. Onun kim olduğunu öğrendiği gün, kendisini eve ve ailesine yaklaştıracaksa onu öpmeye karar vermişti. Bundan gurur duymuyordu ama Ash bir amaca ulaşmak için bir araç olabilirdi.

Artık işler karmaşıklaşmaya ve kafa karıştırmaya başlamıştı.

Şimdi *öpücük* amaç haline gelmişti; düşüncelerinde ön planda ve merkezdeydi. Başka hiçbir şeyin önemi yok gibiydi. O diğer şey bile. Karanlık sanat galerisinde onun elini tuttuğunda ve uzun gövdesini ona doğru biraz eğdiğinde, kendini tüm varlığıyla Ash West'in öpücüğünü beklerken buldu.

Sadece gündeminin bir parçası olduğu için değil.

Oops.

"Söylediklerimin tek kelimesini bile duymadın."

Otoparka girdiklerinde Sassy başını çevirdi. Freda konuşuyordu ve Sassy tek bir kelime bile hatırlayamıyordu.

"Çok özür dilerim Freda," dedi Sassy, uzanıp bacağına hafifçe sıvazlayarak. "Sanırım kötü bir pazartesi günü geçiriyorum."

Freda gülümsedi.

"Kızgın değilim, Sassy," dedi. "Nerede yaşadığını biliyorum. Bu akşam fasulye, sosis ve kalın dilim taze domates eşliğinde Jim Tim'le geçirdiğim hafta sonunu sana anlatacağım."

"Her kelimesini duymak istiyorum," diye güvence verdi Sassy arabadan inerken. Tig arayıp kendi arabasının bir ya da iki gün içinde hazır olacağını söylemişti.

Freda, Sassy'nin şafağın ilk ışıklarında görebildiği parlak beyaz gülümsemesiyle, "Her kelimeyi duydun," diye cevap verdi, "sadece dinlemiyordun."

Beton zeminli, ahşap panelli büyük odaya giren Sassy ve Freda, kamp aşçısı endüstriyel boyutta aromatik, taze demlenmiş kahve getirirken, birkaç kovboyun tabakları çırpılmış yumurta, domuz pastırması ve bisküviyle doldurduğunu gördü.

Sassy beyaz bir kâğıt torba bulmak için masasındaki sandalyeyi geri çekerken, hafif bir "sabahlar" korosu etrafta dolaşıyordu. İçinde Donut Den'den alınmış taze bir simit ve küçük bir kap krem peynir vardı.

Güne doğru başlamak için çantanın üzerindeki notta şöyle yazıyordu.

Sassy gülümseyip ikramı tost makinesine doğru götürürken yanaklarının ısındığını hissetti.

"Simit mi? Wyoming'de kimse simit yemez," diye alay etti kovboylardan biri. "Burası bisküvi ülkesi."

"Oh, inan bana biliyorum," diye karşılık verdi Sassy.

CHAPTER 27

"H eifer?"

Sassy şaşkınlıkla başını kaldırıp masasının yanında duran Ash'e baktı. Tam da kremasından bir ısırık almak üzereydi-peynir sürülmüş bir ikram.

"Hayır, sadece geç kahvaltı eden sağlıklı bir Orta Batı kızı," dedi Sassy ısırmadan önce. Ekibin çoğu görev yerlerine gitmişti ve Rowdy'nin ondan hazırlamasını istediği hesap tablolarıyla uğraşmadan önce birkaç dakikalık huzur ve sessizliğin tadını çıkarıyordu. Mutfak personeli dışında yalnız olduğunu düşünüyordu.

Ash onun yanıtı karşısında gülerek gülümsedi.

"*Birincisi*, böyle bir şeyi aklımın ucundan bile geçirmem... İkincisi, geçitte buzağılamakta geciken bir düve var, benimle oraya kadar gelip onu kontrol etmek ister misin diye soracaktım. Uzun bir yol ve bana eşlik etmeni isterim. Ayrıca, tüm iyi kovboy kızlarının düveleri ve buzağılarını tanıması gerekir."

Sassy bakışlarını Ash'e dikerken gülümsedi.

"İyi bir kovboy kızı olmayı planladığımı nereden çıkardın?"

Derin bir kızarıklık Ash'in boynunu kırmızıya çevirirken ağzının açık kaldığını görebiliyordu.

Ash boğazını temizleyip sesini yeniden bulduktan sonra, Orta Batı'daki operasyonların aksine, Wyoming'deki West Ranch gibi çiftliklerin binlerce dönümlük araziye yayılmış hayvanları olduğunu anlatmaya devam etti. Rutin bir kontrol saatler, hatta günler sürebilirdi. Ama Ash Sassy'ye öğleden sonra döneceklerine dair güvence verdi.

Ash anahtarları sallayarak, "Aşçıdan bizim için birkaç öğle yemeği ve birkaç şişe soda ve su hazırlamasını istedim," dedi.

"ATV'yi sürmeme izin verecek misin?" Sassy ona bakarak sordu. "Elbette, son araban gibi bir kayanın üzerine düşmek istemediğim sürece sürdü," dedi Ash ve anahtarları kot pantolonunun cebine koydu.

Sassy güldü.

"Bu olay Wyoming hakkında benim sürüşümden daha çok şey anlatıyor," dedi. "Bak sana ne diyeceğim," dedi Ash, "geçidin yukarısında bir Sığ bir dere ve alçak tepeler; oraya vardığımızda istediğin kadar araba sürebilirsin."

"Şey," dedi Sassy, teklifi düşünerek, "koyunların önümden fırladığı kaya tarlalarında araba kullanmayı tercih ederim, ama tamam. Anlaştık."

Bir saat sonra, birbirlerine bağırarak ileri geri konuştuktan sonra, Sassy Ash'e *dur* diye bağırdı ve o da ATV'yi büyük bir kavağın gölgesine çekti. Bacaklarını yavaşça açık kapıdan geçirdi ve pelinlerle kaplı zemine adım attı.

Gerinerek ve motor kapalıyken havanın sessizliğinin tadını çıkararak Ash'e gülümsedi.

"Biliyorsunuz, memlekette araçlarda *şok* denilen bir şey var. Tümsekleri ve çukurları benim kıcımdan çok daha iyi emiyorlar." "Biraz engebeli, hakkını vereyim," dedi Ash, gözlerini dikip bakmamaya çalışarak.

Sassy'nin ellerinin ince ve solmuş kotun sarmaladığı güzel, ağrıyan kıvrımlara masaj yapma şekli.

"Ofisten ayrıldığımızdan beri bana *bunu söylüyorsun* ve biraz ara vermeye ihtiyacım var. Hâlâ Batı topraklarında olduğumuza inanamıyorum."

Ash dışarı çıktı ve birlikte geniş manzaraya baktılar. "Burası harika, değil mi?" Ash sordu ve Sassy başını salladı. "Çok uzakta değiliz. Düveden. Burası pikniğimiz için çok iyi bir yer."

Sassy arkadan battaniyeyi getirip bir ağacın altına sererken Ash de kutulardaki öğle yemeklerini ve içecekleri getirdi. Dağlara ve uzaktaki vadiye bakmayı tercih ederek oturdular.

"Harika bir fikir," dedi Sassy gülümseyerek, sandviçini yerken. Ash gülümsedi.

"Süslü bir ikinci randevu değil ama..."

"Dur bakalım kovboy," diye sözünü kesti Sassy. "O şehir turunun bir randevu olduğunu mu sanıyorsun? O iyi bir komşu olan sendin. Bu da bir iş yemeği."

"İyi komşu, ha?" Ash omzuyla onu d rtterek meydan okudu. "Sanat galerisinde neredeyse seni  p yordum."

"Biliyorum," dedi Sassy sessizce ve gülümsedi. "Senin için sorun olur muydu?"

"Kim bilebilir ki?"

Ash gülümseyerek, "Sen," dedi; bu g l msemi onu öptüğünde de aynıydı ve az kalsın Sassy'nin battaniyenin üzerine yığılıp kalmasına neden oluyordu.

Dirseğine yaslandı ve onu içine çekti. Ondan bir Şey bekliyor gibiydi - belki de Şimdi onu öpmek için izin ya da galerideki yakın öpüşmenin onaylanmasını. Bu onun için her Şeyi deėiŐtirecekti, biliyordu. Esinti saçlarını omuzlarında dolaŐtırırken Ash'in delici gözlerine baktı.

Yüzünün hatlarının onun için yeni olduğunu tahmin ediyordu. Tıpkı nehrin yüzyıllar boyunca yüz hatlarını vadiye yontması gibi, Ash'in yüzü de hayat ve zaman tarafından yontuluyordu ve nefes kesiciydi. BakıŐlarındaki ciddiye kendini çok küçük hissetmesine neden olurken, onun ilgisinin nesnesi olmak kalbinin hızla çarpmasına ve sıkıŐmasına neden oldu.

Adamın  n kollarını gördü; bileğindeki kemikten dirseklerine kadar uzanan kaslar hem onu yakalayabilecek hem de en küçük kıymığı bile kolaylıkla çıkarabilecek g  teydi. Sassy kollarının kıvrımlı hatlarına hayranlıkla bakarken ve kollarının onu sarmasının nasıl bir his olduğunu merak ederken Ash yanındaki battaniyeye yaslandı.

Bir esinti başının tepesindeki birkaç sa  telini yanağına doğru savurdu ve Ash uzanıp onları nazikçe yüzünden aldı. Bir  ırpınıŐla gözlerini kapadı ve bu hisse odaklandı - parmakları teninde sıcaaktı ve okŐaması nazikti. Ash'in çenesinin kenarından geçerken nefes verdiğini duyabiliyordu ve Sassy yasak düşünceler karşısında kızardı.

"Neden Wyoming'e kadar geldin?" Ash gürültülü bir fısıltıyla sordu.

Keşke bilseydin, diye düşündü Sassy.

CHAPTER 28

"I

Sana tekrar soracağım. Kimsin sen, Sassy?"

"Ne demek istiyorsun Ash?"

İkisi de battaniyenin üzerine uzanmış, gökyüzüne bakıyorlardı.

sıradağların ötesindeki gökyüzü. İkisi de ATV'ye geri dönmeye ya da birbirlerinden uzaklaşmaya hevesli görünmüyordu.

"Yani, sana Bo Peep ve Scarlett O'Hara dedim. Şakalaştık ve birkaç yemek yedik ama senin hakkında ya da neden burada olduğun hakkında pek bir şey bilmiyorum. Rowdy ve Gunnar bu yaz West Ranch'te çalışmak için ısrarcı olduğunu söylediler."

Sassy sadece omuz silkti.

"Gizemli bir şey yok. West Ranch en büyük ve en iyisidir ve hayatta istediğiniz işi elde etmek için ısrarcı olmalısınız. Özellikle de mezun olduktan sonra size gümüş tepside sunulan bir iş yoksa."

Ash onun yorumu karşısında kaşlarını çattı ama cevabını dikkatle seçti.

"Son yıllarda elime birkaç gümüş tepsi tutuşturuldu, bu doğru. Yol boyunca birkaç sert darbe de aldım. Ama bunu benimle ilgili hale getiriyorsunuz ve öyle değil."

"Çözülecek bir şey yok. Çiftlik yönetmeye ilgi duyan bir muhasebe mezunuyum; buradaki deneyim paha biçilemez. Bu yazdan sonra istediğim yere gidip çalışabileceğim."

Ash'e doğru yuvarlanan Sassy, bükülmüş bir koluyla başını yukarı kaldırdı. Ash de aynısını yaptı. Birbirlerine bakacak şekilde yan yattıklarında aralarında sadece birkaç santim mesafe vardı.

"Yani gitmeyi planlıyorsun." Bunu sormaktan çok ifade etti.

"Henüz bir şey planlamıyorum," dedi Sassy sesinde belirgin bir keskinlikle. "Bana bir iş teklif edilmezse ayrılmak zorunda kalacağım, ama yine de kalacağımdan emin değilim. Çok fazla bilinmeyen var Ash."

Ash çenesini sıkarak onun omzunun üzerinden dağın zirvelerine, sonra da Sassy'ye ve altın rengi saçlarına baktı. Gözleri gizem ve biraz da tedirginlikle kararmıştı.

Onun bakışlarına karşılık veremedi. Dikkati dağılmış bir şekilde yere baktı ve battaniyenin üzerinden küçük yapraklar toplayıp arkasına atmaya başladı. Çok güzeldi, diye düşündü Ash ve sorularıyla onu kızdırmıştı. Sanki aklından geçenleri okuyormuş gibi, kız tekrar Ash'in bakışlarıyla buluştu.

"Ve bu arada Ash West," dedi sessizce, "bir insanın -bir kızın- bir erkekle ilk tanıştığında tüm hayat hikâyesini paylaşması gerektiğini düşündüren nedir? Senin hakkında bilmediğim çok şey var ama yine de her şeyin ortaya çıkmasına izin vermeye hazırım."

"Yeterince adil..." Ash Sassy'yi yatıştırmaya çalıştı. "Sanırım seni kurtardığım için..."

"Kurtarıldı mı?"

"Şey, evet..." Sesi şimdi kendinden emin değil gibiydi.

"Yolunuza çıkan bir koyun sürüsüyle daha fazla ilerleyemeyeceğiniz için ıssız bir yolda durmanın neresi asilce? Cep telefonunun çekmesinin neresi asilce? Benim kahramanım olmak için biraz daha fazla çalışman gerekecek Ash West."

Kız haklıydı, biliyordu. Onun daha fazla açılmasını istiyorsa sabırlı olmalı ve dikkatli davranmalıydı. Sassy çiftliğin bir çalışanıydı ve hem çiftliğin hem de kendisinin itibarını korumak zorundaydı. Ama ona ne kadar yakın olursa, temkinli olmak o kadar zorlaşıyordu.

"Özür dilerim, Sassy," diye fısıldadı Ash. "Bencilce davranıyorum, yaz bittiğinde nerede olacağını bilmek istiyorum. Sanırım hayatımdaki insanların gitmesiyle ilgili bir şeyim var."

Yüzü yumuşadı.

İkisi birbirine çok yakındı. Ash elini uzattı ve kalın bukleleri teker teker boynundan omzunun arkasına doğru kaydırdı. Parmakları şefkatle tenini okşarken her bir sinir ucunu hissedebiliyordu.

Birbirleri konuşurken sıcak nefeslerini hissedecek kadar yakındılar.

"Nerede olacağımı bilmiyorum Ash," diye fısıldadı Sassy, onun hipnotik dokunuşuyla çaresizce olduğu yerde donakalmıştı. "Keşke sana söyleyebilseydim."

"O zaman söyle bana," diye fısıldadı Ash.

"Yapamam," diye başardı.

Henüz değil, diye düşündü.

"Bu sabah bile," dedi, "günü bu tepede, yanımda seninle geçireceğimi bilmiyordum."

Gözlerini isteksizce onunkilerden ayırdı - *umutsuzca ona kapılmıştı* - *sadece* gömleğinin inci çıtçıtlarında durdu. Gözleri yavaşça her birinden aşağı inerek gömleğin eteklerinin açıkta kaldığı ve bronzlaşmış gövdesinin birkaç santimini ortaya çıkardığı yere kadar gitti. Eli çok yakındı ve uzanıp parmağının küçük ucuyla onun sıcak tenine hafifçe dokunduğunda Ash'in nefesi kesildi.

"Sassy," diye boğuk bir ses çıkardı.

"Şşş," diye başardı, "başka soru yok."

İzin almak için onun gözlerine bakan Ash, izni onun dudaklarında buldu. Başını ona doğru eğdiğinde, tatlı bir gülümsemeyle ayrıldılar.

Dudakları arasındaki boşluğu kendi dudakları onunkilere değene kadar kapattı. Boştaki elini beline götüren Ash, Sassy'yi nazikçe öptü, nefesleri senkronize oluncaya ve Sassy sıcak battaniyenin üzerinde ona doğru yaklaşmaya kadar öpmeye devam etti. Ash geri çekilmeliydi ama yapmadı. Uzun kirpiklerinin yüzünde kelebekler gibi uçuştüğünü hissedebiliyor, kalp atışlarının hızlandığını duyabiliyordu - ya da belki de bu kendi kalp atışlarıydı.

Birkaç dakika sonra, Sassy başını tutan kolunu yukarı kaldırdı ve kendini yavaşça sırtüstü yattığı yorgana doğru indirdi. Ash'in ağzı Sassy'nin ağzında kaldı ve boştaki kolunu Sassy'nin omzunun altına sokarak öpüşürken saçlarının yumuşaklığını hissedebildi.

Dudaklarının tadı sıcak ve tatlıydı. Tatlı bala batırılmış olgun meyveler gibi, sonra da ağzından tüm vücuduna, ayak parmaklarındaki botlara kadar uzanan bir elektrik akımına batırılmıştı.

CHAPTER 29

"S *hoot!"*

Gunnar birkaç gün sonra Sassy'nin masasının yanında çiftlik postalarını sıralıyordu. Kuşluk vaktiydi ve çoğu kişi binayı terk etmişti.

Onun ses tonuyla Sassy, neyin yanlış olduğunu merak ederek hesap tablolarından başını kaldırdı. Güneş doğduğundan beri sayılar üzerinde çalışıyordu ve gözlerini başka yere çevirmesi gerekiyordu. Sayılarla ilgili bir şeydi bu - bir anlam ifade etmeleri için bir yere gitmeleri gerekiyordu ve bu sıkıcı bir iş olabilirdi.

"Ne var ne yok?" Gerinmek için ayağa kalktı, sonra kahve fincanını doldurmak için yürüdü.

"Kat bu Batı Vakfı postasını bekliyordu ama yanlışlıkla buraya gelmiş. Ben de tam doğu kalemlerine doğru gidiyordum," dedi Gunnar. "Sassy, bunu benim için büyük eve götürür müsün?"

Kucağına düşen bu fırsatla Sassy'nin vücudundan adrenalin fişkırdı.

Nihayet.

"Elbette... elbette bunu yapabilirim, Gunnar," dedi, hevesinden kelimeleri karıştırarak.

"Sanırım bilgisayara biraz ara vermek sizin için sorun olmaz," dedi memnuniyetle. "Wyoming'de böylesine güzel bir yaz gününü hiç kimse ekran karşısında geçirmemeli ve bizim niyetimiz de bu değil. Bu yüzden dikkatinizin dağılmasına aldırmaazsanız, memnun olurum."

Sassy mektubu Gunnar'dan aldı ve gülümsedi. Gunnar şimdiye kadar tanıştığı en iyi adamlardan biriydi. Batı'daki tüm erkekler yumuşak başlı ve kibardı; uzun boylu ve yakışıklıydılar da.

"Benim için hiç sorun değil," dedi. "Hemen şimdi gidiyorum."

"Ciplerden birini al, neden almıyorsun?" dedi ve ayrılmadan önce şapkasını eğdi.

Nefes al, dedi Sassy dışarı çıkarken kendine. Çiftlik aracını sürerken ya da Kat West'le tekrar buluşurken endişeli ya da soluk soluğa olmak istemiyordu.

ONUNLA BİR KEZ KARŞILAŞMIŞTI, HAFTALAR ÖNCE, TÜM AİLE

Yaz etkinliklerini başlatmak için tasarlanmış bir etkinlik. Sassy, dikkat çekici genç bir çift olan Liu ve Colton ile el sıkıştı. Kovboyların aksine, göğsünde West Development işlemeli bir polo tişört giymiş ve sivri uçlu saçlarının üzerine aynalı güneş gözlükleri takmıştı. Liu hamile güneş elbisesi ve şık siyah saçlarıyla çok havalıydı. Sassy, odada dolaşırken Colton'ın elini Liu'nun sırtında hafifçe tuttuğunu fark etti ve onun şefkatli ve koruyucu hareketlerinden etkilendi.

Pike ve Paislee de çok güzeldi. Paislee kısa bohem keten bir elbise giymiş, mükemmel bir makyaj yapmış, gümüş takılar ve elmas işlemeli bir saat takmıştı. İki çocuklarının yaşları birbirine çok yakın görünüyordu. Küçük kız ilk bakışta Liu'nun yanına aitmiş gibi görünüyordu. Ancak Paislee'nin dikkati annesinin kim olduğu konusunda hiçbir şüphe bırakmıyordu.

Küçük çocuk Ford West, ünlü ressam babası Pike'ın sarışın bir minime'siydi. Ash'in onu götürdüğü Kültür ve Sanat Merkezi'nde Pike'ın birkaç tablosu vardı ve Sassy bir uzman olmasa da Pike'ın yetenekli olduğunu o bile görebiliyordu. Tık naz kardeşlerinden farklı olarak Pike uzun ve zayıftı, diğerlerine göre daha İskandinav bir görünümü vardı. Freda, Ridge'in ilk karısının İskandinav olduğunu söylemişti, yani bu mantıklı.

Ridge, sadece birkaç yıllık gelini Casey ile oradaydı. İgili odanın içinde dolaşırken gülümsüyorlardı. Sassy, Ridge'in küçük tabağını kantinden aldığı taco ve diğer yiyeceklerle doldurduğunu, Casey'nin ise birkaç peynirli yiyeceği havuç çubukları ve bir elmayla değiştirerek "düzenlediğini" gördü.

Ve sonra Kat vardı.

Sassy uzaktan, çiftliğin ev sahibesi ve aile *reisi olan büyük bir* kadın gibi beklenti dolu bir sırtışla onun odaya girişini izledi. Casey, Ridge'le evli olmasına rağmen Freda ona Kat'ın büyük ve yetkili olduğunu söylemişti.

Odanın arka tarafında duran Sassy, Kat'in çok güzel olduğunu görebiliyordu. Gözlerindeki pırıltıdan kendine olan güvenine kadar (ki bu da alışılmışın dışında görünüyordu) Kat West bir elini kocası Gunnar'ın üzerinde tutuyor, diğer elini de sanki kraliyet ailesiyle tanıştırılıyormuş gibi her bir çiftlik çalışanına ve kovboya uzatıyordu. Zarafet ve stil sahibiydi, ancak herkesin hoş karşılandığını hissetmesi için çok çalıştı.

"Sassy, neden orada saklanıyorsun? Gel de bir merhaba de," diye seslendi Gunnar ona ve sonunda öne çıkıp onunla yüzleşmekten başka çare bırakmadı.

"Merhaba," dedi Sassy sessizce, "sizinle tanışmak çok güzel." Elinin titremesini engellemek için çok çaba sarf etti ve orta derecede başarılı oldu.

"Sassy," dedi Kat, neredeyse isim bulmakta zorlanarak. El sıkışmanın ortasında durdu ve kızın elini tutarak gözlerinde onu tanıyıp tanımadığını aradı. "Seninle daha önce tanışmış mıydık? Bana çok tanıdık geliyorsun."

Ve sonra, Sassy'yi dehşete düşüren bir şekilde, Kat'in gözleri büyüdü ve gülümsemesi hafifçe durakladı.

"Hayır."

Sassy elini çekti ve Kat'inkini telafi etmek için gülümsemesini genişletmeye zorladı.

Gunnar karısına gülerek, "Daha önce Wyoming'in yakınından bile geçmemiş," dedi. "Ama kayıtlarımızı düzene sokmakta ve boş zamanlarında Ash'le birlikte çamurlu dere yataklarını temizlemekte iyi iş çıkarıyor."

Gunnar, Kat'i devam ettirmeye çalıştı.

"Sevgilim, Red'in yeğeni Wayne'i hatırlıyorsun, değil mi?"

Kat'in gözleri sabit kaldı. Sassy bakışlara alışık ve Kat'in bakışlarını doğal karşıladı. Bunun iyi bir ilk karşılaşma olduğunu düşünüyor ve ikincisini tasarlamaya çalışıyordu. Şimdiye kadar Ash umduğu kadar yardımcı olmamıştı.

Ancak Gunnar basit bir istekle işi kolaylaştırdı.

CHAPTER 30

"O "Tanrım, ben ne yaptım, burada ne işim var?"
Sassy yavaşça yaklaşırken üstü açık cipinden çiftlik evine baktı.

Kat bu postayı bekliyordu ama arabayı saatte beş milden daha hızlı götüremiyordu. Daha yavaş giderse geri geri gidecekti, bir yanı da bunu yapmak istiyordu. Diğer yöne dönmek ve gece boyunca evine ve annesine geri dönmek.

Kalbinin küt küt attığını duyan Sassy birkaç temiz nefes aldıktan sonra cipi kapalı ön kapının yanındaki dairesel araba yoluna yönlendirdi.

Çiftlik evinin ön tarafı neredeyse normal boyutlarda görünse de demir ve ahşap kirişleriyle oldukça zarifti. Ama Ash dereye gittikleri gün evin arka tarafını göstermişti ve burası bir buzdağı gibiydi. Evin büyük bir kısmı kayalığın içine inşa edilmiş ve gözden saklanmıştı.

Arkadan bakıldığında daha çok kanatları, güverteleri ve devasa pencereleriyle bir konferans merkezine benziyordu. Sassy böyle bir yerde haftalarca fark edilmeden alt kapılardan birinden içeri girebileceğini düşündü.

Kat'ın böyle bir yeri tertemiz tutabilmek için muazzam bir destek ekibi olmalı. Sadece çevre düzenlemesi bile bir derginin fotoğraf çekimi için hazır gibi görünüyordu.

Park ederken Sassy Illinois'in güneyindeki kendi aile evini düşündü. Annesinin bir hizmetçisi ve bahçıvanı olması neredeyse gülünçtü ama yine de annesinin dergileri karıştırmak dışında pek bir şey yaptığını hayal edemiyordu. Ve paraları da vardı.

Babası hoşgörüyle, "Anneni ne mutlu edecekse," derdi. Sassy'ye karşı da böyleydi ama kızından beklentileri karısından daha yüksek gibiydi.

"Seni daha güçlü, daha zeki ve daha hazırlıklı kılan her neyse," derdi ilgi alanlarına dair bir barometre olarak.

"Ne için hazırlandın?" Sassy gençken bunu sorar ve karşılığında sadece hüzünlü bir gülümseme alırdı.

Bunun için, şimdi büyük çift kapıya doğru yürürken biliyordu. Bir zamanlar babasız bir çocuktü; dünyada neredeyse tek başınaydı ve babasının son arzusunu yerine getirmekle görevlendirilmişti.

CHAPTER 31

K

Sassy'nin kapıda dikildiğini görünce şaşkınlığını gizleme zahmetine girmedi.

"Oh, merhaba Sassy," dedi soğukkanlılıkla.

"Gunnar uğramamı istedi," diye aceleyle açıkladı Sassy, "postanızı getirmemi."

Hâlâ kaşlarını çatan Kat kapıyı biraz daha araladı. "İçeri gelin."

Etkileyici fuayeye adım atan Sassy, başının üstündeki boynuzdan avizeye bakarak haykırdı ve işlemeli mermer döşemeye bakarak biraz da *oo çekti*. Gözleri duvardaki aile portrelerine ve arka planda, bağlantılı büyük odanın en ucundaki taş şömineye takıldı.

Sassy görsel şölenin tadını çıkarırken Kat onu yakından izliyor gibiydi.

"Hadi mutfığa gidelim," dedi Kat, "susamış ve biraz solgun görünüyorsun." Sassy şüpheci Kat'e, "Yükseklikten olmalı," dedi. "Bir süredir zaman zaman başım dönüyor."

Kat başını salladı ve Sassy'nin takip etmesi için döndü. "Baş dönmesine neden olan başka şeyler de var, biliyorsunuz," dedi doktor. "Eğer yakında geçmezse, fiziksel bir muayene ve kan tahlili yaptırmak isteyebilirsiniz."

"Bunu aklımda tutacağım," dedi Sassy, Kat'in ne ima ettiğini merak ederek. İnsanlar güzel kızlar hakkında varsayımlarda bulunmaya eğilimliydi - *başı dönüyorsa hamile olmalı, değil mi?* Görünüşe göre masumiyeti kanıtlanana kadar suçluydu. Sassy Kat'ten daha fazlasını bekliyordu ve eğer düşündüğü şey buysa, biraz hayal kırıklığına uğramıştı.

Sassy'nin kural olarak erkeklerden uzak durduğunu bilmeyen yoktu ve bu kimseyi ilgilendirmezdi. Bu kuralı Ash için bozmuştu; Ash'in öpücüğünden pişmanlık duymuyor ve hâlâ tadını alabiliyordu. West Ranch'te olmak Sassy için artık pek çok nedenden ötürü sarhoş ediciydi. Ash onun karmaşık duygularına karışıyor olabilirdi.

Ama dürüst olmak gerekirse, Sassy çok geçmeden onun gideceğini ve bunların hiçbirinin önemi kalmayacağını düşünüyordu.

Dakikalar sonra ikili, küçük bir uçağın inebileceği büyüklükteki mermer mutfak adasının karşısındaki taburelere tünemişti.

Sassy soğuk limonatayı minnetle yudumladıktan sonra, "Bunu her zaman duyduğuna eminim ama bu ev harika," demeyi başardı. İçeceğin ferahlatıcı tadı duyularını canlandırdı.

"Evet, inanılmaz bir yer," dedi Kat. "Böyle bir yerde yaşayacağımı hiç düşünmemiştim ama burası benim evim oldu."

"Sen... Wyoming'de mi büyüdün?" Sassy cevabı zaten bildiği için cesaret etti.

"Hayır. Kuzey Illinois," dedi Kat, kızı yakından izleyerek. "Wisconsin'den çok uzak değil. Sen?"

"Güney Illinois," dedi Sassy. "Missouri sınırına yakın."

"Ah," diye başını salladı Kat, Sassy'ye ilgiyle bakarak. "Evinden çok uzaktasın." Ve sonra, "Neden buraya geldin, Sassy?"

Sassy bu soru karşısında kalp atış hızının arttığını hissetti ve kan beynine sıçradı; bayılacağını düşündü ama kendini aşağı uzanıp bardağı kaldırmaya zorladı. Titreyen eliyle, enerjisini sallanan buz küplerini sabitlemeye ve bir yudum daha almaya odaklandı. Kat'le konuşmak için aradığı fırsat buydu ve cevap vermek için ağzını açtı.

"Söylemeye geldim..."

"*Anne, anne,*" diye keskin bir ses Sassy'nin sözünü daha fazla konuşmadan kesti. Elinde heyecanla bir kitap tutan bir çocuk koşarak odaya girdi.

"Willow..." Kat söylemeye başladı.

"Anne, bunu tek başıma okuyabilirim!"

"Bu harika tatlım," dedi Kat, "bir dakika içinde bana okuyabilirsin, ama önce misafirimiz olduğunu görüyor musun?"

Kız Sassy'ye "Merhaba," dedi ve takdire şayan bir şekilde kendini topladı. Sassy kızın ailesinin onu bir varis olarak yetiştirdiğinden emindi.

Büyük bir servet ve sorumluluk -*kime çok şey verilirse, çok şey istenecektir*, ya da kutsal kitap böyle der.

"Willow, bu Bayan Sassy. Çiftlik ofisinde çalışıyor ve bizi Illinois eyaletinden ziyaret ediyor - aynı eyaletten..." ve sonra Kat devam etmeden önce bir sarsıntıyla Sassy'ye baktı, ancak bu sefer gözlerinde bir tanıma şafağı vardı, "...büyüdüğüm aynı eyalet."

"Nasılsın Willow," dedi Sassy, Kat'inkine eşit bir zarafetle. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Şimdiden kitap mı okuyorsun? Çok zeki olmalısın."

Sassy hayatında çok fazla çocukla birlikte olmamıştı ama babasının örneğinden küçük bir kızın güzelliğine asla dikkat çekilmemesi gerektiğini biliyordu.

Kimse Tanrı vergisi görünüşünden övgü alamaz, derdi; bunun yerine başarılarını ve zihinlerini teşvik edin. Sassy'yi de böyle yetiştirdi.

"Sana kitap okumamı ister misin?" Willow kitabını Sassy'ye vermek üzereyken sordu. Mama Kat araya girdi ve kitabı küçük ellerden aldı.

"Sassy'nin ofise dönmesi gerekiyor Willow," dedi Kat, "benim de postalarımı açmam gerekiyor. Misafirimizi uğurladıktan sonra birlikte birkaç kitap okuyacağız, tamam mı?"

"Tamam anne," dedi Willow, "hoşça kal Bayan Sassy."

"Hoşça kal Willow," dedi Sassy gitmek için ayağa kalkarken, bakmadan bile Kat'ın sıcak bakışlarını hissediyordu. "Limonata için teşekkürler Bayan West... Kat."

Kat başını salladı ve Sassy'yi kapıya kadar geçirirken yüzünde hâlâ çatık bir ifade vardı. Sevgi dolu bir veda ya da *"yakında tekrar gel"* yoktu. Birkaç dakika sonra, cipe doğru yürürken, Sassy büyük ahşap ve demir kapının arkasından sertçe kapandığını duymak kadar hissettiğinde de irkildi.

Ve midesinin çukurunda bir önsezi hissi.

"VAY CANINA, KAT WEST'İN YANLIŞ TARAFINDA OLMAK İSTEMEZDİM."

Sassy geri dönerken kendi kendine söyleniyordu. Kat, Wyoming'deki en büyük çiftliklerden birinin reisi olarak doğru olan her ş e y i yapmıştı.

Kimse onu misafirperver olmamakla suçlayamazdı.

Ve yine de...

Büyük evde Sassy'yi bekleyen sıcak ve heyecan verici bir şey yoktu. Sassy hoş karşılandığını hissetmek yerine, Kat'ın zamanını beklediğini düşünüyordu.

Misafirine kapıya kadar eşlik etmek ve onu kuru, sıcak Wyoming güneşine geri atmak için sabırsızlanıyordu.

Onu suçlayabilir miydi? Kat meşgul bir doktor ve anneydi, aynı zamanda Gunnar West'in eşi idi. Bireysel olarak bunların hepsi tam zamanlı işlerdi. Bir de vakıf vardı. Sassy, Kat West tarafından yönetilen West Vakfı'nın aktif olarak fon topladığını ve okullara, barınaklara ve ihtiyacı olan bireylere dağıttığını biliyordu - vakfın sosyal medya paylaşımlarında hepsi vardı.

Liseden bir öğretmen, *West Vakfı'ndan yeni dizüstü bilgisayarlarını aldıklarında öğrencilerin yüzlerindeki ifadeyi asla unutamayacağımı* söyledi.

Kat West, ilkbaharda West Nehri'nin evlerini sular altında bırakmasının ardından başka bir yerel aile için bulunmaz bir nimetti ve geçici barınma *masrafları* karşılandı.

Bu paylaşımlar Sassy'yi etkiledi ve Kat'in yaz bitmeden ona ısınacağı umuduyla doldu.

Sassy yüksek sesle, "Benim için bir nimet ol, Kat West," dedi, bir yalvarış ve dua gibi. "Başka kimse yok."

CHAPTER 32

"H senden
hoşlanıyo
r." "Kes
şunu."

"Yapmayacağım. Senden *hoşlanıyor*, senden hoşlanıyor."

Sassy ve oda arkadaşı çiftlikte geçirdikleri uzun bir günün ardından akşam yemeklerini hazırlıyorlardı. Freda, Ash'in sürüler için yem sermesine yardım ediyordu ve gözlemleri ve içgörülerıyla doluydu.

"Ash bana seninle ilgili sorular sormayı bırakmıyor," diye devam etti Freda. "*Sassy ile yaşamak nasıl bir şey? Sence evde bir erkek arkadaşı var mıdır?*"

"Sana bunu sormadı!" Sassy artık tamamen konuşmaya dahil olmuştu.

Freda ona, "Oh, o da öyle," dedi.

"Onu öldüreceğim," dedi Sassy nefesinin altından.

"Bu da ne," diye sordu Freda, "onu *öpeceğini* mi söyledin... yine?"

Sassy kendisiyle gereğinden fazla eğlenen Freda'ya döndü ve yüzünü aradı. Ash öpüştü mü ve söyledi mi? Sassy öyle düşünmüyordu ama Freda başka nasıl bilebilirdi ki? Hiçbir şey söylememişti.

Kanarya yutmuş kedi gibi görünen Freda, kendini beğenmiş bakışlarını bıraktı ve tabağını yere koydu.

"Hadi ama Sassy, rahatla biraz. Sadece takılıyorum," diye azarladı Freda oda arkadaşını. "Bunu bu kadar kişisel algılamayı bırak; bütün gün *Jim Tim'lerle* uğraşabilirsin ama konu Ash West olunca dalga geçmeyi kaldıramıyorsun. Bence sen de ondan hoşlanıyorsun. Neden bana söylemiyorsun?"

Sassy omuzlarını düşürdü ve kendi tabağını yere koydu.

"Ondan biraz hoşlanıyorum," dedi Sassy sonunda, "ve beni bir kez öptü. Güzeldi."

Teknik olarak bir kez oldu, ama Sassy çok uzun sürdüğünü söylemedi.

Uzun sürdüğünü söylemedi.

Zaman.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Freda muzaffer bir edayla. "İkiniz de günlerdir kafanız bulutlarda dolaşıyorsunuz, tıpkı benim ilk aşık olduğumda yaptığım gibi."

"Ben aşık değilim Freda," diye ısrar etti Sassy. "Her şey çok karışık. Bildiğinden çok daha karmaşık."

"O zaman söyle bana."

"Henüz değil," dedi Sassy. "Şimdi peynirli makarnanı yiyelim. Birbirine yapışıp yapışkan ve iğrenç... *makarna topları* haline gelmeden önce sıcak olması çok daha iyi."

Freda arkadaşının yorumuna sert ve şaşkın bir kahkaha attı ve burnunu kırıstırarak odadaki tüm gerginliği de beraberinde götürdü.

CHAPTER 33

"B "Neden?"

"Gerçek bir nedeni yok, sadece bunu tercih ederim."

"Sassy'nin bir daha eve gelmemesini tercih edersin-

Kül tablası mı çaldı? Sana kaba davrandı mı? Bana nedenini söyle, Kat." Gunnar, Kat'i verdiği cevaptan daha kesin bir cevap vermesi için sıkıştırıyordu.

"Ofiste ihtiyacım olan bir posta varsa, gelip alabilirim. Ya da sen eve getirebilirsin, tamam mı?" Kat konuşmayı yönlendirmeye çalışıyordu, Gunnar bunu biliyordu. Onu rahat bırakmıyordu. İkisi de hastanede Bulaşıcı Hastalıklar Müdürü şapkasıyla Kat'in emirlerinin sorgusuz sualsiz yerine getirilmesine alışkın olduğunu biliyordu.

Gunnar Kat'e, "Ben büyürken eve sürekli kovboylar gelir giderdi," dedi. "Tabii annem çiftliğin günlük işleriyle daha çok ilgilenirdi ve ev hâlâ inşa ediliyordu. İtiraf etmeliyim ki tam bir kaostu. Ve bunu tavsiye etmem."

Gunnar karısına gülümsedi. Vadiye bakan güvertede oturuyorlardı. Akşam serinlemişti ve Kat bacaklarına yün bir örtü atmış kıvrılmıştı. İkisinin de soğuk ellerinde bir fincan sıcak kahve vardı.

"Küçük çocukları olan herhangi birinin eve girmesine izin verdi mi?" Kat bilmek istiyordu.

"Evet, ama babam hiç *kimseyi* işe almazdı, *tıpkı* şimdiki gibi. Bir zamanlar kovboylar kasabadaki demirciden ya da bakkaldan işe alınırdı. Tıpkı büyük büyükbabam Addie'nin Pickford West'i işe alması gibi."

"Devşirmek mi? Onu seçtim demek istiyorsun," dedi Kat gülerek.

Gunnar, "Onunla oldukça hızlı evlendi," dedi, "onu dürüst bir kovboy yaptı."

"Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim şu ki, kovboylarımız dağınık bir grup gibi görünebilir, ancak bu çiftlikte çalışan her bir kişi eksiksiz bir geçmiş kontrolünden geçirilmiştir. Kapımızdan içeri giren herkesi tanırız ve güvenin ki zarar vermek isteyen hiç kimseyi kapımızdan içeri sokmam. Sen ve Willow benim değerli mücevherlerimsiniz."

"Biliyorum," dedi Kat. "Ama Gunnar, art niyetli olup olmadığını kontrol edemezsin. Ve kadınlık içgüdülerim onu *bizden* uzak tutmam için bana bağırıyor. Aşırı korumacı radarım bir siren gibi ötüyor ve Sassy bilmem neyin bir amacı olduğunu söylüyor. Sadece henüz ne olduğunu bilmiyorum."

Gunnar dinlerken başını salladı.

"Bu arada," dedi Kat kocasına dönerek, "Sassy'nin soyadı nedir?"

"Hatırlamıyorum," dedi Gunnar, "özel bir şey değil; bir şey çağrıştırmıyor duyduğumda -eğer duyduysam tabii. Şimdi her şeyi sorgulamama neden oldunuz."

"Güzel."

"Sanırım. Ve burası sizin eviniz. Rahatsız oluyorsanız onu eve göndermeyeceğim. Gerçi benim içgüdülerim de Sassy'nin çiftlikte olmasından gayet memnun. Zeki ve komik; aynı zamanda hoş biri. Ve bence Ash ona vurulmuş olabilir."

"Bundan korkuyordum." "Bu korkunun temelli olduğunu düşün."

Gunnar ve Kat vadinin üzerinden batan güneşe doğru dönüp kahvelerinden yudum aldılar. Sessizlikte, bir boğa geyiğinin borazan sesini ve nehrin üzerinde süzülen bir şahinin çığlıklarını duyabiliyorlardı.

Gece vakti birlikte geçirdikleri en sevdikleri zamandı. Willow derin bir uykudaydı ve sığırlar geniş açık arazide usulca alçalıyordu. Çoğu gece, ikisinden biri karanlıkta diğerine uzanır ve sözsüzce yatağa doğru yol alırlardı. Orada, ılık ay ışığı gibi tadı olan öpücüklerin içinde erir ve birbirlerini hevesli sevgi dolu kollarla kucaklardı.

Bu da o gecelerden biri olabilirdi ama Gunnar'ın Sassy hakkındaki konuşmalarını tamamlaması gerekiyordu ve söyleyeceklerinden pişmanlık duyuyordu. Bunun Kat'i kötü bir ruh haline sokacağından şüpheleniyordu.

"İtiraf etmem gereken bir şey daha var hayatım."

Kat merakla ona baktı. Adamın ses tonundan hoşlanmamıştı ve bu onu geriyordu.

"Sana Sassy hakkında söylemediğim bir şey var," diye devam etti Gunnar.

"Neymiş o?"

"Onda bana seni hatırlatan bir şey var."

CHAPTER 34

"K

at!"

Rowdy, kuzeninin karısını içeride görünce şaşırmış gibiydi.

çiftlik ofisi. Öğle yemeğinden sonraydı ve burası terk edilmişti - bugün işlerin sonu yoktu. Sassy bile Ash ve Freda ile birlikte geçitteki çitleri onarmaya gitmişti. Devrilen bir ağaç dalı bazı direkleri de beraberinde götürmüştü ve acele etmezlerse Batı'daki sığırlardan bazıları temiz bir kaçış yapacaktı.

Bütün öğleden sonra herkesin gitmesini bekliyordu ve bazı siparişleri ve diğer evrak işlerini yetiştirmek için sabırsızlanıyordu.

"Gunner burada değil, Kat," dedi Rowdy. "Gray'le birlikte motor parçaları almak için kasabaya gitti."

"Hey Rowdy, Gunnar'ı aramıyordum. Bir dakika oturabilir miyim?"

Rowdy bir sandalyeyi işaret etti, sonra kahve fincanını doldurmak için ayağa kalktı. Sorulmadan Kat'e de biraz getirecekti. Alnında alışılmadık çizgiler ve gözlerinin altında koyu halkalar vardı. Kadının iyi uyumadığını tahmin etti.

"Al, Kat," dedi elinde kupayla. "Sana birkaç kurabiye de getirdim.

Onları kullanabilecek gibi görünüyorsun." "O kadar kötü, ha?"

"Seni daha mutlu gördüm diyelim," dedi Rowdy. Kadın kısa bir kahkaha attı ve Rowdy'nin ikramını kabul etti.

"Yüz yıl önce olsa bunlar viski shot'ları olurdu," dedi.

"Ah, ama kurabiyeler sizi rahatsız eden şey için daha hızlı çalışır," dedi, "akşamdan kalma olmadan."

"O halde, *şerefe*," dedi Kat, büyük bir ısırık almadan önce bir kurabiyeyi kadeh kaldırır gibi kaldırarak. Sıcak kahveden birkaç yudum aldıktan sonra Kat, geliş sebebinden kaçıyor gibiydi.

"Rowdy, buralı bir kızdan hoşlandığına dair dedikodular duyuyorum."

Rowdy kızardı ve omuz silkti.

"Gunnar yine uykusunda mı konuşuyor? O dedikoduya güvenemeyeceğini biliyorsun."

Kat, çabaları acı verici görünse de gülümsedi.

"Birden fazla güvenilir kaynağım var Rowdy," dedi. "Ama bana ne söylersen söyle, kendime saklayacağım."

"Bu durumda, şehirdeki Boyalı Kuş Galerisi'nden Daisy Shire ile bir iki kez dışarı çıktım." Konuşurken Rowdy'nin sırtışı genişledi. "Çok güzel ve muhtemelen bu kovboy için fazla akıllı. Ama benim arkadaşlığımdan hoşlanıyor gibi görünüyor ve bu da beni şanslı kılıyor."

Kat başını salladı.

"Daisy iyi biridir, Rowdy. Kasabaya geldiğimde ilk gerçek arkadaşlarımdan biriydi. Ve seni tanıdığım kadarıyla, onun da oldukça şanslı olduğunu söyleyebilirim."

Rowdy sessizce, "Bunu söylemen çok hoş," dedi.

"Yine de sizi uyarmak zorundayım, onun bir hatası var ve bu büyük bir hata." "Neymiş o hata?" Rowdy şaşkınlıkla Kat'e baktı.

"İkiz kardeşi."

Kat kasabaya taşınmadan önce Gunnar'ın Darlene Shire adında bir kız arkadaşı vardı-Daisy'nin ikizi. Neyse ki Darlene gazeteci olarak isim yapmak için kasabadan taşındı ve gitmeden önce Gunnar'ı terk etti. Darlene hatasını anlayıp Gunnar West ile evlenmek için kasabaya döndüğünde, Gunnar hastane karantinası sırasında Kat'e aşık olmuştu.

Darlene yine şehirden kaçtı ve nadiren eve geri döndü. Ancak Kat, Daisy'ye hayran olmasına rağmen iki Shire kardeş arasındaki benzerliği asla atlatamadı.

"Ama iş ciddiye binerse, Rowdy, o zaman üstesinden gelirim," dedi Kat ona. Rowdy ona şefkatli bir gülümseme verdi.

"Aş artık bunu, Kat."

Rowdy kahvesinden bir yudum daha aldıktan sonra fincanını yere bıraktı. "Seni buraya getiren nedir?"

"Stajyerin, Sassy," dedi Kat, basitçe. "Soyadını bilmem gerekiyor." Rowdy şaşkın görünüyordu.

"Bunun bir sır olduğunu sanmıyorum," dedi, "sadece aklımda tutamıyorum. Döndüğünde ona sorabilirim..."

"Hayır!" Kat çok sert konuştu. "Sorma. Personel dosyasına bak ve bana söyle, lütfen."

Kat'in ses tonuyla Rowdy ayağa kalktı ve bir dosya dolabına doğru yürüdü. Birkaç saniye aradıktan sonra bir manilla klasör çıkardı ve açtı. Sonra tekrar kapattı ve Kat'in beklediği koltuğuna döndü.

"Tate," dedi, "Sassy Tate."

Tek bir kelime, tek bir isim Kat'in başını şok içinde geriye atmasına ve odanın dönmesine neden oldu.

"*Kat*? Neyin var?" Rowdy yarı ayakta duruyordu, Kat sandalyeden sert zemine düşerse onu yakalamaya hazırды. "Hayalet görmüş gibi görünüyorsun."

"Ben... var."

CHAPTER 35

K

Babası Jack Tate onu ve annesini kendi başlarının çaresine bakmaları için terk ettiğinde henüz 14 yaşındaydı. Bavulunu arabaya yüklerken annesinin onun peşinden koştuğu görüntü Evlerinde yıllarca süren kalp kırıklığı ve üzüntü ile birlikte hafızasında sonsuza dek yandı.

Daha da kötüsü, Kat annesini de terk etti.

Trudy'nin üzüntüsüne dayanamayan Kat kendini kitaplara, okul kulüplerine ve onur derslerine, ardından da tıp fakültesine ve Chicago hastanesindeki ihtisasına gömdü. Kat, trenle bir saat uzaklıktaki evine nadiren giderdi ve artık Wyoming'de yaşadığı için asla geri dönmedi.

Tabii ki annesi çiftliği her zaman ziyaret edebilirdi ve küçük Willow'u görmek için yılda iki kez gelirdi.

Sonunda, Gunnar'ın yardımı ve West Gorge'daki iyi bir terapist sayesinde Kat hayaletleri susturmayı başarmıştı. Ta ki Jack Tate'in mirası güzeller güzeli Sassy Tate'in suretinde tekrar çirkin yüzünü gösterene kadar...

Bu olabilir mi?

Kızda onu tedirgin eden bir şeyler olduğunu biliyordu ama yine de onda tanıdık gelen bir şeyler vardı. Sassy'nin sıradışı bir güzelliği vardı ama aynı zamanda gözlerinde daha önce kendi babasında da gördüğü karanlık ve delici bir güven vardı.

Babaları.

Düşünceleri dönüyordu.

Bir kız kardeşi vardı; kim olduğunu bilen bir kız kardeş. Bu Jack'in onun hakkında konuştuğu anlamına geliyordu - onu terk eden babası kim olduğunu ve nerede olduğunu biliyordu.

ve belli ki... *ne?* Çitleri onarmak için kızı elçi olarak mı gönderdi? Af dilemek için mi? Para için mi?

Absürd. Cüretkar. Küstahça. İmkansız.

Bir erkeğin işini yapması için asla bir çocuğu gönderme, Jack.

Kat, çılgınca yüzen düşüncelerini temizlemek için başını salladı. Jack'le barışmak istemiyordu. Sassy'nin annesi Sugar Tate ile tanışmak istemiyordu - babasını çalan ve ailesini mahveden *bir* servet avcısı. Ve Kat, böylesine alçak insanların çocuğu olan Sassy Tate ile kesinlikle bir ilişki yaşamak istemiyordu. Bu kız, sahte bahanelerle çiftliğe ve Kat'in yeni *gerçek* ailesine girmeye çalışan hilekâr bir fırsatçıydı.

Derin bir nefes alan Kat, ayağa kalktı ve çökmüş omuzlarını ait oldukları *sert* pozisyona geri çekti. Hastanede bölüm başkanıydı, bir hayır vakfının başkanıydı ve büyük ve heybetli bir çiftlik evi işletiyordu. Kocasını ve kızı ona tapıyordu ve büyüyen bir ailenin sevgi ve saygısına sahipti. Kat, ihmalkâr bir babanın anılarının onu bir acı ve duygu birikintisine dönüştürmesine izin vermeyecekti; o günler geride kalmıştı.

Kendini daha güçlü hisseden Kat, yanında endişeyle duran Rowdy'ye baktı.

"Kovun onu," dedi ve dışarı çıktı.

CHAPTER 36

Tertesi Cumartesi, Sassy ön kapısını açtığında vazoda bir buket ayçiçeği, bir çuval dolusu hala sıcak simit ve bir not buldu.

Bu kadar kısa sürede ilk buluşma teklifinde bulunmak küstahlık olur. Ama eğer müsaitsen, seni vadiye götürmek isterim, sonra da geç bir öğle yemeği yeriz. Eğer saat 11'de verandanızda oturup mantıklı ayakkabılar ve gerçek kıyafetler giyyorsanız, o zaman başlıyoruz. -
Ash

NE YAPMALI, NE YAPMALI?

Sassy, Ash'in yardımı olmadan ilk hedefine ulaşmıştı bile. Bu, West Ranch'teki eve girmek ve Kat West'i görmektir. Buzlar kırılmıştı. Gerçi Kat'in yüzündeki ifadeye bakılırsa, buz gibi tavrı, görünürde hiçbir neden yokken daha da soğuklaşıyordu.

Kat ona son derece hassas bir konuyu açmak için aradığı fırsatı verdi, ama sonra küçük Willow sözlerini kesti.

Willow.

Sassy Kat'in ötesini pek düşünmemişti. Ama çocuk sırrına yeni bir boyut eklemişti - geçen yıl boyunca yanında taşıdığı ve Illinois'den buraya kadar getirdiği sır. Willow zeki ve sevimliydi ve Sassy kızla arasında inkâr edilemez bir bağ olduğunu hissediyordu.

Bunun bir kan bağı olduğunu fark etti. Çok az sahip olduğu bir şey of.

Sassy saate baktığında saatin onu geçtiğini gördü. duşa girip Ash için hazırlanacaktı. Elbette onunla vadiye gidecekti. Freda yine Lander'a gitmişti ve birlikte takılacak başka kimse yoktu. Diğer tüm çiftlik çalışanlarının bölgede aileleri vardı ve hafta sonları ata binme, ATV keşfi ve yürüyüşle doluydu. Bazıları kamp yapmak için Yellowstone'a ya da Snake Nehri'nde akarsuda sal yapmak için Jackson Hole'a gidiyordu.

Cuma günleri, Sassy el sallarken herkes vedalaşırdı.

Hoşça kal Sassy, iyi hafta sonları.

Ama kimse ona yapacak bir şeyi olup olmadığını ya da onlara katılmak isteyip istemediğini sormadı. Ash West dışında kimse. Ne kadar yalnız olduğunu anlayan tek kişi o gibi görünüyordu. Freda bile onu bir daha Lander'a davet etmemişti ama neden etsin ki? Jim Tim ile sıcak yaz randevularında kim üçüncü bir tekerlek isterdi ki?

Özellikle de böyle dikkat dağıtıcı bir üçüncü tekerlek, Sassy biliyordu. Kibirli davranmıyordu, sadece gerçekçiydi. Sassy erkeklere nasıl görüldüğünü biliyordu. Onun hakkında varsayımlarda bulunduklarını anlıyordu. Ve onlara sadece bir ya da iki erkekle öpüştüğünü söylese bile ona inanmazlardı. Babası öldüğüne göre artık daha da seçici olacağına yemin etmişti. Sassy babasının hayatta ve iyi olduğunu ve ona göz kulak olduğunu bildiği için kendini her zaman güvende hissetmişti. Şimdi sahip olduğu tek şey annesiydi. Ve Tanrı biliyordu ki, Sugar Tate kimsenin koruması değildi. Kızının bile.

Eğer bir erkek ona biraz ilgi gösterseydi Sugar, "Bu kadar kibirli olmayı bırak ve onunla çık, Sassy," derdi. "Eğlenceli birine benziyor."

Sassy, "*Sorun* da bu zaten anne," diye karşılık verirdi.

Sassy, Sugar'ın Jack'in boşluğunu dolduracak başka bir adam bulmasının an meselesi olduğunu biliyordu. Sugar'ın bir erkeğin parasına ihtiyacı yoktu ama ilgi ve hayranlık istiyordu. Sassy ayrıca babasının karısının mali durumunu kızınıninkinden neden ayırdığını da anlamaya başlamıştı, böylece gelecekteki herhangi bir kocanın Sugar'ın parası üzerinde hak iddia etmesi imkânsız hale geliyordu. Ya da Sugar'ın Sassy'nin mirası üzerinde hak iddia etmesini.

Jack ikisini de iyi tanıyordu.

Hepsi onun istediği gibi bir hayata hazırdı. Sassy, Jack'in Kat'le de ilgilenip ilgilenmediğini merak etmekten kendini alamadı ama bu soru beklemek zorundaydı.

CHAPTER 37

F Sabah saat on biri on beş geçe Ash West, West Gorge Şehir merkezindeki bungalovunun garaj yoluna girdi ve kapı komşusunu verandada otururken görmekten mutlu oldu.

Onun gibi o da s rf Şortu, nehir sandaleti ve tişört giymiŐ ti. Her ikisinin de boynunda yansıtıcı g neŐ  gözlükleri ve ulaŐ abilecekleri bir yerde polar kazakları vardı.

"Ah, görüyorum ki kıyafet y netmeliğ  notunu almıŐ sın," dedi Ash cipinin üstü açık olan kısmından.

"Sen de öyle," diye gülümsedi Sassy ayağ a kalkarken. "Her zamanki randevu kıyafetiniz değ il, eminim," dedi.

"Randevu kıyafetim yok," dedi Sassy Ash'e doğ ru yürürken, "normal ya da baŐ ka türlü."

"Bu doğ ru olamaz." Ash bir sonraki adımda ne yapacağ ını bilemeden cipten indi. Neyse ki, açık tutmak için onunla birlikte yolcu kapısına kadar yürümeyi hatırladı.

"Bu neden doğ ru olmasın Ash? Görünüşüm yüzünden her türlü daveti aldığ ımı mı düşünüyorsun?"

Ash bir yanıt bulmakta zorlandı. Tam olarak böyle düşünüyordu ama Şimdi elleri cipin kapısında dururken kendinden Şüphe ediyordu.

"Ő ey... *evet*, sanırım öyle düşünüyorum."

"Bu konuda benim söz hakkım yok mu sanıyorsun? Yoksa her sinema, tiyatro ya da yemek davetine atlamak zorunda mıyım? Ya da arka koltuğ a veya karanlık bir koridora?"

"Tanrım, Sassy,  z r dilerim. Gerçekten  z r dilerim. Seni kırmak istememiŐ tim. Sana iltifat ettiğ imi sanıyordum ama nasıl yanlıŐ  bir adım attığ ımı görebiliyorum."

Sassy onu değerlendirirken sessizdi. Adamın gerçekten zgn olduğu belliydi. "zgnm Ash." Sesi yumuşadı. "Bu kadar sert konuşmak istememiştim.

Sadece... benim hakkımda varsayımlarda bulunmayın, lütfen."

Ash direksiyona geçerken başını salladı. Varsayımlarda bulunmuştu. Peki ne varsaymıştı? Bu düşünce karşısında yüzü kızardı ve kendinden utandı. İleride daha dikkatli davranması gerekecekti.

Ash arabayı garaj yolundan çekip vadiye doğru ilerlemeye başlarken, "Sanırım," dedi, "seni otomatik olarak Michigan'daki üniversitedeki tüm güzel kızlarla aynı kategoriye koydum; gidecek bir yerleri ve sürekli takılacak arkadaşları olan güzel ve popüler kızlar. Onlar hep o şekilde gülüyorlardı... benim asla yapamadığım o kaygısız şekilde."

"Neden böyle gleminiyorsun Ash?"

Omuz silkti ama Sassy'ye gülümsemek için döndü.

"Hayat zor, insanlar kırılğan. Anlamsız davranmak ya da başkalarını incitecek bir hata yapmak istemiyorum. Yaptığım işe saygı duyabileceğim bir hayat kurmak ve asla terk etmeyeceğim bir aileye sahip olmak istiyorum."

"Bu kadar ciddi hedefleriniz olması için oldukça gençsiniz."

"Bu hedeflere uzun zamandır sahibim. ğrenmem gereken şey hayat yolculuğunun tadını çıkarmak. Hayatım buna bağlıymış gibi bu şeylerin peşinden gitmek yerine."

"yle mi?"

"Sayılır."

Sassy uzanıp onun boştaki elini kendi elinin içine aldı ve sıktı.

"Bugünkü yolculuğun tadını birlikte çıkaralım. Gidecek bir yerleri ve takılacak birileri olan iki güzel arkadaş gibi."

CHAPTER 38

"A ve yağmur yağdığında kığım hala ağrıyor!"
Sassy, Ash'in çiftlikte ata binmeyi öğrendiğine dair anlattığı renkli hikâyelere güldü. Ash'in önünde yürüyordu. geçit boyunca yürüyüş parkuru.

"Çocukken bir atın seni fırlattığına inanamıyorum," dedi. "Bu benim en büyük korkum."

"Belki de sana kovboy kız olmayı öğretmesi için yanlış adamı seçtin." Ash arkasında su, atıştırma lıklar ve güneş kremiyle dolu bir sırt çantası taşıyordu. "Ata binebilirim ama kimse beni eyer üzerinde doğmuş biriyle karıştırmaz."

"Yaz bitmeden bir ata binmeyi umuyorum." Sassy gözlerini patikadan ayırmıyor, bir eli yürüyüş sopasında sabit duruyordu. "Ama itiraf edeyim, biraz gözüm korktu. Atlar çok büyük."

"Çiftliğe ilk geldiğimde her şeyi öğrenmek zorundaydım," diyor Ash. "Ata binmek, çit düzeltmek, sürü beslemek, her şey benim için yeniydi. Ama babam ve kardeşlerim sabırlıydı."

"West'ler seni gençken yanlarına aldıklarına göre özel bir aile olmalılar."

Ash sadece başını salladı ve onlar yürüdükçe daha da gürleşen nehrin yönünü işaret etti.

"Onlar özel; onlar artık benim ailem. Kendi yolumda devam etseydim başıma neler geleceğini düşündükçe ürperiyorum. Yabancıların merhametine kalmış bir kaçak olurdum. Ya da hapiste."

Sassy yürümeyi bıraktı ve Ash'e döndü. Ormanda hareketsiz dururlarken, akan suyun sesi neredeyse kulakları sağır ediyordu.

"Üniversiteden sonra bu yüzden mi geri döndün Ash?"

"Evet," diye başını salladı Ash. "Sanırım her yerde iş bulabilirim. Ama aile... Ailemi asla hafife almayacağım. Eğer çiftçi olsalardı, mısır ekiyor olurum. Bir bakkal dükkanları olsaydı, konserve stokluyor olurum. Ama bu haliyle ben bir çiftçiyim. Tıpkı Gunnar gibi."

Sassy onun gözlerini aradı.

"Eğer eve dönersem, sizin mükemmel çiftçilik geleceğinizin neresinde yer alacağım?"

Ash şaşkın görünüyordu. "Peki, sen söyle. West Ranch'in peşine düşen sendin; duyduğuma göre bir su birikintisini bombalayan yağmur damlaları gibi peşinden gelmişsin."

Sassy sinirli görünüyordu.

"Olabilir ama ben bir işin peşinden geldim, *senin* peşinden değil Ash West. Bu," dedi Sassy kollarıyla etraflarındaki yolu işaret ederek, "hepsi *senin* suçun."

"Tamam, benimle nereye uyduğunu bilmiyorum. Ya da ben sana nasıl uyuyorum

-Sen benim için bir gizemsin, Sassy. Tek bildiğim iki dünyanın da en iyisi olduğun. Sen Orta Batı'da sevdiğim her şeysin, tam burada Wyoming'de. Zekisin, kibarsın ve hayat dolusun. Ve öpücüğünü düşünmeden edemiyorum."

Sassy gülümsedi.

"Oh, öpüştük mü? Bunu hatırlamıyorum." Ash'e biraz daha yaklaşp başını ona doğru eğdiğinde ses tonu ve vücut dili aksini söylüyordu.

Ash onun bariz flörtüne sırtıttı. Kendi başını ona bakacak şekilde eğdi ve fısıldamadan önce dudaklarını yaklaştırdı.

"O zaman sana hatırlatmama izin ver, güzel kovboy kız."

"BU MÜKEMMEL."

Sassy etraflarındaki manzarayı memnuniyetle inceledi. Ash onları vadiye bakan düz tepeli bir çıkıntı görevi gören büyük bir kayaya götürmüştü. Batı Nehri'nden akan su, kayaların arasından ve üzerinden dolanarak akıyordu. Suyun aktığı topraklar derin bir şekilde yarılmış ve çayır ile dağları birbirinden ayıran bir geçit oluşturmuştu.

Sırtlarını tepenin kenarına dayayıp yan yana oturmaları ve bacaklarını önlerine uzatmaları dışında Ash onu zar zor duyabiliyordu. Ash bir kolunu Sassy'nin beline dolamış ve onu olabildiğince kendine çekmişti.

Diğer eliyle, Sassy'nin ona uzattığı bir dilim pepper jack peynirli krakeri tutuyordu.

"Burası piknik yapmak için harika bir yer," dedi aşağıdaki sivri kayaları göstererek, "ama burada uyuyakalmak istemezsin. Eğer yuvarlanırsan, bu son uykun olabilir."

"O zaman sana yakın duracağım."

CHAPTER 39

"W

Konuşmamız gerek Kat."

Gunnar'ın ses tonu, karısının evindeki ofisine habersiz girerken niyet ettiğinden daha sertti. Çıkardıktan sonra Şapkasını taktıktan sonra annesinin karşısındaki brokar döşemeli berjer koltuklardan birine oturdu ve odaya göz gezdirdi. Burası yıllar önce annesinin ev ofisi, gurur ve neşe kaynağıydı.

Randi Lynn West burayı tozlu ve rustik çiftlikten uzak, pelüş beyaz halı ve süslü sandalyelerle tamamlanmış bir sığınak haline getirmişti. Burası annesinin kutsal mekânıydı ve şimdi de Kat'ın. Ridge, evlendikten kısa bir süre sonra yeni gelinine verebileceğı en değerli şey olarak bu alanı ona hediye etmişti.

Şimdi, yıllar sonra, aynı görünümü; aynı hafif ve kadınsı kokuyu koruyor.

Ve aynı kurallar hâlâ geçerli - *riski size ait olmak üzere* girin.

Etrafına bakınıp raflarda Kat'ın tıp dergileriyle birlikte annesinin hukuk kitaplarını gören Gunnar, karısının son birkaç yıldır yeniden dekore ettiğı odayı her zamanki gibi bırakmasına minnettar oldu. Bunun Kat için bir fedakârlık olduğunu biliyordu; bu onun tarzı değildi. Bunun farkına varınca sertçe yutkundu ve ses tonunu yumuşattı.

Kat'ın yüzünü okuyamadı. Kalemmini yere bıraktı ve ellerini masanın üzerinde kavuşturdu. Gözleri temkinli, ağzı tutuktu ama o kadar güzeldi ki neredeyse sinirleri bozulacaktı. Son birkaç haftadır araları pek iyi değildi ve bu konuşma aralarını düzeltmeyecekti. Tam tersine.

"Tatlım..." diye tekrar başladı.

"Oh, şimdi de *tatlım* oldu, öyle mi?" Kat'in sesinin çeliğinde bir miktar eğlence vardı.

"Görünüşe göre," dedi Gunnar temkinli bir şekilde, "bu yaz hayatında çok büyük bir şey oluyor; bizim hayatımızda da. Görünüşe göre Sassy çiftlikte çalışmaya başladığında umduğumuzdan fazlasını bulduk."

Kat onun konuşmasını izlerken sessiz kaldı.

"Bu çok hafif bir ifade," dedi Kat sonunda.

Gunnar dikkatli davranıyordu.

"Ofiste Rowdy'yi ziyaret ettiğini duydum ve sanırım onu -bizi- zor durumda bıraktın, iki arada bir derede bıraktın."

"Katılmıyorum, Gunnar. *Tatlım*." O konuşurken Gunnar irkildi. "Cevap çok açık. Sassy Tate'in gitmesini istiyorum. Bugün. Ash için iyi değil. Benim için de iyi değil. Ve sanırım onun varlığının evliliğimiz için pek bir şey yapmadığı konusunda hemfikiriz."

Gunnar onun sözlerine ve *Tate* kelimesini bir yılan ısırtığındaki zehir gibi tükürüşüne baktı. Şu anda sesi bir tıp doktorundan çok bir savcıya benziyordu ve annesinin kitaplarını okuyup okumadığını merak etti.

Birkaç yıl önceki talihsiz tanışma randevularından beri karısının sert tarafını görmemişti. O zaman da iticiydi ama çekip gitme seçeneği vardı. O da öyle yaptı. Eğer bir hafta boyunca bir hastanenin karantinasında birlikte kilitli kalmasalardı, onun daha savunmasız tarafını asla göremeyecek ve aşık olmayacaktı.

Ama Kat'in hayaletleri vardı.

Onları bastırdı ama Gunnar'ın arada sırada görebileceği şekillerde yeniden su yüzüne çıktılar. Kötü rüyalarda ve serbestçe yüzen güvensizliklerde. Bunların sonsuza dek yok olması iyi olurdu ve bunun gerçekleşmesinin tek bir yolu vardı. Kat'in Sassy ile yüzleşmesi ve gerçeklerle başa çıkması gerekiyordu.

Bunun gerçekleşmesi için karısına karşı sağlam durması gerekiyordu.

"Üzgünüm Kat," dedi Gunnar, gitmek için ayağa kalkarken. "Zorbalarla pazarlık yapmam. Sassy kalıyor."

Kat öfke ve şaşkınlıkla sandalyesinden fırladı ama Gunnar yerinde durdu.

"Benim gözetimimde çiftlikten ayrılmayacak, Kat," dedi. "Sırf senin kayıp kız kardeşin olduğu için onu kovamam."

"Onunla ilgili kayıp bir şey yok... Onu hiç aramadım. Varlığından bile haberim yoktu."

"Ama o burada. Ve o... bu... bir yere gitmiyor tatlım, bu yüzden... bunu çözmeye çalışmanı *istiyorum*."

"Bunu kendi şartlarımla çözeceğim."

"Bazen böyle bir lüksümüz olmuyor," dedi. "Hatırlarsan, karantina sırasında seninle birlikte hastaneye kapatıldığımda çılgına dönmüştüm."

Kat onun sözleri karşısında şaşkınlıkla başını kaldırdı.

"Ama kaçtığım bazı şeylerle yüzleşmemi sağladı," diye devam etti, "annemin ölümüne ne kadar kızgın olduğum gibi."

Kat sessizdi.

"O karantina benim için kestirme bir yoldu, acı verici olsa da. Hayatıma devam etmeme yardımcı oldu. Sassy'nin şimdi gitmesi hayatına devam etmene yardımcı olmayacak Kat. Bunu ben tasarlamadım ama işte burada. Önümüzde duran şeyle ilgilenmemiz gerektiğini hissediyorum."

"Yani bu kadar mı? Zamanı geldiğini düşündüğün için mi beni geçmişimle yüzleşmeye *zorluyorsun*?"

Gunnar karısının kendisine kızgın olduğunu görebiliyordu.

"Ben senin kocam Kat, düşmanın değil ve seni seviyorum. Geceleri kabus gördüğünde sana sarılan benim. Korkuların ve şüphelerin olduğunda sana güven veren benim. Ve evet, zamanın geldiğini hissediyorum," diye kararlı bir şekilde konuştu. "Ne yapacağın sana kalmış. Ama Rowdy ve ben Sassy'yi stajı bitmeden kovmayacağız. İşini yapabilecek niteliklere sahip ve senin kardeşin olmak bir suç değil. Hatta bu yüzden onu daha da çok seviyorum."

"Seni kandırdı, Gunnar-hepimizi kandırdı."

"Doğru, çiftliğe silahlarla gelip kim olduğunu açıklamadı. Ama onu suçlayabilir misin? Nasıl tepki verdiğine bir bak?"

"Bu durumda normal bir tepki nedir?" Kat ona tükürdü. "Gerçekten bilmek istiyorum."

"Sanırım onun için üzülüyorum. Geçen yıl... senin... baban öldüğünden beri neredeyse sahip olduğu tek aile sizsiniz."

Bunun üzerine Kat'ın başı Gunnar'a doğru döndü ve gözlerine kilitlendi. "O *ne*?"

"Bekle..." dedi dikkatle, "Sassy sana söylemedi mi?"

"Söylemeye çalıştı, sanırım."

"Annen sana söylemedi mi? Mutlaka duymuştur..."

"Ben... onun aramalarına cevap vermedim." Kat'ın sözleri boğuk bir fısıltıyla çıktı.

Gunnar şaşkın bir sessizlik içinde başını salladı.
Yüce Tanrım.

CHAPTER 40

"S hhh, kimseyi uyandırmak istemeyiz," Ash bir parmağını dudaklarına götürürken Sassy'nin elini çekiştirdi. Tüm günü nehirde geçirdiler ve ardından popüler bir restoranda akşam yemeği yediler

patika başında. Büyük bir düğün partisi yemek salonunun yarısını işgal ettiğinden, ikili masaları için uzun süre beklemek zorunda kaldı.

Önemli değil, Ash ve Sassy okul ve iş gibi her türlü konu hakkında konuşurken zamanın nasıl geçtiğini anlamadılar. Her ikisi de kendi nedenleriyle aile hakkında konuşmaktan kaçınıyordu. Ve yemek her zaman güvenli bir konuydu; kendilerini çiftliğin mutfağında bulmalarının nedeni de buydu. Ash, Sassy'nin bir günün daha geçip gitmesine izin vermeden önce Liu'nun böreklerini denemesinde ısrar etti.

Birkaç dakika önce karanlık çiftlik yolunda ilerlerken yüksek sesle gülen ikili, şimdi mutfağa girerken seslerini kontrol etmeye çalışıyordu.

Tek ışık tezgahın üstünü aydınlatan yumuşak bir parıltıydı.

"Neden yine buradayız?" Sassy Ash'in omzuna doğru kıkırdadı.

"Çin böreği, hatırladın mı? Açlıktan öldüğünü ve şehre dönene kadar bekleyemeyeceğini söylemiştin."

"Ah evet," dedi normale yakın bir sesle. "Şşşt, sesini alçaltmalısın, Sassy." "Ama sen burada yaşamıyor musun?"

"Evet, biliyorum."

Ash bunu düşündü. Çiftlikte her zaman bir evi olacaktı, ailesi bunu açıkça belirtmişti. Ama bu yaz kasabadaki bungalovda yaşıyordu. Tıpkı Colton, Pike ve hatta Ridge gibi onun da kendi evini bulması an meselesiydi.

Çiftlikteki ev, West'lerin deyimiyle Büyük Ev, onun evden uzaktaki evi haline gelmişti ve bir yanı Kat ve Gunnar'a izinsiz girdiğini düşünüyordu - özellikle de nedenini bilmese de, Sassy kucağındayken.

Ash, ağabeylerinin çiftliğe kız getirdikleri bir zamanı hiç hatırlamıyordu, ta ki onlar neredeyse eş olana kadar. Bu onu suçlu hissettiriyordu ve oradan çıkmak istiyordu. Tek umudu Sassy'nin odalarını görmek istememesi ya da karanlıkta büyük bir tura çıkmamasıydı. Ama onun yanında olması heyecan vericiydi. Kendisini çok büyümüş hissetti, sanki o da evleneceği kadını getiriyordu.

"Buzdolabını buldum," diye fısıldadı Sassy ve elini çekti.

Sessizce, sıfırın altındaki kapı açıldı ve Liu'nun ünlü lezzetlerinden oluşan bir tabak ortaya çıktı. Ash avucuna dört tane koydu ve karanlıkta Sassy'ye gülümsemek için döndü. Güzel yüz hatları buzdolabının ışığıyla aydınlanmıştı ve Ash onun gülümsemesinden etkilendi.

"Öp beni," diye fısıldadı.

"Ama açlıktan ölüyorum," diye fısıldadı.

"Ben de," dedi ve sessizce cihazın kapısını kapattı.

Karanlıkta, Sassy'nin bedeni Ash'in bedenine yaslanana kadar birbirlerine yaklaştılar ve birbirlerine sıkıca sarıldılar. Ash'in kolları Sassy'nin küçük belini sarmış, sırtını okşuyordu.

"Her öpücük için bir sigara böreği," dedi onun sıcak boynuna sokularak.

"Bu rüşvet, ama tamam," dedi kadın bir nefesle, adam dudaklarını çene çizgisini çizdi ve yanağı boyunca ilerledi.

Sassy onu kendine doğru çekerken keskin bir nefes aldı ve karanlıkta açlıkla onun ağzını aradı. Bir araya geldiklerinde Ash ve Sassy zorlukla nefes alıyorlardı çünkü bu his her ikisini de ele geçirmişti. Karanlıkta etraflarındaki her şey eriyip gitmişti. Sadece birbirlerinin sıcaklığını ve tadını eskisinden daha yeni ve daha derin bir şekilde hissedebiliyorlardı.

Hiç düşünmeden ikisi de birbirlerine daha sıkı sarıldılar, vücutları neredeyse fark edilmeyecek şekilde sallanıyordu.

Gece öpücüklerinin daha anlamlı olduğunu öğreniyorlardı. Daha güçlü. Gün ışığı öpücüklerinden daha derin. Karanlıkta öpüşmenin onları nereye götürebileceğini anlamaya başladıklarında bu onları hem meraklandırıyor hem de korkutuyordu. Kız adamın omuzlarını daha sıkı kavradıkça Ash de ona daha sıkı sarılıyordu. Elleri Sassy'nin sırtındaki kasları yoğurdu ve aşağı doğru ilerledi. Oldukça

Aşağıda bekleyen kıvrımların sadece bir ipucunu hissettiğinde nefesi kesildi - ellerinin olmaya hakkı olmayan bir yerdi, biliyordu.

Sassy'nin de kendisiyle birlikte oraya gidip gitmeyeceğini merak ederken, odasının görüntüleri zihninde canlanmaya başladı. Ama düşüncelerinden sıyrıldı, sadece bu önerinin bile Sassy'ye nasıl bir ihanet olacağını biliyordu. Ona varsayımlarda bulunmamasını söylemişti.

"Biz... buradan gitsek iyi olur," dedi Ash, nefesini tutarak, ama kucaklaşmalarından geri çekilmek zordu.

Başını sallayıp elini gevşeterek titrek bir nefes verdi ve Ash'in her şeye yeniden başlama isteği duymasına neden oldu. Uzaklaşmak için kendini zorladı.

"Gidelim," diye fısıldadı Sassy onun boynuna, elini onun elinin içine sokarken.

Sessizce, Wyoming yıldızlarının altından geçip evlerine gitmek üzere kapıya doğru ilerlediler. İkisi de yanlarındaki üçüncü kişiyi görmedi; bitişikteki büyük odanın karanlık bir köşesinden onları büyük bir ilgiyle izleyen birini.

Çiftin gittiğinden emin olduktan sonra Kat, öfkeyle kaynayan nefesini hırıltılı bir şekilde verdi.

CHAPTER 41

I

Eğer o gitmiyorsa ben gidiyorum.

Kat ertesi gün her zamanki gibi işine devam etmeye çalıştı, ancak Kat'ın varlığının devam etmesinden dolayı öfkeden kıpkırmızı kesildi.

Sassy. Gunnar ve Rowdy'nin onu çiftlikten koparmaması yüzüne inen bir tokattı ve yaktı. Ve acıttı. Çiftlik onun sığınağı, evi olmuştu. Sonunda geçmişi geride bırakıp kontrol edebildiği şeylere odaklanabileceği bir yerdi ve bu da küçük ailesiydi.

Ama bu bile artık güvende hissettirmiyordu.

Sassy'nin çiftlikteki varlığı, binlerce dönümlük ve kilometrelerce genişlikte açık alanlar olmasına rağmen, dört duvarın üzerine kapanıyormuş gibi hissetmesine neden oldu.

Kat kör bir öfkeyle odasına girdi ve yatağın üzerine bir bavul fırlattı.

"Buradan gitmeliyim," dedi, hiçbir şeyi katlamak ya da düzenlemek için durmadan tek tük giysi parçalarını açık çantaya atarken. Önemli değildi - *nereye* gittiğinde ihtiyacı olanı alacaktı... *nereye? Nereye gidiyordu ki?*

Bu da önemli değildi.

Kat perişan haldeydi ve Willow'un odaya girdiğini görmedi ya da duymadı. Çocuk duvarın dibinde yarı sinmiş, gözlerinde korkudan başka bir şey olmayan bir ifadeyle annesine bakıyordu.

"Anne?" Küçük kız çekingen bir sesle konuştu ama gerginliği keskin bir bıçak gibi kesti. Kat vahşi gözlerle ona baktı, bu da kızı daha da korkuttu. Willow altı yıl boyunca annesini sakin ve kontrollü olmaktan başka bir şey olarak görmemişti.

"Bir yere mi gidiyoruz anne?" Willow yine sesinde belirgin bir titremeyele konuştu. "Bavulumu da alayım mı?"

Kat bu soru karşısında keskin bir nefes aldı, kızına ve onun bir sonraki sözlerine odaklanmaya çalışırken gözlerini kırıştırdı. Tuzlu ve keskin hissettiren sıcak gözyaşlarını kırıştırdırken gözleri acıdı. Bir an için yeniden genç bir kız olmuş, babasının bavullarını hazırlamasını izlemiş, annesi ve babasıyla yıllardır söz verdikleri aile tatiline nihayet çıkıp çıkmayacaklarını düşünmüştü.

Bir yere mi gidiyoruz baba? Eşyalarımı toplayayım mı?

"Evet tatlım, hepimiz birkaç günlüğüne Yellowstone'a gidiyoruz."

Derin bir sestti. Gunnar odadaydı, Kat ve Willow'u değerlendiriyor ve cevap veriyordu.

"Willow, neden gidip birkaç oyuncak, kitap ve en sevdiğin pijamalarını toplamıyorsun? Annenin toplanmasına yardım ettikten sonra ben de birazdan gelip diğerlerine yardım edeceğim."

Kızı başının üstünden öptü ve korkularını atıp onu bir gülümseme ve kahkahayla ödüllendirene kadar ona sarıldı. Kız gittiğinde, Gunnar kapıyı usulca kapattı.

"Nereye gidiyorsun Kat?"

Gunnar gözlerinde endişeyle onun yanında duruyordu. Ellerini ona doğru uzattı ama sonra tekrar bıraktı.

Bir rüyada olduğu gibi, Kat başını salladı. "Sadece uzaklaşmam gerekiyor. Başka bir yere gitmeliyim."

"Öyle mi?"

Öyle mi?

Başını kaldırıp kocasına baktı ve aniden kararsızlık hissetti, öfkesi eridi ve bacakları çözülerek yatağın kenarına yığıldı. Gunnar halının üzerine düşerek onun yanında diz çöktü. Tekrar uzandı ama bu sefer onu sert bir kucaklamayla kendine çekti.

Kat önce direndi ama sonra başını onun omuzlarına bıraktı ve yıllardır ağlamadığı kadar ağladı. Gunnar sadece ona tutunup saçlarını okşarken ve karısını kollarının arasına alırken Kat'ın içinden acı dalgaları dökülüyordu. Uzun bir süre bu şekilde oturdular, Gunnar sonunda cebine uzanıp Kat'e temiz bir mendil verdi.

Sonunda, gözyaşlarından kızarmış ve şişmiş yüzüne bakmak için geri çekildi. Ama savunmasızlığı ona her zamankinden daha çekici ve güzel geliyordu.

"Evlendiğimiz gün seni asla bırakmayacağıma ve terk etmeyeceğime söz verdim. Ve bu sözü tutuyorum Kat, karşılığında da aynısını istiyorum."

Ona düşünceli bir şekilde baktı.

O daha konuşmadan, adam devam etti.

"Eğer uzaklaşmak istiyorsan, o zaman hepimiz gidelim. Willow'u hemen alacağız ve birkaç günlüğüne her şeyi bırakacağız - çiftliği, hastaneyi ve Sassy'yi. Ama birbirimizi bırakmayacağız. Tamam mı? Biz böyle değiliz."

Hayır demek kolaydı; gitmenin gerekli olmadığını söylemek. Ama *öyleydi*.

Küçük yolculuklarını tartışırken, kafasının içinde mantıklı ve mantıksız savaşlar sürerken, kapı açıldı ve Willow elinde küçük pembe spor çantasıyla koşarak odaya girdi.

"Yellowstone'a gitmeye hazırım anne," dedi gülerek. "Mayomu, beş kitabımı, iki peluş ayımı ve güneş gözlüklerimi aldım. Bir de gece lambası. Ve Noel'den kalma biraz şeker buldum. Hadi gidelim."

Gunnar gülümsedi ve kahkaha attı, Kat'in de güldüğünü görmek onu mutlu etti.

Kat, Willow'u kucağına çekerken, "Gidelim," diye gülümsedi. "Toplanmamı bitirmem için bana on dakika ver, sonra hazır olurum."

Üçü de Kat'in açık bavuluna baktı; bavulda hâlâ askıda duran yün pantolonlar, tişörtler, inci düğmeli bir binici gömleği ve koşu şortlarından oluşan kızgın bir yığın vardı.

"Sana yirmi veririm," dedi Gunnar.

CHAPTER 42

"H mm, nedense çiftliğin bundan çok daha büyük olduğunu hayal etmiştim."

Erik Olsen Ash'in cipinden indi ve küçük çocuğa baktı. Şehirdeki bungalov. Ash Erik'e spor çantasını fırlattı ve gülümsedi. "Eşyalarını bıraktıktan sonra seni çiftliğe ve vadiye götüreceğim. Ama sen ve ben burada kalacağız," dedi. "Garanti ederim, manzara daha güzel."

Tam o sırada, Sassy ve Freda yandaki garaj yoluna girdiler ve Cumartesi sabahı yaptıkları market alışverişinin poşetlerini taşımak için dışarı çıktılar.

Erik gülümseyerek Ash'e, "Ne demek istediğini anlıyorum," dedi. "Hanımlar," diye seslendi Ash, "yardıma ihtiyacınız var mı?"

Freda, Erik'e doğru gülümseyerek, "Deredeki ağaçları temizleyebilir ve düvelerin buzağılarını doğurmasına yardım edebilirsek, sanırım bir iki torba erişte ve muz idare edebiliriz," dedi. Oda arkadaşının güneş elbiselerinden birini nehir sandaletleriyle birlikte giymişti ve tek bir gümüş bileziği teninin bronzluğuna karşı parlıyordu.

Sassy oda arkadaşının Ash'in arkadaşına biraz fazla uzun baktığını düşündü ve elindeki bir galon sütle onu hafifçe dürttü.

"Yürü be Freda," dedi nefesinin altından.

Freda onu görmezden gelerek daha da kocaman gülümsedi ve bu gülümsemeye ikisi de tanışmayan genç adam karşılık verdi. Ash kadar uzun boyluydu, sarı dalgalı saçları, parlak mavi gözleri ve kendi gibi derin bir bronzluğu vardı.

"Terbiyen nerede Ash?" Freda konuştu.

Ash boyun eğerek omuzlarını düşürdü ve Freda ile Erik'in durduğu yere doğru yürüdü.

"Sassy ve Freda," dedi, "bu Erik - Michigan'dan arkadaşım. Onu yarın akşamki büyük West Ranch yemeğine gelmeye ve çiftlik hayatının tadına bakmaya davet ettim."

"Ve barbekü," dedi Erik. "Ash bana bu akşam Red's diye bir yerde yemek sözü verdi. İkiniz de bize katılırsanız, kulağa erişte ve muzdan çok daha iyi geliyor."

"Çok isteriz," diye söze girdi Freda. "Daha önce hiç nişanımız yok, değil mi Sassy?"

Sassy, ağzı şaşkınlıktan açık kalmış ama hayal kırıklığına uğramamış olan Ash'e baktı. O ve Sassy omuz silkip birbirlerine gülümsediler. İkisi de arkadaşının beklendiğini biliyordu ve birbirlerini çok fazla görmeyeceklerini düşünüyorlardı. Ama Erik ve Freda tüm bunları değiştirdi. Sassy, birbirlerine karşı duydukları çekimin ani ve endişe verici olduğunu düşündü. Ele avuca sığmayan Jim Tim'le hiç tanışmamış olmasına rağmen, onun Freda'yla ciddi bir ilişki yaşadığını düşünüyordu. Aslında, her Pazar Freda Lander'dan döndüğünde, Sassy arkadaşının elinde parlayan bir elmas olup olmadığını araştırıyordu.

"Pekâlâ, anlaştık," dedi Ash. "Seni altıda alacağız, o yüzden aç ol."

"Açlıktan ölüyorum," dedi Freda ve Erik hep bir ağızdan ve sonra güldüler.

Eve girerlerken Sassy Freda'ya, "Şu haline bak, Ash'in arkadaşıyla flört etmekten ve aval aval bakmaktan kızarmışsın," dedi. "Doğruyu söylemek gerekirse, seni hiç bu kadar ısıltılı görmemiştim."

Sassy bir yandan arkadaşını sorgularken bir yandan da yiyecekleri yerleştirmeye başladı. Freda omuz silkmekle yetindi, ama gizli bir gülümsemeyi de ihmal etmedi.

Freda sonunda, "Hadi ama Sassy, o muhteşem biri," dedi.

"Sen de öylesin Freda," diye karşı çıktı Sassy, "ama ben seninle konuşulduğu izlenimine kapılmıştım. Şu anda müstakbel bir bayan avukat gibi davranmıyordun."

İşte bu oldu-Freda'nın yüzü kaşlarını çattı ve sütü bir beyzbol atışının tüm inceliğiyle buzdolabına fırlattı.

"James Timothy Freemont bu yaz her hafta sonu ağrıyan, sızlayan bedenimi Lander'a kadar taşımama izin verdi," dedi Freda, "bizim için özel planlar yapmadan ya da beni kollarını açarak karşılamadan."

Sassy iki buzlu limonata doldurdu ve bu yeni bilgiyi dinlemek için masaya oturdu. Freda da onu takip etti.

"Bazen beni gördüğüne çok şaşırmış gibi görünüyor, sanki beni hiç düşünmemiş gibi ve bu benim duygularımı incitiyor. Son zamanlarda, sanki onu bir kenara atıyormuşum gibi hissediyorum."

Bu yazdan önce hiç de böyle değildi. İki yıldır planlar yapıyor ve hukuk fakültesinden sonra nasıl olacağından bahsediyorduk. İşte burada ve *hiçbir şey yok.*"

Freda durdu ve bir yudum aldı, sonra bardağını yere bıraktı ve Sassy'ye baktı.

"İçgüdülerim bana onun bir korkak olduğunu söylüyor. Evlenme teklif etmekten de ayrılmaktan da çok korkuyor."

Freda'nın dudağı titredi ama sonra dik oturdu ve arkadaşının gözlerinin içine baktı. "Diğer taraftan, Ash'in cipinden inen o uzun boylu güzel İskandinav tanrısı bana kendimi güzel hissettirdi... ve *görüldü*. Ve -bunu yanlış anlama ama- bana bakıyordu ve seni neredeyse hiç fark etmedi, Sassy. Bu yüzden bu akşam Red's BBQ'daki randevumun tadını çıkaracağım. Ve eğer o güzel dolgun dudaklarında biraz sos varsa, onu öpmeyi teklif edebilirim."

Arkadaşına gülümseyen Sassy başını salladı.

"Tamam, küçük fişek, hadi seni *temizleyelim* ve gidip biraz eğlenelim."

CHAPTER 43

ASh, Erik'e bungalovda bir dakikalık bir tur attı ve ona boş odayı işaret etti.

"Şimdi," dedi Ash mutlu bir sırıtışla, "hadi gidip güzel şeyler."

Erik sırtarak, "Manzara muhtemelen komşularınızdan daha iyi olamaz," dedi, "ama hadi gidelim."

İkili su şişelerini buzla doldurdu ve üstü açık cipte yolculuk etmek için güneş kremlerini ve aynalı gözlüklerini aldı. Gün güneşli ve sıcaktı ve Erik Wyoming'i ilk kez gördüğü için mutluydu. Bir gün önce Detroit'ten Salt Lake City'ye uçmuş, ardından sabah erkenden West Gorge'un eteklerine giden bir su birikintisi jumper'ına binmişti.

"Adamım, şu dağlara bak. Michigan'da çok uzun zamandır sıkışıp kaldım," dedi Erik arabayla giderken. Ash arkadaşının sözleri karşısında gurur duyduğunu hissetti.

Ash, "Michigan muhteşem - Michigan *Gölü* muhteşem," dedi. "İki eyalet birbirinden çok farklı."

Bir çuval hamburger almak için kasabadan hızlıca geçtiler ve Amber'in Amber Waves mağazasının önüne bir SATIŞ tabelası yerleştirdiği ana caddenin yanından geçtiler. Ash kornasına küçük bir bip sesi verdi ve Amber gülümseyerek yüzündeki derin gamzeleri ortaya çıkararak çocuklara el salladı.

Erik nefesinin altında ılık çaldı.

"Wyoming'deki kızların ne kadar güzel olduğundan bahsetmemiştin, dostum," dedi Ash'in koluna iyi huylu bir yumruk atarak. "Eve dönmek istemene şaşmamalı."

Ash elinde hamburgeriyle arabayı sürerken gülümsedi ve altından geçmek üzere oldukları, üzerinde West Ranch amblemi bulunan devasa kütük ve demir kemerleri işaret etti.

"İşte bu yüzden eve geldim," dedi ağzındaki yemek lokmasının arasından. Erik yine ısıklık çaldı.

Dakikalar sonra ikili, Colton'ın kütük ve taş evinin önünde durdu; çok hamile olan Liu dışarıda, çay evinin yakınındaki mutfak bahçesindeydi.

Dışarı çıktıklarında, "İkiniz de aç görünüyorsunuz," dedi.

"Teşekkürler Liu," dedi Ash, "ama Michigan'dan bir arkadaşımı tanıştırmaya geldim."

Liu, "Colton büyük evde, yarınki büyük yemek partisi için çadırları denetliyor," dedi. Sonra da Erik'e, "Güzel bir hafta sonuna denk geldiniz. West Ranch yemek partisi şehirdeki en popüler etkinlik."

"Sabırsızlanıyorum," dedi Erik. "Ama... yani burası *büyük ev* değil mi?" Olsen ailesinin evi büyüklüğünde bir misafir evi de dahil olmak üzere çeşitli güverteleri, katları ve müstemilatı olan büyük kütük yapıya hayranlıkla bakıyordu.

Liu ve Ash buna güldüler.

"Hayır," dedi Liu, "büyük evi gördüğünüzde anlarsınız. Tanıştığımıza memnun oldum, Erik."

Çiftlik yolunda ilerlemeye devam eden Ash, aşçı evini, misafir evini, bazı ahırları ve çiftlik ofislerini işaret etti. Aile mezarlığının ve West'lerin açık hava toplantılarını düzenledikleri pavyonun yanından geçtiler. Orada bir yemek kamyonu filosu çadırları boşaltıp monte ediyor ve parti için taşınabilir yapılar kuruyordu.

Ash, Colton, Gray ve Rowdy'nin yanında durdu ve onları Erik'le tanıştırdı.

Colton gülerek, "Gunner bu yıl kolay kurtuldu," dedi. "Keşke Yellowstone'a doğaçlama bir gezi yapmayı düşünseydim. Yemekli hafta sonu sırasında bunu yapabileceğimizi bilmiyordum."

Ash de bunun tuhaf olduğunu düşünüyordu ama hepsi de bu yolculuğun Gunnar ve Kat için önemli olduğunu biliyordu, yoksa kasabadan ayrılmazlardı. Ailedeki herkes bu yıllık etkinliği dört gözle bekliyordu.

Çocuklar çiftlik evinin daire şeklindeki yoluna girdiklerinde, Erik etkileyici çam girişine baktı ve saygıyla başını salladı.

"Hala o kadar büyük olduğunu düşünmüyorum..."

"Bekleyin!" Ash arkadaşını çift kapıdan geçirip fuayeye götürdü. Buradan devasa mutfak, büyük odayı ve neredeyse üç kat yükselen taş şömineyi görebiliyorlardı. Pencerelerin dışında, Batı Nehri sanki sıradağların önündeki koruyucu bir hendekmiş gibi vadinin derin yarığında akıp gidiyordu.

Bir saat sonra, Erik West Ranch'ten gerektiği gibi etkilenmişti. Ash mutfakta durmuş, buzdolabında her zaman bulunan taze sıkılmış limonata sürahisini ararken, Ridge ve Casey içeri girdi.

Ridge, Ash'in sırtını sıvazlayıp Erik'in elini sıkarak, "Hırsız sesi duyduğumu sandım," dedi.

Ash, "Sadece içecek bir şeyler hazırlıyorum," dedi.

"Efendim, hanımefendi," diye selamladı Erik Ash'in ailesini. "Çiftliğiniz çok güzel. Ve şu dağların ve vadinin manzarası... neden, doğru kelimeleri bulamıyorum."

Casey sıcak bir ifadeyle, "Yemek partisine gelmen harika, Erik," dedi. "Dans edecek bir sürü güzel kız olacak."

"Sabırsızlanıyorum," dedi Erik, "bu akşam iki güzel kızı yemeğe çıkaracağız - Ash'in komşuları Şımarık ve Freda."

"Komşular; evet. Ayrıca çiftliğin çalışanları," dedi Ridge sesinde ihtiyatla. "Terbiyenize dikkat edin, beyler."

Erik içtenlikle, "Her zaman, efendim," diye yanıtladı.

"Çok iyi. Çok güzel. Şimdi," dedi Ridge, "eğer görecektir bir şey arıyorsanız, kuzeydeki meranın eteklerinde yeni doğmuş bir geyik yavrusu gördük. Annesi çok yaklaşmanıza izin vermez ama bu yürüyüşe değer."

"Teşekkürler, baba."

Ash, Erik'i bir kez daha evlerinde ağırlayan Ridge ve Casey'ye sarıldı.

Cipe geri döndüklerinde Ash arkadaşına döndü.

"Peki, ne olacak? Vadide yürüyüş mü? Nehirde sinek balıkçılığı mı? Ata binmek mi? Bütün öğleden sonra vaktimiz var."

"Her şeyi," dedi Erik. "Wyoming'in tamamını yapalım."

CHAPTER 4

I

Kat'in konuşmaya hazır hale gelmesi bütün bir gün sürdü.

Parka vardıklarından beri gayzer havzası boyunca, Yellowstone Şelaleleri'ne ve çamur çömlüklerine doğru saatlerce yürümüşlerdi.

"Çişini yap!" Willow burnunu sülfür kokusuna karşı tuttu.

Dolaşan bufaloların arasından geçtiler ve geyik, geyik ve elk gördüler. Hatta bir tepenin üzerinde bir kara ayı bile görmüşler. Üçlü şelalelerin tadını çıkarırken ve Firehole Kanyonu'ndaki doğal bir yüzme deliğinde yüzerken Kat sessizdi. Bir zombi gibi Gunnar ne sipariş ettiyse onu yedi ve onun seçtiği patikalarda itaatkâr bir şekilde yürüdü. Ve her fırsatta hafifçe sarsılmış Willow'a sessizce sarılıp onu sevdi.

Nihayet gece, Old Faithful yakınlarındaki patikalarda yürüyüş yapmaktan yorgun düşmüş çocuk derin bir uykuya daldıktan sonra, Gunnar ve Kat kulübelerinin dışındaki iki rustik sandalyeye oturdular; aralarında soğuk bir şişe Riesling vardı.

"Ölümü şok etkisi yarattı, gerçi benim için hayatımın yarısı ya da daha uzun bir süredir ölü sayılırdı. Hayatta olduğunu ve bir başkasına babalık yaptığını düşünmek, idrak etmesi zor bir şey. Asıl acıtıcı olan, benim için değil de onun için kalmış olması" dedi. "Babam Sassy'yi ya da annesini terk etmedi... ve ben bunu kıskanıyorum. Bu bana kendimi... *daha değersiz* hissettiriyor."

"Neyden daha az?" Gunnar yumuşak bir sesle sordu.

"*Ondan* daha az. Sanki onun kadar iyi, onun kadar güzel ya da onun kadar değerli değilmişim gibi."

Gunnar zorlukla yutkundu ve onun eline uzandı. Soğuk ve cansızdı ama ikisi için de sıkı sıkı tuttu, ta ki sonunda kadın elini tutup gözleriyle buluşana kadar. İkisinin de dökülmemiş gözyaşları birbirlerine doğru eğilmişti.

"Bizi korkuttun Kat," dedi Gunnar, "Willow ve beni. Lütfen bana asla gitmeyeceğine söz ver. Onun yerine gelip beni bulacağına."

Başını salladı.

"İkinizi de korkuttuğum için kendimden çok utanıyorum. Bu sadece kontrol edemediğim kör bir dürtüydü. Karanlık düşüncelerin beni ele geçirmesine izin verdiğim için böyle olduğunu biliyorum. Acaba babam da gittiğinde böyle mi hissetti... Belki de o ve ben düşündüğümünden daha çok birbirimize benziyoruzdur."

Gunnar kaşlarını çattı ve onun sözleri karşısında başını salladı.

"Baban seni terk etmemeliydi. Ama Sassy'yi de bırakmamalıydı. İki yanlış kesinlikle bir doğru yapmaz."

Kat soğuk şarabından bir yudum alırken onun sözlerine baktı. "Biliyorum," diye fısıldadı.

"Sassy'den hoşlanıyorum," dedi Gunnar dikkatle, "ve eğer ona bir şans verirsen senin de hoşlanacağını düşünüyorum. Seni inciten o değil Kat. O senin baban değil."

"Ama..." Kat vereceği cevap üzerinde düşündü. "...ona benziyor."

Gunnar başını salladı.

"Yine, onun hatası değil. Bilgin olsun, bence sana benziyor. Kat West'in etrafındaki dünyaya hakimiyetinin olmadığı, Kat West'in *daha küçük* bir versiyonu gibi."

"Ona zaman ver," diye cevap verdi Kat nefesinin altından.

Kat gülümsüyor ve Gunnar'ın gözlemlerine neredeyse gülüyordu.

"Hayır, o her zaman şerif yardımcısı olacak," dedi, "asla Şerif olmayacak."

İşte bu oldu. Kat, gözyaşlarının düşmesine izin veren bir kahkaha attı ve Kat'i bu kadar düşük bir noktada tutan büyü her neyse onu kırdı.

"Ne dersiniz Şerif?" dedi ve bardağı yavaşça kadının titreyen elinden aldı.

"Bu gecelik bu kadar yeter mi?"

"Beni taşımak zorunda kalabilirsin, çok yorgunum," dedi burnunu çekerek dudaklarını onunkilere değdirirken. Kestane rengi saçları, çözölen bir ipek gibi dalga dalga Kat'in çıplak kollarına düşüyor ve vücudunda şok dalgaları yaratıyordu. Onu öperken Kat sıcak elini gömleğinin yakasının altından geçirerek boynunu okşadı. Onun dokunuşuna aç olan Gunnar, elini yakalamak için omzunu kaldırdı ve kalmasını istedi.

"Oh," dedi ayağa kalkıp onu kollarının arasına alırken, "Bunu yapabilirim, Bayan West."

CHAPTER 45

"S "Araba mühendislerinin yazın hiç çalışmadığını mı söylüyorsunuz?"

Freda, Red's BBQ'da Erik'in yanında oturuyordu. nehre bakan bir piknik masasındaydı. Erik vücudunu hafifçe Freda'ya doğru çevirmiş, mercan rengi bir elbise ve askılı sandaletler giyen güzel kıza olan ilgisini sessizce belli ediyordu.

Ash, biraz makyaj sayesinde esmer teninin parladığını düşündü. Freda'yı yıllardır tanıyordu ve her zaman onun erkek fatma olduğunu varsaymıştı.

"Tıpkı hayvanlarınız gibi," dedi Erik, "araba tasarımı, üretimi ve satışının da döngüleri vardır. Yaz aylarında bir şeyler olur ama fazla değil. Herkes en yeni modelleri satmaya odaklanır. Sonbahar geldiğinde, çizim tahtasına geri dönecektir."

"Ash okuldan sonra Michigan Gölü'nden ayrılmanın zor olduğunu itiraf etti," dedi Freda.

"Erik, "Buraya gelene kadar gitmek için deli olduğunu düşünüyordum," diye yanıtladı. Wyoming'i kendim için görünce, neden, şimdi her şeyi sorguluyorum. Neden bir mühendisim? Neden bir kovboy olamıyorum ya da şöyle mi *demeliyim*?"

Red'in kendisi birbiri ardına lezzetli yemekler sunarken herkes gülüyordu.

"Herkes merhaba," diye bağırdı karşılama grubuna. "Jackie ve ben yarın West Ranch'e misafir olarak gelmeyi dört gözle bekliyoruz. Şimdi çocuklar, danstaki bütün güzel kızları kapmaya çalışmayın. Yeğenim Wayne'in de dövüşme şansı olmalı."

"Duydum ve anladım, Red," dedi Ash. "Ben ev sahiplerinden biriyim, bu yüzden herkesin iyi vakit geçirdiğinden emin olmalıyım. Wayne'e göz kulak olacağım."

"Hepimiz yapacağız," diye söze karıştı Freda. "Wayne iyi bir yumurta. Onunla dans edeceğimden emin olabilirsiniz. Sadece çamurlu çiftçi çizmelerini evde bırakmasını söyle. Nerede olduklarını biliyorum."

Yemekten sonra, Sassy yanında, Freda ve Erik de açık cipin arka koltuğunda otururken Ash arabayı vadi boyunca uzanan yürüyüş yoluna doğru sürdü. Güneş batıyordu ve Erik ile Freda biraz ilerlerse Sassy'den bir iki öpücük alabileceğini umuyordu. Uzandı ve onun elini tuttu.

"Bu gece çok güzel görünüyorsun," dedi, olabildiğince alçak sesle ve yine de duyulacak şekilde. Çok da önemli değildi; arkadaki iki kişi etraflarındaki rüzgâra karşı gülüyor ve konuşuyor, başka kimseyi düşünmüyorlardı.

Sassy'nin üzerinde tüllü bir kumaştan yapılmış, onu tüm doğru yerlerinden saran sade siyah bir elbise vardı. Botları yeni deri cilasıyla parlıyordu ve turkuaz ve sterlin küpeler bronz tenini ve tereyağlı altın rengi saçlarını ortaya çıkarıyordu. Jeep'in içinde otururken, elbisesinin etek ucu kalçalarına dayanıyor ve güzel, biçimli uzuvlarını ortaya çıkarıyordu.

Rüzgâr onun kabarık eteklerini yakalamayı seviyor, onu kışkırtıcı bakışlarla kızdırıyordu.

Ash piknik battaniyesinin üzerinde Sassy'nin yanına uzanıp onu uzun uzun öptüğünü unutmaya çalıştı. Elinin onun kalça kemiğinden omzuna, sonra da sırtına nasıl gittiğini. Tek bir dokunuşu -parmakları çıtçıtli düğmelerinin yanındaki açıkta kalan teni nazikçe okşarken- onu sersemletmişti.

Çiftlik evinin karanlığında ona sımsıkı sarıldığı, onu hayatında hiç öpmediği kadar sert ve tutkulu öptüğü ve daha fazlasını istediği anıları bir kenara itti.

Artan çekim tehlikeliydi ve ateşle oynuyordu. Sassy gibi bir kız asla bir erkeğin istediği yerde kalmazdı; liderlik yapardı. Büyük olasılıkla Illinois'e ve tek ailesine kadar. Sassy'nin yaz stajından sonra Wyoming'de kalma ihtimali yok denecek kadar azdı. Kendini ona açmaya devam ederse, Eylül'de sıcak bir kaya gibi düşecek ve kalbi paramparça olacaktı.

Sadece vurulmuşken zararlarını şimdi kesmek daha iyiydi. Daha sonra, sırlıslıkla aşık olduğunda değil.

Değil mi?

İkili el ele tutuşarak vadinin kenarındaki ay ışığının aydınlattığı patikada yürürken kararlılığı zayıfladı. Freda ve Erik aceleyle önden gitmişlerdi.

uzun çalıların arasında vahŖi yaŖamı tespit etmek.

"Bu gece çok sessizsin," diye fısıldadı Sassy, baŖı bir anlığına Ash'in omzuna yaslanmıştı. "Aklında ne var?"

Ash karanlıkta hüzünle gülümsedi.

"Siz," dedi. "Biz. Bize ne olacak?"

"Gerçekten tüm cevapları bilmek zorunda mısın Ash?"

"Hepsi değil ama bazı cevaplar. Sadece bir cevaba ne dersiniz? Mesela, *nerede?* Yaz sonunda nerede olacaksın? Geleceğimin West Ranch'te olduğuna karar verdim. Ama Erik'in yemekte dediği gibi, Ŗimdi her Ŗeyi sorguluyorum."

Sassy yürümeyi bıraktı ve Ash'e döndü.

"Erik Ŗaka yapıyordu Ash, ama sen yapmıyorsun. Önümüzde ne olduğunu kimse bilemez. Babamın bu kadar genç öleceğini ya da buraya, West Gorge'a geleceğimi bilmiyordum. Ta Illinois'den. Seninle tanışacağımı bilmiyordum."

"Ama ya..."

"Ash, geleceğinin bir yer mi yoksa bir kiŖi mi olduğuna karar vermelisin."

Bu yorum Ash'i bir an için ŖaŖırttı ama sonra cevap verdi.

"Geleceğimde her ikisinin de olmasını istiyorum. Burada sevdiğim biriyle yaŖamak istiyorum. Sadık olmak istiyorum; gemiŖi düzeltmek istiyorum. En baŖından itibaren dünyadaki yerini bilen bir aile kurmak istiyorum; sadık olabileceğim bir aile." Ash derin bir nefes almak için durakladı. "Bu çok mu çılgınca?"

Onun gözlerinin içine bakan Sassy, bir gün Ash West'in kalbini fethedecek olanın Ŗanslı bir kadın olduğunu biliyordu. Büyük olasılıkla kendi güvensizliğini yansıtan yontulmuş yüzünün altında ne kadar savunmasız olduğunu görebiliyordu. Onunla oyun oynamayacaktı.

Elini bırakarak cevap verdi.

"Bu ılgınlık değil Ash. Çok güzel. Ama Wyoming'de yaŖamak listenin baŖındaysa, o zaman belki de sadece arkadaş olmalıyız. Bu büyük bir istek ve ben hiçbir Ŗeye, hiçbir kimseye ya da hiçbir yere bağlanmaya hazır değilim - benden bunu istemediğini biliyorum, değil mi? Birbirimizi daha yeni fark ettik. Diplomalarımızı yeni aldık. Bırakın nerede yaŖamak istediğimi, yarın akŖam yemeği için ne istediğimden bile emin değilim."

Ash'in boğazı sıkıŖtı. Ona doğru uzanmaya baŖladı ama kolları hedefine varmadan yarı yolda dondu ve tekrar düŖtü. Üzgün görünüyordu ve adam batmakta olan güneŖin son ışıklarının Sassy'nin parlayan saçlarına ve ışıldayan tenine yansıdığını görebiliyordu. Gözlerini kırptığında, yanağından aŖađı tek bir damla gözyaŖı süzöldü ve

onu silmek için çaresizdi. Ona bir kez bile dokunursa öleceğini biliyordu.

"Sassy, ben..." Ash boğuk bir fısıltıyla başladı.

"Çocuklar! Ne gördüğümüzü asla tahmin edemezsiniz."

Erik ve Freda, Ash ve Sassy'nin acı dolu konuşmalarından habersiz, gülerек ve birbirleriyle konuşarak koşarak geri döndüler.

Dörtlü cipe doğru yürürken Erik, "Wyoming'de ne harika bir ilk gün," diye haykırdı. "Yarın için sabırsızlanıyorum."

"Yee haw," diye mırıldandı Ash nefesinin altından, üzgün bir şekilde cipe doğru ilerlerken.

CHAPTER 46

Tatı iftliği yemek partisinin sabahı yağmur serpintisiyle başladı, ancak Batı'dan gelen rüzgarlar bulutları dağıtarak mavi gökyüzü ve güneş ışığı bıraktı. Sabahın erken saatlerinde ışıkla birlikte, satıcılardan oluşan ekipler Batı topraklarına indi. Yılın en büyük sosyal etkinliği olan öğleden sonraki etkinliğe hazır olmak için herkesin elini taşın altına koyması gerektiğini biliyorlardı.

Bir gün önce kurulan çadırın altında masalar ve sandalyeler, West'lerin parti için kiraladığı yarım düzine yemek kamyonunun yakınında sıralanmıştı. Konuklar barbekü, hamburger, taco ya da sipariş üzerine odun ateşinde pişirilen pizzalardan ya da bunların hepsinden istediklerini seçebiliyorlardı.

Birisi kaçınılmaz olarak "Ve hepiniz cupcakeler ve dondurmalar için yer ayırın" diye bağıırırdı.

West'in yükselen direkli çam köşkünü çarkın merkezi olarak kullanan bir koordinatör, elinde bir pano ve kulaklıkla portatif bir bando kabininin yanında bir dans pistinin kurulmasını yönetti. Demir bir şenlik ateşi çukurunun etrafına daire şeklinde saman balyaları bırakıldı. Ve büyük bir ağacın altındaki gölgelik alan, yaşlı konuklara müzikten uzakta oturup dedikodu yapabilecekleri bir yer sağladı.

Küçük konuklar da unutulmamıştı. Su oyunları, saman gezintileri, zıplama evleri ve derede kıyıya bağlanmış birkaç düzine yüzen oyuncak vardı. Minyatür bir "yol" inşa edildi, trafik işaretleriyle tamamlandı ve çocuk boyutlarında ATV'ler, scooterlar ve bisikletler eşlik etti.

Kat'in ısrarı üzerine, etkinlik planlayıcısı çocukların güvenliğini sağlamak üzere kasabadan bir düzine genç cankurtaran ve kamp danışmanı ile ilk yardım istasyonunu yönetmesi için kayıtlı bir hemşire tuttu. Bu onun kendi ilk

Katılım, sıyrılan dizleri sarmak, susuzluğu gidermek için su şişeleri getirmek ve antiasit dağıtmakla noktalanmıştı.

Doktor nerede? Kat nerede?

Barbekü sandviçini ısıırken ve diğer çiftliklerden gelen insanlarla konuşurken gün boyu çağrıldı. Hatta bir misafir ondan aylardır kendisini rahatsız eden bir deri lekesine bakmasını istedi.

O yorucu günün sonunda yatağına uzanırken Gunnar'a, "Neden ailede bir doktor olmasını istediğini şimdi anlıyorum," dedi.

Gunnar birkaç gün önce şehirden ayrılırken Ash'i aramış ve Erik Olsen ziyarete geldiğinde evde olmadığı için özür dilemişti. "Şu anda fazla bir şey söyleyemem," dedi çocuğa. "Kat'i birkaç günlüğüne şehir dışına çıkarmak önemli. Açıklayabildiğim zaman açıklayacağım."

"Yemek için geri dönecek misin?" Ash sordu. "Emin değilim," dedi Gunnar, "bu karıma bağlı."

Yolculukları Ash için bir gizemdi ve rahatsız edici bir şekilde, kardeşinin tavsiyesi işine yarayabilirdi. Ama Gunnar'ın ses tonuna bakılırsa, çözmesi gereken kendi sorunları vardı. Eve döndüğünden beri Ash, güzel bir kadının bir erkeğin hayatına katabileceği güç ve karmaşıklıkların tadına bakıyordu.

O zamanlar henüz bir çocuk olan Gunnar, yıllar önce hastanede karantinaya alındıklarında Kat ve Gunnar'ın aşk hikâyesini en ön sıradan izlemişti. Şimdi, Gunnar'ın karısına olan bağlılığı inkâr edilemezdi. Ama o da West Ranch'e aynı derecede bağlı değil miydi? Kat isterse taşınır mıydı?

Pike sanatını sürdürmek için çiftlikten ayrıldı ama West Gorge'da kaldı. Colton kasabada bir inşaat şirketi kurmak için çiftlik işlerini bıraktı. Ridge bile önce depresyona girerek, sonra da Casey ile birlikte olmanın mutluluğu ve arzusuyla günlük işlerden uzaklaştı.

Onlar farklıydı; kimlikleri toprağa ve çevrelerindeki insanlara sıkı sıkıya bağlıydı ve kimse ona böyle hissettirmese de Ash geç gelen biriydi.

Evlat edinme işlemi tamamlandığında Ridge ona, "Masada senin de bir yerin var," dedi, "hepimizin olduğu gibi. West Ranch'in iyi, kötü ve çirkin yanlarından payını alacaksın."

Ridge mütevazıydı; Ash'in fark edebileceği kötü ya da çirkin bir şey yoktu.

Bir avukat onun adına kurulan vakıfları ve mirası inceledi ve gerçekten de payına şaşırtıcı derecede çok para düşmüştü. Bir adamın parmaklarının ucunda olabileceğini bildiğinden çok daha fazla para. Düşündü ki

Büyükannesinin ölümünden sonra ona bıraktığı para bir talih kuşuydu ama West'in parasının eline su dökemezdi.

"Karşılığında ne yapmam gerekiyor?" Ash avukata işin içinde ne olduğunu merak ederek sormuştu; ne gibi bağlar olabilirdi? Ama avukat nazıkçe gülümsemişti.

"Sadece Ash West ol," dedi.

Ridge ve yeni kardeşleri ona istediği affı ve yeni bir başlangıcı verdiler. Öfkesini ve hırsızlık yöntemlerini bir kenara bırakması için bir şans. Terapist onun davranışına rol yapmak, Memur Jason Scott ise *hırsızlık* diyordu. İkisi de haklıydı. Ancak bir Batı olarak Ash, sevgi, bağışlanma ve parlak bir gelecek inşa etme araçlarından oluşan bir güvenlik ağı ile hayatına devam edebilirdi.

Ash kendisine verilen şeyi hak edemeyeceğini biliyordu ama bu, onu hak etmek için daha az özlem duymasına neden olmadı. Kendini çiftlik işine minnettar bir yürekle adayarak buna karşılık vermeyi her şeyden çok istiyordu. Bunu yapmak için de West Gorge, Wyoming'de en önde ve merkezde olması gerekiyordu.

Sabah ışığında, eve dönüşünün tatlılığı ağzında acı bir tattan başka bir şey değildi. Aşık olduğu kadın, ondan bir bağlılık istiyorsa çekip gitmesini söylemişti. Ash geri çekilmeliydi. Bir sonraki adımını atmadan önce Sassy'yle yaşadığı hayal kırıklığının geçmesine izin vermeliydi.

Ama göndermedi. Onun yerine çok pişman olduğu bir mesaj göndererek Amber'a çiftlikteki büyük yemekte onunla çıkmasını teklif etti.

"Neden, çok isterim," diye hemen cevap verdi ve anlaşılmayı mühürledi.

Şimdi de arkadaşı Erik'e bahsettiği olaydan korkuyordu. Kalbi bilinmeyen bir güç tarafından acı verici bir şekilde sıkıştırılmış hissediyordu ve sadece Sassy ile konuşup işleri yoluna koymak istiyordu. Aynı zamanda, Amber'a niyetinin dostça olduğu konusunda yanlış bir fikir verdiği için kendini suçlu hissediyordu.

*Neden Sassy'nin uzun vadeli planları hakkında acı çekmek zorundaydı?
Neden Amber'a yemeğin bir randevu olduğunu söylemişti?*

"Sadece Ash West ol" sözü son birkaç gündür işine yaramamıştı, sıfır deneyimle aşk hayatını yönlendirmeye çalışıyordu.

"Sadece Ash West ol" beceriksiz bir aptaldı.

CHAPTER 47

"W

Herkese merhaba," dedi Ridge mikrofona rahatça. Yüzlerce konuğa konuşmalarını kesip kendisine doğru dönmeleri için zaman tanımak amacıyla durakladı. Birkaç kişi

Yaşlı kovboylar tüylü köpek hikayelerinin ortasındaydı ve savaşımadan ölmüyorlardı.

"Annemle babamın West Ranch'te ilk kez yemek düzenledikleri yılı hatırlıyorum; kasabadan ve çevredeki çiftliklerden yaklaşık iki düzine insan gelmişti. Şimdi şu halimize bakın!"

Tüm gruplardan yuhalamalar ve alkışlar yükseldi.

"Dansınıza, gevezeliğinize ve yemeğinize geri dönmenize izin vereceğim, ancak size birkaç temel kural vermek istiyorum. Birincisi, kendi arkasını topla, ben senin dadın değilim."

Kalabalık Ridge'in yorumuna içtenlikle güldü.

"İkincisi, konuşmanı temiz tut. Torunlarım etrafta koşuşturuyor."

Birçok kadın takdirle başını salladı.

"Ve son olarak, siyaset ya da din yüzünden yumruk yumruğa kavga etmek yok. Sana bakıyorum Marta."

Bunun üzerine herkes güldü ve alkışladı, en çok Marta Scott güldü.

"Şimdi, iyi eğlenceler," dedi Ridge. "Oh, ve kilisedeki hanımlar için son bir yorum. Ben genç bir adam değilim; bu gece sadece karımla dans ediyorum. Şimdi parti yapalım!"

Ridge mikrofonu etkinlik planlayıcısına geri verdi ve grup bir şarkıya başlarken Casey'nin eline uzandı. Birlikte, ikisi de

Nehir kenarındaki parke dans pistine doğru ilerledi ve orada adamın kollarına düştü. Kısa süre sonra diğeri de onu takip etti.

"Ridge West," dedi Casey, ileri geri sallanırken muzip bir gülümsemeyle, "o kilise kadınlarına yüzlerini kızartacak ve seni yalancı çıkaracak bir iki şey söyleyebilirim - genç bir adam değil, ayağım. Neden, daha dün gece..."

"Oh, gidip bunu yapmak istemezsin." Ridge onu daha yakına çekti ve kulağına kabaca fısıldadı. "Onları benden uzaklaştırmak yıllarımı aldı. Seninle evlenmek için ne kadar uğraştığıma bir bak."

Casey ona kot pantolonunun arka tarafına şakacı bir şaplak attı.

"Bana bir iyilik yaptığını düşünmüş olmalısın," diye alay etti, "yaşlı hizmetçi emlakçıyla evlenerek."

"Casey kızım, herkes bu evliliğin sonunu senin getirdiğini biliyor," dedi Ridge hınzır bir gülümsemeyle, "ama ben seni buna zorlayacağım."

Casey yorum yapamadan, Ridge onu dudaklarından sertçe öptü ve sonra onu tekrar döndürmeden önce bir dalışa geçirdi. Dans pistinin bir kenarında, Presbiteryen dikiş çemberinden bir grup yaşlı kadın oturmuş taco yiyor ve limonata içiyordu.

"Bana o kadar da yaşlı görünmüyor," diye mırıldandı biri, diğeri de aynı fikirdeydi.

"Ya da yorgun!"

CHAPTER 48

S Assy, kenardaki bir saman balyasının üzerinde oturuyordu - kendi kendine dayattığı normal hali. Zorunlu toplantılarda göze batmamaya ve yapabildiklerinden kaçınmaya alışkındı.

Şaşkın anne babasına açıklama olarak "Neden dikkatleri üzerime çekeyim ki?" derdi.

"Neden hayatın tadını çıkarmak yerine evde oturuyorsun?" Annesi karşı çıkardı.

Annesinin söylediklerinde haklılık payı olduğunu düşünmeye başlamıştı. Belki de göze batma korkusuyla evde çok fazla oturmuştu. Belki de anonim olma konusunda çok rahat olmak diye bir şey vardı. Çok şey kaçırmıştı.

Ama Ash'e bulaşmak yanlış bir hesaplamaydı. *Aşırı bir düzeltme.*

Başlangıçta onun bir amaç için araç olduğunu düşünmüştü... West Ranch'in ön kapısına girmenin ve aileyle konuşmanın bir yolu. Gunnar sayesinde bunu listesinden çıkarabilir ve bir sonraki adıma geçebilirdi. Yani çocuk gerekli değildi.

"Ama o muhteşem ve bana kendimi... ne hissettiriyor?" Sassy, Amber'la dans pistinde onu izlerken kendi kendine mırıldandı. "Bana *hissettiriyor*."

Sassy, Amber'ın olayların bu şekilde gelişmesine ve beklenmedik davete sevindiğini tahmin ediyordu. Kızın Ash'le birlikte gelişini, balodaki Sindirella gibi cipinden inişini izlemek Sassy'nin etine saplanan bir hançer gibiydi. Çok uzağa ve hızla kaçmak istedi ama aptalca, Freda ve Eric'le birlikte partiye gitmişti. Saatlerce kimse kasabaya dönmeyecekti.

Ash, gövdesine spreyle boyanmış gibi görünen soluk bir kot gömlek giymişti. Kol ağızlarındaki inci çıtçıtlar açılmış ve kolları kıvrılmıştı, Sassy onu neredeyse çıldırtacak kadar bronzlaşmış kollarını görebiliyordu. Bu kollar onu birden fazla uzun süreli öpücük için kendine çekmişti. Onları okşamış, kendisini ne kadar becerikli bir şekilde sardıklarına ve yüzündeki bukleleri ne kadar nazikçe fırçaladıklarına hayret etmişti.

Sassy aynı kolların Amber'ı tuttuğunu görünce midesinin bulandığını hissetti ve ağlamak istedi. Ama Ash'in kot gömleğinin altında inatçı bir kalp çarpıyordu; böylesine genç bir adam için fazla kararlı bir kalp.

"Sadece aradığın cevapları verebilmek için biraz daha zamana ihtiyacım vardı Ash," dedi Sassy çaresizce, nefesinin altında.

Amber'ın cevapları zaten var, şüphesiz.

Kendini başka tarafa bakmaya zorladı ve Freda'yı gülümserken, Erik Olsen ile dans ederken ve harika vakit geçirirken yakaladı. O ve Ash olmalıydı. Olabilirdi ama onları aşağı çeken şeyler vardı - Ash'in çılgın beklentileri ve onun bomba gibi sırrı.

Bu yüzden Sassy günü Ash West ile ay ışığında dans etmeyi bekleyerek geçirmek yerine enerjisini Freda'nın partiye hazırlanmasına yardımcı olmaya harcadı. Mükemmel elbiseyi seçtiler, ardından Sassy Freda'nın nemli saçlarını kurutma makinesi ve fırçayla titizlikle açtı, böylece karamela rengi röfleleri Erik onu bir o yana bir bu yana çevirirken hayatla birlikte salınacaktı.

Çabaları sonuç verdi. Freda partideki en güzel kızdı ve Sassy bunun yeterince tatmin edici olmasına izin vermeye çalıştı - Ash'i sevgilisiyle izlemenin acısı olmasaydı olabilirdi.

Sassy yanağındaki bir damla gözyaşını sildi ve böyle olması gerekip gerekmediğini merak etti. Belki de Ash'in üniversiteden sonra Amber'la birlikte olması gerekiyordu ve o sadece çiftliğe geldiğinde, küçük bir karıncaya basıp tarihi sonsuza dek alt üst eden bir zaman yolcusu gibi elma arabasını alt üst etmişti.

Ama şimdi her şey yoluna giriyordu, diye düşündü Sassy, Amber'ı kovboyunun kollarında izlerken. Düzen yeniden sağlanıyordu. Çünkü yaz sonunda Wyoming'i terk edecekti... öyle değil mi?

"Dans etmek ister misin?" Başını kaldırdığında, genç çiftlik çalışanlarından Wayne'in elini uzatmış, yanında durduğunu gördü. Sassy hayır demek istedi ama ona bu şekilde yaklaşmak için gereken cesareti takdir etti.

"Evet, teşekkürler Wayne," dedi Sassy ayağa kalkarken. Grup, dans etmelerini sağlayan bir boogie parçası çalmaya başladı.

Sassy rahatladı. Wayne'e gülümsedi ve eğleniyormuş gibi yapmak için hissedilmeyen bir enerji harcadı.

Ilık bir yaz gecesinde Wyoming'ın yıldızlarla dolu gökyüzünün altında dans etmek neredeyse eğlenceliydi. Şarkı bittiğinde dansçılar grubu alkışladı ve bir sonraki parçayı bekledi. Sassy mazeret bildirmek için çok mu erken olduğunu düşündü ama grup lideri konuştu.

Ay ışığı ve ateş böcekleriyle ilgili romantik bir melodinin ilk notalarıyla birlikte, "Siz sevgililer için biraz yavaşlayacağız," dedi. Sassy'nin içi burkuldu ve tam yalvarmak üzereydi ki Wayne'in omzunda bir adamın eli belirdi.

"Araya girmemin sakıncası var mı dostum?" Ash dans partnerine bir el sıkışma teklif etti.

Wayne şapkasını Sassy'ye doğru eğdi ve o da zayıf bir gülümsemeyle başını salladı. Ash West'i görünce kalbi sıkışan Sassy, ondan uzaklaşmak için geriye doğru bir adım attı. Ama Ash uzandı ve onu nazikçe kendine doğru çekti.

Kız direnince Ash, "Lütfen benimle dans et, Sassy," diye fısıldadı.

Ailesinin partisinde onu utandırmak ya da olay çıkarmak istemeyen Sassy yavaşça Ash'in kollarına doğru yürüdü, ellerini gevşekçe ve isteksizce onun geniş omuzlarına koydu.

Ash onun suskunluğuna aldırımıyordu.

Uzandı ve kızın gevşek ellerinden birini kendi eline alıp göğsüne bastırdı. Sonra diğer elini tuttu ve kolunu kızın beline dolayarak onu kendine çekti.

Sassy kaşlarını çatı. İsteddiği buydu ama bu şekilde değil.

"Ash... Ben..."

Adam onun bedenini kendi bedenine doğru çekerken sertleşti ama boşunaydı. Ellerinden ve vücudundan yayılan sıcaklık onu eritti. Başını çevirip adamın omzunun üzerinden bakarken Sassy'nin kırık kalbi hızla çarpıyordu.

Onun gözlerine bakma, dedi kendi kendine. Ve ağlama.

"Sass..." Ash yüzünü onun saçlarına gömerek sefilce inledi. "Çok özür dilerim. Seni bu kadar zorlamamalı ya da senden cevaplar talep etmemeliydim. Buna hakkım yoktu."

Adam onu sertçe sıktı ve Sassy sanki adamın onu sıktığını ve gözyaşlarının yüzünden aşağı aktığını hissetti. Sassy'nin boğazı sıcak ve kuru hissediyordu, kelimelerinin olması gereken yerde acı verici bir yumru vardı.

"Beni affedebilir misin, Sass?"

Ona doğru biraz döndüğünde, boynundaki çıplak tenin misk kokusuyla karşılaştı ve her ne kadar onu şaşırtsa da, bu koku

Eve. O koku neredeyse, o kolların sıcaklığı ve gücü neredeyse, Sassy de orada olmak istiyordu.

Gözlerinde biriken yaşlar sıcaktı ve tam orada, Tanrı'nın, Batıların ve herkesin önünde, diğerlerinin gülüp eğlendiği bir partide düşmek üzereydi. Duygularını gizlemek için yüzünü Ash'in yakasına gömmekten başka çaresi yoktu. Ash onun gözyaşlarını ve titremesini hissetmiş olmalıydı çünkü onu sıkıca tutup kendine çekti ve yavaşça dans ederek parkenin karanlık bir köşesine götürüp gözden uzaklaştırdı.

Yüzünün yan tarafını nazıkçe öperken, "Şşş, sorun yok," diye mırıldandı. Sassy hıçkıra hıçkıra ağladı.

Aynı engeller devam etse de Ash'in kollarına geri döndüğü için rahatlayarak ağladı. Babasını kaybettiği için üzüntüden ve babasının ona yüklediği sırrın ağırlığı çok büyük olduğu için ağladı. Kat'in ona karşı soğukluğuna ve annesinin sığ kederine ağladı - Sugar'ın kalbi Jack'in kaybıyla paramparça olmalıydı. Ve Sassy eve dönme düşüncesiyle ağladı, ancak *evi* soğuk bir apartman dairesi olarak bulacaktı. Kendi çocukluk evi muhtemelen satılmış ve yıkılmıştı.

Hiç bu kadar yalnız hissetmemişti. Sassy Ash'in onu öpmesini istiyordu; acılarını sonsuza dek ve hiç durmadan öpmesini. Ama bu bir acıma dansı mıydı? Sadece iyi bir ev sahibi olup herkesin iyi vakit geçirmesini mi sağlıyordu?

Dakikalar sonra, iki yavaş şarkıdan sonra, Sassy nihayet derin nefes alabildi ve duygularını kontrol altına alabildi. Yüzünü Ash'in boynundan çekerek onun gözlerinin içine bakma ve aralarında taş gibi duran şeyi söyleme cesaretini buldu.

"Ash," diye başladı sessizce, "bilmen gereken bir şey var."

Ama daha fazlasını söyleyemeden Freda'nın şaşkın sesi dans pistini yararak onu durdurdu.

"*James Timothy*," diye haykırdı Freda. "Burada ne işin var?"

CHAPTER 49

"**I** Aynı şeyi sana da sorabilirim," dedi Freda'nın uzun süredir birlikte olduğu erkek arkadaşı hafifçe. Gençlerin hepsi dans pistinden ayrılmış ve bir çember oluşturmuşlardı - Ash, Erik ve Freda'yı desteklemek için

ve bir sonraki emre kadar Freda'ya yakın kalması gerektiğini düşünen Sassy.

"Bu hafta sonu eve gelmediğinde ya da telefonlarıma cevap vermediğinde, iyi olup olmadığını görmek için geldim," dedi James Timothy sert bir sesle. "Ama görüyorum ki bu gece gayet iyisin Freda." Ona hayranlıkla bakarken gözleri yumuşadı. "Çok iyiyim. Hatta çok güzel."

Freda zorlukla yutkundu.

James Timothy etrafına bakınarak ve küçük grubu onaylayarak, "Eğleniyor gibi görünüyorsunuz ve buna sevindim," dedi. "Bu yaz baro için çalışmaktan ve özgeçmiş göndermekten pek eğlenemedim. Avukat olmak bir şeydir, ama doğru ilk işi kabul etmek başka bir şeydir. Bu karar kariyerimin gidişatını ve eğer bir gün bir *aileye sahip olursam... aileme* bakma becerimi belirleyecek."

James Timothy bunu söylediğinde Freda'nın eline uzandı ama kendine olan güvenini kaybedip elini tekrar bıraktı, Sassy ona evini özleyen bir köpek yavrusunun tüm sevgisi ve özlemiyle baktığını düşündü.

"Seni anlıyorum dostum," dedi Erik ona.

Freda derin bir iç çekti ve Erik'e döndü.

"James Timothy, bu Erik Olsen, Ash West'in Michigan'dan arkadaşı. Ona West Gorge'u gezdiriyorduk." James Timothy Erik'le, ardından da Ash ve Sassy ile tokalaşırken Freda tanıştırma faslına devam etti.

"Nasılsınız?" diye sordu herkese. "Hepiniz hakkında çok şey duydum, özellikle de senin hakkında, Sassy. Freda bana ne kadar iyi bir arkadaş olduğunu söyledi."

Sassy gülümsedi. Gözleri sadece Freda Lang'i gören uzun boylu, yakışıklı Jim Tim'den hoşlanmamak elde değildi. Mütevazı, alçakgönüllü tavırlarıyla onu Freda'nın çizdiği kötü adam olarak görmek zordu. Sassy onun, daha enerjik olan arkadaşına karşı mükemmel bir denge unsuru olduğunu düşünüyordu.

"Hey, tanıdığım birini görüyorum," dedi soğukkanlı Erik şaşkın bir gruba. "Affedersiniz."

Ash ve Sassy, Erik'in Amber'a doğru yürüdüğünü ve ona dans teklif ettiğini izlediler. Birkaç dakika sonra ikili parke zeminde gülümseyip kahkahalar atarken Freda sessizce elini James Timothy'nin elinin içine sokmuştu.

Sassy eldiven gibi oturduğunu hayal etti.

"Son birkaç haftadır bu kadar soğuk davrandığım için özür dilerim Freda. Sen çok daha iyisini hak ediyorsun. İstersen eve geri dönerim ama... biliyorsun seni on beş yaşımdan beri seviyorum. Yaptığım her şeyin arkasındaki motivasyon sensin. Tek istediğim çok çalışmak ve sana layık olmak."

Onun bu basit hareketinden cesaret alan adam uzanıp saçından birkaç tutam aldı ve kulağının arkasına sıkıştırdı. Sonra başparmağının çene çizgisinde hafifçe gezinmesine izin verdi. Bu dokunuş o kadar samimiydi ki Sassy gözlerini kaçırmaması gerektiğini düşündü.

"Yemek yedin mi?" Freda sevgilisine yaklaşıp onu yiyecek kamyonlarına doğru götürürken şefkatle sordu.

Freda ve James Timothy kulak kesildikten sonra Sassy başını kaldırıp elini tutan Ash'e baktı ve ikisi birden kahkahalara boğuldu.

"Bu gerçekten oldu mu?" Sassy gülümseyerek sordu.

"Gördün mü, Wyoming'de isteyebileceğin her şey var Sassy," dedi Ash kendi gülümsemesiyle, bir yandan da uzanıp kızın yüzündeki kurumamış gözyaşını siliyordu, "dans ve drama..."

"Kıskançlık ve entrika..." diye ekledi.

"Ve takolar... takolardan bahsetmiş miydim?" Eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu.

"Yemek yedin mi?" Sassy, Ash'in koluna girip yemeğe doğru yürürken sordu. "Yorgun ve aç olduğunda ne kadar hırçınlaştığını ve esprilerinin ne kadar kötüleştğini biliyorsun."

"O zaman yemeğe gidelim," dedi kolunu Sassy'ye dolayarak. "Dans pistinde söylemeye başladığın şeyi bana anlatmayı bitirebilirsin. Bir şey

bilmeliyim?"

"Oh evet, o..." Sassy derin bir nefes aldı ve Ash'e sırrını söyleyecek cesareti topladı. Küçük tatlı bir ses onu kurtardı.

"Ash Amca! Ash Amca!" Willow West, Sun ve Ford'un arkasından koşarak geldi. "Yellowstone'dan döndüm Ash Amca," dedi, "sana gayzerleri ve bizonları anlatmak için sabırsızlanıyorum. Ve bir ayı gördük!"

"Bir ayı," diye yankılandı küçük Ford hayretle.

"Vay canına!" Ash önündeki üç çocuğa daha yakın olmak için eğildi. Her şeyi duymak için sabırsızlanıyorum ama yarına kadar beklemek zorunda kalabilirim. Görüyorsunuz, bir ayı kadar açım," dedi, "pençelerini" teatral bir şekilde kaldırarak ve *kükreyerek*.

Çocukların hepsi neşeyle güldü ve sahte bir korkuyla kaçıştılar. Ash ve Sassy tekrar başlarını kaldırdıklarında, Kat West önlerinde durmuş Sassy'ye bakıyordu.

"Hey Kat," dedi Ash, Kat'in ruh halini kestiremeden.

"Ash," dedi soğuk bir baş hareketiyle. "Gunnar taco kamyonunun yanında, seni arıyor. Sakıncası yoksa Sassy ile bir dakika konuşmak istiyorum."

Ash sanki elini bırakmak istemiyormuş gibi Sassy'ye baktı. Kendini korumacı hissediyordu ve bir şeyler kesinlikle ters gidiyordu ama ne olduğunu bilmiyordu.

"Sorun değil," diye gülümsedi Sassy ona. "Birkaç dakika içinde sana yetişirim."

Tekrar Kat'e baktı ve uzaklaşmadan önce Sassy'nin yanağına bir öpücük kondurdu.

İki kadın sessizce birbirlerini süzdü. Her biri görünmez kalkanları ve zırhlarıyla, birbirlerinin neden olabileceğini bildikleri acıdan kendilerini koruyorlardı.

Sassy, Kat'in her an sivri bir parmak kaldırıp onu göndermesini bekliyordu; kılıflarında silahları olan iki kovboy korumanın onu kollarından tutup West Ranch'ten sonsuza dek götürdüğünü hayal etti

-Yeniden girişini yasaklıyor.

Bunun yerine Sassy, Kat'in kendisine yönelik sert değerlendirmesinin yavaş yavaş öfke ve inkârdan kendini korumaya, sonra da meraka dönüşmesini izledi. Hatta belki de merhamete. Sonunda Kat'in gözlerinde hafif bir yumuşama fark ettiğinde, Sassy konuştu.

"Kim olduğumu biliyorsun, değil mi?" Kat sessiz kaldı.

"Ben senin kardeşinim, Kat."

CHAPTER 50

"H alf."

Sassy dans pistinden gelen ışıkta Kat'in yüzünü inceledi. İkisi de uzun bir am ağacının yanında duruyordu. Etrafta dans eden, gülen ve yemek yiyen yüzlerce parti misafiri düşünöldüğünde mahremiyet.

Küçük kızın, büyük kızın gerçeğİ nasıl öğrendiğİne dair hiçbir fikri yoktu ama yüzündeki ifadeye bakılırsa, parçaları bir şekilde bir araya getirdiğİne şüphe yoktu.

Sassy sessizce önünde dururken Kat, "Sen benim *üvey* kız *kardeşimsin*," dedi. Sassy'nin yüzü bu kaba yorum karşısında yorgun bir kahkahaya boğuldu.

Bu Kat West ile ilk karşılaşması değildi ama ilk kez eşit olarak karşı karşıya geliyorlardı. Sassy gerçeğİN ortaya çıkmasıyla rahatladığını hissetti, babasının nankör görevinin bitmesine çok az kaldığını biliyordu. Yakında Kat'ten ve West Gorge'dan sonsuza dek uzaklaşabilirdi.

Sassy, "Geceyi nasıl geçirirsen geçir, kardeşim," dedi, "ya da *üvey* kardeşim... Umurumda değİl. Bu yarışta benim bir atım yok, Kat. Ben sadece Jack'in elçisiyim."

Sassy, Kat'in ağzını sıkıca kapattığını gözlemledi. Büyük kötü kurt üvey kardeşinin kontrolün kendisinde olmamasından hoşlanmadığını görebiliyordu.

"Jack'in mesajı nedir, Sassy?"

Benim. Mesaj benim.

Sassy aniden Kat'i omuzlarından sarsmak ve neredeyse akrabasız bir dünyada kan bağı olan akrabalar olduklarını fark etmesi için onu uyandırmak istedi. Kat'in etrafı Batılarla çevriliydi ama onun tek kan bağı olan ailesi

Annesi, kızı ve şimdi de kız kardeşi. Üvey kardeş. Bu kadar nadir bulunan bir şey beslenmeye ve korunmaya değmez miydi?

Ona biraz daha zaman ver, diye düşündü. Kendisi de Ash'ten aynı şeyi istemişti.

"Mesajının ne olduğunu sana söyleyemem Kat," dedi Sassy sonunda. "Bana senin için bir paket verdi ama belli ki yanımda değil."

Kat bunu düşündü ve başını salladı.

Sassy, Kat'in yüzünün içindeki savaşı yansıtışını ilgiyle izledi. Sert kabuk sürdürülebilir değildi ve sonunda hem umut hem de umutsuzluk parıltılarıyla daha yumuşak bir ifadeye dönüştü. Sassy, Kat'in eskiden olduğu terk edilmiş çocuk ve şimdi olduğu çatışmalı yetişkin için merhamet ve acıma hissetti.

"Sassy..." Kat çekingen bir tavırla, "Olabileceğimi biliyorum... Bunu senin için kolaylaştırmadım, biliyorum. Kızgın olduğum kişinin sen olmadığını hatırlamaya çalışıyorum. Sen benim düşmanım değilsin."

Kat duraksayarak kolunu kaldırdı ve Sassy kız kardeşinin elini tutmak istemesinden çocuksu bir mutluluk duydu. Ama aynı hızla Kat'in ona küçük bir kart uzattığını gördü.

Bunu alınca sırtıttı ve Kat'in sert dış görünüşü karşısında başını hafifçe salladı.

Bunu başarabilir miyim?

CHAPTER 51

"Oh bakın, Kat ve Gunnar dönmüş," Liu dans pistinde kollarını Colton'ın omuzlarına dolamıştı. Colton başıyla onayladı ve dans etmekte olan Pike ve Paislee'nin dikkatini çekti.

Yakınlarda dans ediyordu ve Kat'in durup Sassy ile konuştuğu yeri işaret etti.

Colton karısının gözlerinin içine bakarak, "Bir şeyler oluyor," dedi. ve onu daha yakına çekiyordu - ki bu kolay değildi. Bebek her geçen gün daha da büyüyordu.

Liu, Colton'ın güçlü kollarının kendisini sardığını hissedince gülümseyerek, "Evet, katılıyorum," dedi. "Büyükannemin dediği gibi, *yǒuyuán qiānlǐ lái xiānghuì*, kader insanları çok uzaklardan bir araya getirir."

Colton karısını şarkıyla birlikte döndürmeden önce hafifçe eğilerek, "Çince konuşurken çok güzelsin, çok *měi lì*," dedi. Kadın gülerken, Colton uzanıp onun yumuşak boynunu ve zarif saçlarını okşadı. Sırtında duran eli, ona ikinci bir ten gibi oturan pürüzsüz elbisesini nazikçe okşadı.

"Ah, çocuklara verdiğim dil derslerini dinliyorsun demek," diye takıldı Liu.

Colton, "*Shi*," diye cevap verdi.

Liu, yetiştirilme tarzına hâlâ ters gelse de onun bakışlarını tuttu. Kocasının gözlerinin içine bakarken, ona daha da yaklaştıkça vücuduna bir sıcaklık yayıldığını hissetti. Çocukluğunun melodik dilini cesurca konuşmaya çalışan bu şamatacı, oyuncu adamın sesini seviyordu.

Colton'ın hayatı boyunca neredeyse herkes ve neredeyse kendisi tarafından hafife alındığına inanıyordu. Ama bu eski atlet ve şakacı

derinlikler ve tanıştıklarında hayat bulan hayaller; çiftlikten ayrılıp kendi inşaat şirketini kurduktan sonra derinleşen hayaller.

Etkileyici bir ölçeğe sahip olan kendi evleri, hem Liu'nun egzotik mirasına hem de çağdaş duyarlılıklara bir aşk şarkısı niteliğinde, özenli ayrıntılardan oluşan bir başyapıttı. Colton, eşinin geniş ailesini ve yemek pişirmeye olan sevgisini göz önünde bulundurarak yorulmak bilmeden bir ev tasarladı ve inşa etti.

Liu sabahları mutfak bahçesini sevgiyle eker, sular ve hasat eder, yeşim ve demir taşından vazolara koymak için kucak dolusu çiçek getirirdi. Öğleden sonraları Colton Liu'yu, onun için Batı Nehri'nin kıyısında inşa ettiği çay evinde otururken bulabiliyordu. İkili orada vahşi yaşamın ve vadinin manzarasının tadını çıkarırdı.

Liu akşamları kocasını *Zuòzhe chī*'ye davet eder, oturur ve yemek yerdi. Taze yemekler, nazik omuz masajları ve gününden hikâyelerle kocasının bedenini ve ruhunu beslerdi.

Ebeveynleri ve büyükanne ve büyükbabasının evlilikleri hakkında herhangi bir çekinceleri varsa bile, bunlar çabucak ortadan kalktı. Colton onları hayatlarına tamamen kabul etti. Hatta kendi evlerine geçiş için özel bir ev bile tasarladı. Çok geçmeden Zhang ve Ling ile yaşlı Chun ve Tao tam zamanlı sakinler olarak yerleştirildi. Her biri Sun, Ford ya da Willow için istekli birer bebek bakıcısıydı ve her biri Liu ve Colton'ın bebeğinin gelişini sabırsızlıkla bekliyordu. Ama şimdilik Chen'ler Çin'deki ailelerini ziyarete gitmişlerdi ve Liu bebeğinin gelişinin yaratacağı heyecandan önceki sakinliğin tadını çıkarıyordu.

getirecekti.

Ve onların dikkatli gözleri olmadan Liu, sevgi gösterilerinde daha *Amerikanvari davranmakta*, kocasının omuzlarını açıkça okşamakta ve ay ışığı altında bir iki öpücük çalmakta kendini özgür hissediyordu.

Parti için giydiği elbise tesadüf değildi. İkinci bir deri gibi hissettiriyordu ve Colton'ın kadifemsi dokusundan memnun kalacağını biliyordu. O sadece karısının sevgisini arzulayan basit bir adamdı.

YAKINLARDA PAISLEE WEST, PIKE'IN ELLERİNİ BELİNDE HİSSETMEKTEN KEYİF ALIYORDU.

yıldızların altında dans edip döndüler. Kolsuz elbisesinin kırları anımsatan romantik bir fırfırı vardı ve bunun kocasının hayal gücünü ateşlediğini biliyordu.

Tam bir yaz mevsimi olmasına rağmen, ikisi de yabancılar olarak birlikte geçirdikleri günleri kolayca hatırlıyorlardı.

West mülküne. Onu ve uzun süredir gömülü olan aile sırlarına dair sahip olabileceğini düşündüğü cevapları aramaya gitmişti.

Peşinde kar fırtınası olan Paislee, onu besleyen ve bakımını üstlenen Pike tarafından kurtarıldı.

O zamanki nişanlısı da dahil olmak üzere kimse nerede olduğunu bilmiyordu. Ve Paislee'nin hayatında başka bir erkek olduğunu bildiği halde ona sefil bir şekilde aşık olan Pike West'e sırılsıklam aşık olması uzun sürmedi.

Beş yıl sonra, West Gorge'da muhteşem bir modern çiftlik evini, güzel sanatlara olan sevgilerini ve Sun ve Ford adında iki güzel çocuğu paylaştılar.

Paislee uzun boylu, ince yapılı Pike'a baktı ve göz kamaştırıcı bir gülümseme yaydı. Durgun suları derin akan sessiz bir adamdı. Pike'ın bir sonraki tablosunu mu çizdiğini yoksa onu mu düşündüğünü asla bilemezdi ama Paislee onun iç gözlem yapmasına izin verirdi; o da hazır olduğunda paylaşırdı. Ve Paislee bundan her zaman memnuniyet duyardı.

Eğer kadın sorarsa, "Aslında ikisi de. Bir sonraki resmim için *senin* oturmanı isteyebileceğimi düşünüyordum. İster misin?"

Tabii ki cevap verirdi. Ona istediği her hayatı verebilecek olan kocası için her şeyi yapardı. Büyük bir servetin varisi olarak satın alamayacağı hiçbir şey yoktu - Pike West'in aşkı dışında. Bu aşk, ailesinin en iyi korunan hazinelerinden daha fazla koruduğu inanılmaz bir hediye idi.

"Pike," diye sordu ona sarılırken, "çiftlik ofisindeki Sassy hakkında ne düşünüyorsun? O ve Kat arasında neler oluyor?"

Pike onlara doğru bakarken sessizdi.

"Bunu zaman gösterecek," dedi. "Tek söyleyebileceğim Kat'ın bu yaz pek gülmediği ve Sassy'nin bununla bir ilgisi olduğundan şüpheleniyorum. Bu ve Gunnar'ın onu götürdüğü acele yolculuk."

Paislee'nin sessiz olma zamanıydı. Aile ve evlilik sorunlarının hayaletini uzaklaştırmak için Pike'a yaklaştı, bulaşıcı olmasınlar diye. Pike sanki anlamış gibi karısına daha sıkı sarıldı ve yanağına bir öpücük kondurdu.

"Şimdi sorun çıkarmayın Bayan West," dedi kulağına ve kadının derinlerden ürpermesine neden oldu. "Senin ve benim korkacak ya da endişelenecek bir şeyimiz yok, değil mi?"

"Ah," diye fısıldadı Paislee onun kulağına, gürleyen sesinin verdiği beklenmedik haz karşısında vücudu hafifçe irkilirken. "Sanırım yok."

Pike ona özel bir gülümseme gönderdikten sonra yüzünü kızın saçlarının kalın dalgalarına gömdü.

CHAPTER 52

N 22 numaralı daireyi West Gorge'daki lüks apartman kompleksinde bulmak kolaydı ama Sassy kapıyı çalmak için kendini zor tutuyordu. Elleri terlemişti ve kapıyı açmak için paketi birkaç kez eline aldı.

"Salı günü öğle yemeği için daireme gel," dedi Kat yemekte, uzaklaşmadan önce. Bu bir emirdi, davet değil.

"Eğer Gunnar ve Rowdy işten ayrılmama izin verirlerse..." Sassy denedi.

"Yapacaklar." Kat, Sassy'ye bir kart uzattıktan sonra basitçe şöyle dedi Adres.

Tabii ki yapacaklar, diye düşündü Sassy.

O sabah ve ondan önceki gün boyunca Gunnar ve Rowdy garip davranmışlardı. Soğuk ya da mesafeli değillerdi, tam tersi. Ona yeni bir gözle baktıklarını düşündü. Sassy ayrıca bir acıma duygusu da sezmişti, çünkü aslanın inine girdiğini ve Kat West'in karşısına çıkıldığında zorlu bir rakip olduğunu biliyor olmalıydılar.

İki iri yarı kovboy deri çizmelerinin içinde titriyorsa, küçük Sassy Tate'in ona karşı ne şansı olabilirdi ki?

Ash'in henüz hiçbir şey bilmediğini söyleyebilirdi.

Sassy cesaretini kaybetti ve Wyoming'e gelirken yanında getirdiği sırrı Ash'e hiç söylemedi. O an geldi ve geçti. Bu arada küçük ve görünmez kalmaya, gücünü Kat ile buluşmasına saklamaya karar verdi. Sassy Ash'e karşı soğuk davranıyor, erik çiftliği görevlerine ya da yemeğe çıkma davetlerini geri çeviriyordu. Evde yemeğini sessizce yedikten sonra odasına çekildi.

"Sadece yorgunum Freda," dedi oda arkadaşına. "Dinlenmeme izin ver, sonra *Jim* ve senin hakkında her şeyi duymak istiyorum... Yani James Timothy Freemont."

Freda hoşgörüyüyle gülümsedi. Genelde Sassy ile çok uyumlu olan, onun her ruh halini araştıran Lander kızı, sevgilisiyle yeniden bir araya gelmekle ve birlikte gelecekleri için planlar yapmakla meşguldü.

Pazartesi öğleden sonra kızlar toplanmış ve genç mühendis Detroit'e ve General Motors'daki işine dönmeden önce Erik Olsen'e veda etmişlerdi.

"İkinizi asla unutmayacağım," dedi Erik cömertçe, "ya da Wyoming'i. Bu ziyaret destansıydı."

Kızlar hep bir ağızdan "Destansı," dedi ve herkes güldü. Ash ona uzun uzun baktı, şüphesiz son zamanlarda kafasını meşgul eden şeyin ne olduğunu öğrenmek için onunla özel bir an geçirmeyi umuyordu. Ama Sassy sadece Kat'le yapacağı görüşmeye odaklanmıştı ve Ash tarafından dikkati dağıtılmayacaktı.

İşte şimdi Kat'in bugünkü tavrının nasıl olacağını merak ediyordu.

Sassy dairenin zilini çaldıktan hemen sonra Kat kapıyı açtı ve içeri girmesini işaret etti. Sassy, kız kardeşinin çiftlikteki büyük evin yanı sıra bu lüks daireye de sahip olmasına hayret etti.

"Selam," dedi Kat basitçe. Yalınayaktı, kot pantolon ve sweatshirt giymişti. Makyajsızdı ve saçları ensesinde toplanmıştı, Kat hiç de tehditkâr görünmüyordu - neredeyse... cana yakın görünüyordu.

Kapıyı kapatırken elindeki spatulayı kullanarak mutfakı işaret etti. "Süslü bir şey değil. Izgara peynirli sandviç ve patates cipsi."

Sassy düşünmeden, haddini aşmadığını umarak, "Rahat yemek," dedi. Kat'in buluşmak istemesi büyük bir olaydı ve bunun çok erken bitmesini istemiyordu.

"Herkesin biraz rahatlamaya ihtiyacı var sanırım," dedi Kat omuz silkerek. "İçecekleri alsana, her şeyi dışarıya, balkona çıkaralım. Güzel bir gün."

Sassy, Kat'in ardından iki buzlu çay getirdi ve masaya oturdu. Batı Nehri'nin gürül gürül akan suları arka planda ortam müziği sağlarken, gün ortasında gölgeler içinde ısıldayan vadinin güzelliği de buna eşlik ediyordu.

"Tıpkı ona benziyorsun," dedi Kat bir ısırık almadan önce.

"Bunu daha önce hiç duymamıştım," dedi Sassy. "Ben genellikle annemle kıyaslanırım."

"Gözlerinde ve boyunda," dedi Kat. "Annen... iyi mi?"

Sassy sadece başını salladı. Kat'ın bu basit soruyu sormasının ne kadar zor, ne kadar nazık bir davranış olduğunu anlıyordu.

"Annen mi?" Kat

başıyla onayladı.

Sassy ızgara peynirinden bir ısırık aldı ve Kat'ın devam etmesini bekledi.

"Yani..." Kat çekingen bir tavırla, "Ölmeden önce sana benim hakkımda ne söyledi?" diye sordu.

Sassy uzun bir nefes verdikten sonra cevap verdi. "Öncelikle senin var olduğunu biliyordu. Seni ve anneni terk ettiğinden beri görüşmüyorduk ama nerede yaşadığını biliyordu. Bana kariyerinden ve başarılarından bahsetti. Jack, babam... *babamız*... senin güzel olduğun kadar akıllı olduğunu da bilmemi istedi. Böylece seni örnek alabilirdim."

"Para mı istiyorsun, çiftliğe bu yüzden mi geldin?" Kat suçlayıcı bir ses tonuyla konuşmadı - buna gerek de yoktu. Kelimeler yeterince suçlayıcıydı.

Sassy tokat yemiş gibi irkildi ve omuzları yenilgiyle düştü - eğer Kat'ın düşündüğü buysa daha gidecek çok yolları vardı. "Hayır, paraya ihtiyacım yok. Jack iyi iş çıkardı." Ağlamak istemiyordu ama Kat'ın mikroskobik bakışları altında dudağının titrediğini hissetti. Böylesine varlıklı bir aileyle evlendiği için elbette böyle düşünecekti. Dökülmemiş gözyaşlarını gizlemek için başını eğdi.

Kat'ın eli masaya uzandı ve kendi titreyen elini kapattı.

Tekrar yukarı baktığında, Sassy Kat'ın gözlerinde de yaşlar olduğunu görebiliyordu.

"Özür dilerim, Sassy," dedi Kat. "Bu benim için kaba ve soğuk bir davranıştı. Bu soruyu sorduğum için kendimden biraz nefret ediyorum."

"Kat, paraya ihtiyacım yok ve buraya senin hayatını mahvetmeye gelmedim," demeyi başardı Sassy, "hatta hayatında olmaya bile. Muhtemelen bugünden sonra toparlanıp gideceğim. Jack'in son isteklerini yerine getirdikten sonra geri dönmem gereken bir hayatım var."

Kat kızın sözleri karşısında üzüntüyle başını salladı.

"Sassy Tate, itiraf etmeliyim ki senin yanında nasıl davranacağımı bilmiyorum. Hala şoku atlatamadım. Çok genç ve sevimlisin. Sana baktığımda hem kendi acı dolu geçmişimi hem de bana çok tanıdık gelen birini görüyorum." Kat sanki boğazında golf topu büyüklüğünde bir yumru varmış gibi konuştu. "Onu gerçekten sevdim, biliyorsun. Birbirimizi hiç anlamamış olsak da. Gitmiş olsa bile.

Sen gülümsediğinde, bastırduğım ve unuttuğum daha mutlu zamanları hatırlıyorum. Ve belki de bu, hissetmem için başka bir tür acı yaratıyor. Onunla birlikte kaçırdığımız onca şey için."

"Sanırım Jack'in dağınık çıkışlar konusunda bir yeteneği varmış," dedi Sassy. Kat başıyla onayladı.

Sassy bir süre sonra, "Ben de sende onu görüyorum, Kat," dedi. "Kendini taşıma şeklin ve sanki tüm dünya söyleyeceklerini bekliyormuş gibi konuşman."

"Bunu kocama söylemeyin, bu sadece onun şüphelerini doğrulayacaktır."

Sassy gülümsedi ve biraz rahatladı. Kız kardeşler duygularının yatışması için sandviçlerinden birkaç ısırık aldılar.

"Jack gelip seni bulmam için bana söz verdirdi," dedi Sassy. "Belki de bunca zaman sonra bunu kendisi yapmaktan korkuyordu, haklı olarak. Geçtiğimiz yıl boyunca, ölümüyle birlikte onun ihmal yalanlarıyla da boğuşmak zorunda kaldım. Sevdiğin birini kaybetmenin yasını tutmak ve aynı zamanda ona gerçekten kızgın olmak korkunç bir şey. Ama şu sonuca vardım ki, tüm hatalarına rağmen, onun mirasının bir parçası da bana verdiği cesarettir. Ve sanırım size de."

Kat sessizce bu sözleri düşünürken, Sassy elini çantasına attı ve küçük bir kutu çıkarıp masanın üzerine koydu.

Sassy Kat'e, "Bunu sana vermemi istedi," dedi ve gitmek için ayağa kalktı. "Sakıncası yoksa... gitmeden önce... sana küçük bir sarılma yapabilir miyim?"

Kat'in gözleri kutuya sabitlenmişti ama Sassy'nin sözleri dikkatini çekince o da ayağa kalktı ve ilk başta beceriksizce kıza doğru ilerledi.

Sassy, Kat'e sarılmanın soğuk bir günde sıcak bir yorganın ona sarılması gibi olduğunu düşündü. Kat istemeden de olsa Sassy'nin sırtını, sanki güvenceye ihtiyacı olan bir çocukmuş gibi okşarken, Sassy kız kardeşinin saçlarının ve boynunun kokusunu içine çekti. Sassy'ye eve dönüyormuş gibi geldi ve bu his karşısında gözleri yeniden doldu.

Kendini zorlayarak ayrılmak için döndü. Omzunun üzerinden küçük bir el sallayarak #22'den çıktı ve hızla arabasına doğru yürüdü.

Sassy tükenmişti. Bungalovun kısa mesafesini kat etmek büyük bir çaba gerektiriyordu ve odasının mahremiyetinde bir topun içine kıvrılıp rahatlayarak ağlamaktan başka bir şey istemiyordu. Sonunda kız kardeşiyle - kardeş olarak- buluşmuştu. Duygusal olarak da kurumuştur. Fiziksel olarak, Kat'in onu saran, koruyan ve olduğu gibi kabul eden kollarının etkilerini hâlâ hissedebiliyordu.

Ama dinlenmenin yakın zamanda gelmeyeceğini görebiliyordu. Ash evinin önünde oturmuş onu bekliyordu. Onu temkinli bir şekilde süzerken çenesi gergindi ve gözleri sanki onu ilk kez görüyormuş gibi geniş ve biraz da vahşiydi.

Eve doğru olabildiğince yavaş yürüyen Sassy, Ash'in tam önünde durana kadar kaçınılmaz olandan kaçındı.

"Sen Kat'in kardeşisin!"

CHAPTER 53

"Y

Evet, öyleyim. Ben Kat'in kız kardeşiyim."

"West Ranch'e bu yüzden geldin. Onu bulmak için." Sassy sadece başını sallayabildi.

"Başından beri biliyordun ama bana söylemedin."

"Kat'e söylemeden önce sana nasıl söyleyebilirdim?" "Bana güvenmedin."

"Seni çok az *taniyordum*."

Ash son birkaç haftanın olaylarını bir araya getirmeye devam ederken ona baktı.

"Aileme ulaşmak için beni kullandın," dedi inanamayarak başını sallayarak.

"Ben yapmadım..." Sassy itiraz etmeye başladı ama onun haklı olduğunu biliyordu. Omuzları yenilgiyle çöktü. "Sana söylediğim her şey doğrudu Ash. Sadece soyadımı atlamıştım."

"Yani teknik bir ayrıntı olduğunu mu iddia ediyorsun? Beni kandırdınız ve teknik bir hata yüzünden iyi mi olmam gerekiyor?"

"Tam olarak kandırmadım. İhmal ettim."

Sassy bunu söylerken, babasının da aynı şeyi iddia edebileceğini ve bunun onu gerçekten kesmediğini fark ederek ürperdi.

Kızgınlıktan kaskatı kesilmiş olan Ash'in yanındaki sahanlığa oturdu. Fazla yer yoktu ama yine de Ash'in bacağına ve omzuna yakın bir yere sıkıştı.

"Bunu bir düşün Ash. Rowdy, Kat'le buluşmaya geldiğimi bilseydi beni asla işe almazdı. Ve Kat, *kalesinde* saklanmış, bana izin vermezdi

Jack'e, yani babamıza olan öfkesi yüzünden ona yaklaşmadım. Gelip bazı şeyleri kendi başıma çözmem gerekiyordu."

Ash, Sassy devam ederken onu dinledi.

"Bana doğruyu söyle," dedi. "Beni kullanıyor muydun?" "İlk başta," diye fısıldadı Sassy.

Göz ucuyla Ash'in başını eğdiğini ve omuzlarını düşürdüğünü gördü. Acı çekiyordu ama artık onu durdurmanın bir yolu yoktu.

"Bana ilgi göstermeye başladıktan sonra, kapıdaki ayağım olacağını düşündüm," diye devam etti Sassy, "ama sonra kalbimle kafam arasında bir yere yerleştin ve her şeyi mahvettin."

"Bekle, her şeyi berbat mı ettim?" Ash kızgındı, biliyordu.

"Hayır, yaptım," dedi. "Yaptığımı biliyorum. Seni oyalayarak büyük bir hata yaptım. Kızmakta sonuna kadar haklısın."

"Tanrım Sassy, onayladığın için teşekkürler."

"İğnelemeyi bırak Ash. Sana hiç yakışmıyor." "Peki, ne yapmamı önerirsiniz? Nasıl güvenebilirim..."

"Dur, Ash. Tam orada dur." Sassy ayağa kalktı ve Ash'le yüzleşti. Konuşurken sesinde bir gerginlik vardı. "Babam sağ olsun, güven sorunu olan tek kişi sen değilsin. Seninki ve benimki, birbirlerini yok ediyorlar."

"Sassy, ben..."

"Ve bundan sonra, benim yapacağımı yapmanızı öneririm - bunların hiçbiri olmamış gibi davranın."

"Planın bu mu?"

"Evet Ash. Sonunda büyük *planımı* açıklıyorum. Eve dönüp babamın başka bir ailesi yokmuş gibi davranmayı planlıyorum."

Ve sana aşık olmamışım gibi davranıyorum Ash.

Ash söz konusu olduğunda durumu kötü idare ettiğini biliyordu ama içinde bir öfke de kabarmıştı - Jack'in onu bu duruma sokmuş olmasına duyduğu öfke. Varlığından bile haberdar olmadığı bir kız kardeşe kendini tanıtmamanın doğru yolu neydi?

Sassy, Ash'in her şeyin onun için ne kadar zor olduğunu görememesine kızmıştı.

-Kendi acısının ötesini göremiyor, başkalarının da mücadele ediyor olabileceğini kabul edemiyordu.

"Amber'la birlikte olman daha iyi," dedi Sassy, sesi hayal kırıklığıyla yükseliyordu. "Seni asla terk etmeyecek ve Wyoming'den de asla ayrılmayacak. Ash West'in yaşam hedefleri listesinde bir ve iki *numaralar*."

"Öyle bir şey değil. Amber benim arkadaşım," diye itiraz etti Ash.

"Bir arkadaştan daha fazlası olmak istiyor. Bunu senden başka herkes görebilir. Ne zaman bir şeyler yolunda gitmese, Amber'ın egonu desteklemesini bekliyorsun; beni kıskandırmak için etrafına toplayabileceğın biri olmasını."

Sassy merdivenlerden çıkıp Ash'in etrafından dolanarak, çarpıp kilitlemek üzere olduğu ön kapıya doğru yürüdü. Tam o sırada bir veda atışı yaptı.

Sassy, "Amber'ı yönlendirmek, benim Kat'e ulaşmak için seni kullanmamla aynı şey," dedi. "Kendini bir kaideye yerleştirmeden önce bunu bir düşün Ash."

CHAPTER 54

At #22, Kat uzun süre masanın üzerindeki pakete baktı, Sassy'nin babalarının isteği üzerine getirdiği pakete. Hayatının büyük bölümünde ona kızgındı ama şimdi o ölmüştü. Ne anlamı vardı ki ölü bir adama kızmanın ne anlamı var?

Kat başını hafifçe sallayarak masanın öbür ucuna uzandı ve onu daha yakına çekti. Elinin içine sığıyordu ve herhangi bir şey olabilirdi - imzalı bir beyzbol topu ya da bir tomar para.

Aç, dedi kendi kendine, ama bu düşünce kaşlarını çattı. Eğer açarsa, bu ne anlama gelecekti? Sonunda onu affetmeye ve hayatına devam etmeye hazır olduğu anlamına mı geliyordu? Kat kendi hikâyesini kontrol etmekten hoşlanıyordu, çok teşekkür ederim ve sürpriz bir paketi teslim etmek için Wyoming'e gelen sürpriz bir kız kardeşi olduğunu keşfetmek, çok fazla iki sürprizdi.

Ama paket orada duruyordu.

"Pekâlâ Jack," dedi Kat yüksek sesle, kahverengi kâğıt ambalajın üzerindeki banttan küçük bir parça kopararak. "Bakalım bit gibi davranmanı telafi etmek için ne göndermişsin."

Ambalaj kağıdının altındaki kutu başka bir ipucu vermedi.

Kat kapağı çıkardığında, bir adamın kol saatinin üstünde katlanmış bir zarf gördü. Zarfı bir kenara koydu ve saati çıkardı. Jack'in saatiydi, nerede görse tanırdı. Kat'ın doğduğu gün annesi tarafından Jack'e hediye edilmişti.

Arkasındaki yazıda şöyle yazıyordu:

Sevgilerimle, İlk Babalar Gününüzde

Kat yıllarca her sabah işe gitmek için giyinirken babasına getirir, duştan çıkan buharı solumaktan mutluluk duyardı. Onun baharatlı tıraş sonrası kolonyası kokuyordu. O, yapılmamış battaniyelerin altına kıvrılırken, babası kolalı gömleğinin düğmelerini ilikliyor, kol düğmelerini ilikliyor ve kravatını bağlıyordu.

"Bu bir Windsor düğümü, kedicik Kat," derdi ona. "Üstünden, etrafından, tünelden aşağı ve çek."

Bazı sabahlar bizi karıştırırdı.

"Bugün kendimi şanslı hissediyorum, kedicik Kat, hadi çift Windsor yapalım-etrafında, etrafında, üzerinde, tünelden aşağı." Kat kısa bir an için, Sassy'nin annesi Sugar'ın araba galerisine girip onu çaldığı gün babasının çift Windsor giyip giymediğini merak etti. Ama Kat başını salladı ve öfke parıltısı dağıldı.

Jack parfümünü sıktıktan sonra evlilik yüzüğünü takar ve saati sol bileğine geçirirdi. Sonra Kat'ın yanına oturur ve onun tombul bebek elleriyle tokayı sıkmasını sabırla izlerdi.

"Aferin kedicik Kat," der ve yanağına bir öpücük kondururdu. "Şimdi, saat kaç?"

Birlikte onun saatine bakarlardı ve kız cevap verirdi.

"İşe gitme zamanı, baba."

Sonra bir gün, Kat net bir şekilde hatırlıyordu, artık oturup kravat oyununu izlemek ya da saatini taşımasına yardım etmek istemiyordu. Çok havalı olduğunu düşündü; çocukça ritüeller ya da *kedicik Kat* diye çağrılmak için çok yaşlıydı.

"Ben sadece *Kat*'im," diye ergen bir tavırla söylendi.

"Oh, tamam," dedi şaşkınlıkla. Onu küçümsediği için incindiğini gizlemeye çalışması, kalbine inen kapalı bir yumruk gibiydi; neredeyse hâlâ hissedebiliyordu. Ama her asabi genç kız suçlu bulunup ailesi tarafından terk edilmeye mahkûm edilseydi, dünya yetimlerle dolardı, Kat biliyordu.

Willow'un Gunnar'a karşı bu kadar soğuk davranacağını hayal bile edemiyordu ama zorluklarla karşılaşmaları kaçınılmazdı. Neyse ki daha önlerinde uzun bir yol vardı.

Saati yavaşça yere bıraktı ve zarfın içinden katlanmış tek bir kâğıda uzanarak kırıksıklıkları düzeltti.

Kitty Kat, seni terk ettiğim için üzgünüm. Tahmin edebileceğinden çok daha fazla. Hakkımda sahip olduğun en kötü düşünceler, hepsi de haklıydı, davranışlarımı küçümseme şeklime dokunamaz - Trudy ile evliyken farklı bir adamdım, ama senin için daha iyi bir adam olmalıydım, tatlım. Kaybettiğimiz zamanı sana geri veremem ama seni sevmekten ya da seninle gurur duymaktan asla vazgeçmedim. Annen benden uzak durmamı istedi ve ben de buna saygı duydum. Hayatına girip çıkmamı istemedi, ben de öyle yapardım. Düşünüyorum da, her şeyin sonunda, keşke senin için daha çok mücadele etseydim kızım. Kat, lütfen kardeşine karşı nazik ol. Ben bu iyiliği hak etmiyorum ama o hak ediyor. O da senin gibi masum. Son bir şey daha. Annen için büyük bir fon ayırdım. Avukatım bunu bildirmek için onunla temasa geçecek - bu onun rahat bir şekilde emekli olmasını sağlayacak. Ondan bunu kabul etmek için fazla gururlu olmamasını iste. Bunca zaman sonra paramı istemeyeceğinden şüpheleniyorum. Affınızı satın almaya çalıştığımı düşünebilirdiniz. Lütfen beni affedin, kendi zamanınızda, ama sadece sizin iyiliğiniz için. Dış görünüşüm parlak ve cilalı olsa da ruhum sefil ve eziyet içindeydi. Bunu kimsenin başına gelmesini istemem, hele de tatlı ve sevimli Kitty Kat'imin.

- Baba

BABACIĞIM.

Yıllar sonra babasının el yazısını ve sözlerini gören Kat, kaybettiklerine ağlamak için kendine izin verdi. Gunnar'ın kafasında çınlayan sözlerini hatırlayana kadar, eski bir acı midesinde tekrar çalkalanma tehdidinde bulundu.

"Bir bulaşıcı hastalık doktoru olarak bulaşıcılığı anlıyorsun, Kat," dedi. "Nefret ve kin en az virüsler kadar yıkıcıdır ve en az onlar kadar zarar verebilir."

Bu hastalığın evliliklerine ve küçük kızlarına geçmesini istemediğini söylemeye devam etti.

"Bırak onu Şerif," diye yalvardı Gunnar. "Eğer aranızda bir husumet varsa, bırakın gitsin."

CHAPTER 5

ASh, Sassy'nin kendi evinin yanındaki küçük bungalovuna çekilişini izledi. Kapıyı kapatma şekli, içeri girmesinin, hatta telefonla arayıp görüşmeye devam etmesinin hoş karşılanmayacağına dair hiçbir şüphe bırakmadı.

konuşma. Birkaç gün beklemek zorunda kalacaktı.

Onu bu kadar şiddetle suçlamakla hata mı etmişti? Hiç sanmıyordu. Ama çiftliğe dönerken, kendi öfkesi ve kendini haklı görme duygusu yatıştıktan sonra, Ash olayları Sassy'nin bakış açısından görmeye başladı.

"Kat'e söylemeden önce sana nasıl söyleyebilirdim?"

Tabii ki bu konuda haklıydı. Ve belki de onun en başından beri tamamen şeffaf olmasını bekleyerek yanıldığı konusunda da haklıydı, insanların gelişmek için zamana ve alana ihtiyacı vardı. Onun kesinlikle vardı. Michigan Eyalet Üniversitesi'nde neredeyse hiç kimse onun en derin sırlarını, korkularını ya da güvensizliklerini bilmiyordu.

Sadece Erik Olsen onun geçmişini biliyordu, bu yüzden gerçek arkadaşlardı. Ama Ash bunları birinci sınıfta oda arkadaşırken ya da ikinci sınıfta kardeşken anlatmamıştı. Ash ancak okuldaki son yıllarına girerken Erik'e güvenilebileceğini hissetti.

Peki ya kendi karakteri?

"Amber'ı yönlendirmek yanlış."

Sassy bu konuda da haklıydı. İşler zorlaştığında koşarak Amber'a giderdi. Amber onu gördüğüne her zaman sevinmişti ve Amber onun kendine güvenini artırmıştı.

"Amber için ona karışık sinyaller göndermekten başka ne yapabilirim ki?" Ash kendini azarladı.

Çiftlikteki ofiste Rowdy ve Gunnar onu hiç konuşmadan içeri aldılar. Ona Sassy ve Kat'ten bahsetmişlerdi, zaten bilmiyorsa bilmeye hakkı olduğunu düşünüyorlardı. Sıkı sıkıya sarılmış sırlar hızla çözülüyordu ve onun kendini aptal gibi hissetmesini istemiyorlardı.

Haberi sert bir şekilde aldı. Ve yüzündeki ifadeye bakılırsa Ash'in Sassy ile karşılaşması işleri daha da kötüleştirmişti. Tozun nereye çökeceğini sadece zaman gösterecekti.

"Ash adamlara kaşlarını çatarak, "Yeni buzağları kontrol etmek için geçide gidiyorum," dedi.

Bir ATV motorunun öfkeyle devir çevirdiğini duyabiliyorlardı, sabırsızca hızlanma sırasında lastiklerin altından çakıllar uçuyordu.

ERTESİ SABAH, ASH ÇİFTLİK EVİNİN MUTFAĞINA GİRDİĞİNDE
Ridge gündeğumu kahvesini içiyor.

"Geldiğini duyduğumu sandım," dedi Ridge. "Kasabada yaşadığın için son haftalarda seni pek göremedim. Ve yoğun sosyal programın."

Ash kahvesini doldurup babasının yanına otururken asık suratla başını salladı. "Özür dilerim," dedi Ash.

"Gerek yok," diye kıkırdadı Ridge, "senin yaşında bir çocuğun gençlerle babasından daha fazla vakit geçirmesi sağlıklı ve normaldir."

Ash başını kaldırıp baktığında, Ridge çocuğun gözlerinde yaşlar biriktiğini gördü ve onu kucaklamak için uzandı. Ash karşı koymadı.

"Sassy ile her şeyi berbat ettim. Ona aşık oldum... hem de çok."

Ridge başını salladı ve dinledi.

"Korktum ve kalmaya karar vermesini istedim. Çok erken olduğunu söyledi. Tabii ki çok erkendi," diye inledi Ash. "Ben tam bir aptalım."

Ridge oğlunun şaşkınlığı karşısında, "Muhtemelen," dedi. "Sassy'nin bu yaz başından çok şey geçti. Senin ya da benim tahmin edebileceğimizden çok daha fazlası." Ridge yavaşça konuştu. "Kız sağlıklı bir doz zarafeti hak ediyordu, sence de öyle değil mi?"

"Evet, ama..."

"Ama hiçbir şey Ash."

Ridge'in ses tonu eşitti ama içinde saçmalık yoktu. Ash kaşlarını çattı ve suratını astı.

Babasının Sassy'nin değil, kendi tarafında olacağından emindi.

"Ash, aşka koşul koyamazsın. Birine, istediğin yerde kalırsa onu seveceğini söyleyemezsin. Sadece seversin ve işleri yoluna koyarsın," dedi Ridge. "Hiçbirimiz geleceği bilemeyiz. Tek bildiğimiz, Kat'ın Chicago'da hastane müdürü olma şansını yakalayabileceği. Gunnar'la birlikte o köprüden geçecekler. Paislee ailesiyle birlikte Denver'da yaşamak isteyebilir ve Pike ile birlikte taşınabilirler de taşınmayabilirler de. Casey'nin Phoenix'te bir aile evi var ve ben de onu sevdiğim için onunla gidiyorum."

"Ama... çiftlik," Ash'in gerekçelendirmelerinde herhangi bir ivme yoktu. "Evet, orası bir çiftlik. Hapishane değil," dedi Ridge.

CHAPTER 56

Sassy ertesi gün ya da bir sonraki gün işe gelmedi. Ash, Freda'ya nerede olduğunu sormak istedi ama kızın pek de *yaklaşılabilir sinyaller* vermediğini düşündü.

"Brrr, burası soğuk mu?" Freda elinde kahvesiyle yanından geçerken mırıldandı, bakışlarını ondan kaçırmak için büyük bir çaba sarf etti.

Ertesi Pazartesi, Freda da gelmedi.

"Haber verdi," dedi Rowdy. "Lander'da aile işi. İki hafta kalmayı teklif etti ama ona bunun gerekli olmadığını söyledim."

Ash ilk kez gerçekten endişeli hissediyordu -Sassy'nin çiftliğe dönmeden önce birkaç gün kendine zaman ayırdığını düşünüyordu. Ona ihtiyacı olan boşluğu vermeye çalışarak çiftlik evinde uyudu ve kendini işine verdi, erken geliyor ve her iş bitene kadar kalıyordu. Şimdi Sassy'nin Freda'nın evine gidip gitmediğini merak ediyordu.

Araları açıldığından beri Sassy ile konuşmak için can atıyordu. Nihayet işten çıkabildiğinde kasabaya ve bungalovuna doğru döndü.

Arabası garaj yolunda değildi, kendi arabasına yanaştığında bunu anlayabildi ama ön kapı aralıktı. Penceresi açıkken, bungalovun içinden gelen kadın seslerini duyabiliyordu ve yarı koşarak merdivenlerden verandaya çıkarken bir umut dalgası hissetti.

"Oh, merhaba Ash!"

Onu karşılayan Sassy değil, Casey ve mülk yönetim ekibiydi.

"İki kız da taşındı," dedi, "evi yeniden kiralamaya hazırlıyoruz. Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"İhtiyacım var..."

Sassy'ye ihtiyacım var.

Casey kapıyı açık tutarken Ash, Sassy'nin parfümünün bir dalını ya da şampuanının hafif bir esintisini koklayabildiğini hayal etti. Yaz gibi kokuyordu, Sassy gibi.

Birkaç hafta geriye gidip her şeyi baştan yapmalıyım, diye düşündü Ash kendi kendine. Sassy'ye onu sevdiğimi ve başka hiçbir şeyin önemli olmadığını söylemeliyim.

Ama o gerçekten gitmişti. Ash üzüntüyle başını salladı ve Casey'ye veda etti. Bir zombi gibi kendini yandaki eve bıraktı ve bir kanepeye uzanıp ertesi sabah geç saatlere kadar uyudu. Uyandığında aklına gelen ilk şey Sassy için simit almak oldu; ta ki kendisinin nerede olduğunu ve onun nerede *olmadığını* fark edene kadar.

Keder ve yalnızlık onu vurdu ve yüzünü bir yastığa gömdü.

Ne yaptım ben?

Bir hafta sonra Ash cesaretini toplayıp Kat'i aradı. "Sassy'den haber aldın mı; o iyi mi?"

Kat ona sadece zihnini rahatlatacak kadarını söyledi ama kalbini değil. "Sassy," dedi Kat basitçe, "güvenli bir şekilde varış noktasına ulaştı."

"Harika," dedi eskiden neşesinin olduğu yerde bir ağırlıkla.

Görünüşe göre Illinois'e, annesinin evine geri dönmüştü. Ash oranın nerede olduğunu bile bilmiyordu, aksi takdirde onu bulmak için gece boyunca araba kullanabilirdi.

"Aradığında ona bir mesaj iletmemi ister misin Ash?" Kat'in sesinin yumuşak ve şefkatli olduğunu düşündü.

Ona ihtiyacım olduğunu söyle; onsuz hiçbir yerin evim gibi gelmediğini söyle. Ona öpücükleri olmadan ölebileceğimi ve onu bu şekilde zorladığımı için üzgün olduğumu söyle. Söyle ona.

Ash telefonu kapatmadan önce iç çekerek, "Hayır, ama teşekkürler," dedi.

CHAPTER 57

"Yellowstone bugün kar yağdığını bildirdi." Gunnar çiftlik ofisinde kahvesini yudumluyor, yerel bir gazeteyi karıştırıyordu. Rowdy başını kaldırıp ilgiyle baktı ama Ash krep ve sosis yerken başını öne eğdi.

Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca sessizce çalışmış, yazın sona ermesini izlemişti.

Wyoming'de gömlek kollarından ceketlere geçiş bir gecede gerçekleşti. Neyse ki Ash çiftlikteki dolabında sıcak tutacak giysiler bulunduruyordu. Her şeye hazırды. Dağ yamaçları boyunca, yapraklarını döken ağaçlar parlak bir sarıya dönüşmüştü ve çalıların arasında kırmızı ve turuncu patlamalar görülebiliyordu.

Ash, Michigan'dayken mevsimlerin değişiminden keyif alırdı. Ama bu yıl, ona sadece yazı berbat ettiğini, kollarında tuttuğu tatlı öpücükleri ve altın kızı hatırlattı, sonra da inatçılığı yüzünden bir kenara itti.

Erik son konuşmalarında arkadaşını neşelendirmek umuduyla, "Sonbahar renkleri için ziyarete gel," diye davet etmişti. "Büyük bir şenlik ateşi için hepimiz Charlevoix'e gidiyoruz. Sen ve ben de büyük tekneyi kışlık deposuna götürürüz. Çok eğlenceli olacak."

Ash bunu düşüneceğine söz verdi.

Bu arada Casey'ye bungalovu için başka bir kiracı bulmasını söyledi, çünkü Sassy ve Freda'nın haftalarca vakit geçirdiği, kendisinininkinin yanındaki eve taşınan mutlu yeni evlileri görmeye dayanamıyordu. Ayrıca çiftliğin ana evinden ve orada yaşayan tüm aileden, özellikle de ona birdenbire Sassy'yi hatırlatan Kat'ten uzak duruyordu.

Benzerliği neden kendi gözleriyle görmemişti?

Mevsimlik bir çiftlik işçisi gibi geceleri yatakhane de uyuyor ve gündüzleri kendi halinde kalıyordu. Aile toplantılarından kaçınıyor, kasabadan ve Amber'dan uzak duruyordu. Ash ona bir özür borçlu olduğunu biliyordu ve samimi olup pişmanlık duymak istiyordu.

Ona çok kızgın olmamalıydı, çünkü sadece bir gün kadar önce bir mesaj göndermişti.

"Bir ara uğra ve beni gör," dedi. "Biraz erken Noel alışverişı yap."

Noel! Hayat gerçekten de devam ediyordu, diye düşündü Ash, onunla ya da onsuz.

Özellikle de yerel halk Noel alışverişine çoktan başlamışsa.

BİR HAFTA SONRA ASH WEST, BATI'DA BOŞ BİR ANA CADDEDE YÜRÜYÖRDÜ.

Gorge, idam sehпасına giden bir adam gibi görünüyordu. Soğuk rüzgârda yuvarlanan boş bir gazoz kutusu ona yol gösteriyordu. Onu almadan önce birkaç kez tekmeledi, sonra da postanenin yanındaki geri dönüşüm kutusuna attı.

Ağır ağır bir banka oturdu ve başını ellerinin arasına aldı.

Ash gözlerini kaldırarak West Gorge kasabasına baktı. Gördüğü şey kuru kaldırımlar ve tozlu tentelerdi. Bir ya da iki vitrin boştu ve bir garaj satışı ilanı park etmiş bir kamyonun altına inene kadar caddede uçtu.

"Uğruna aşktan vazgeçtiğim şehir burası mı?" Ash'in kalbi kurudu ve acının altında çatladı.

Yine de Ash kasabanın o kadar da acımasız olmadığını görebiliyordu. İşin iyi tarafı, ana caddede Daisy Shire'ın galerisi, Donut Den ve küçük bir kahvaltı ve öğle yemeği lokantası vardı. Erken kalkan yerliler çoğu sabah güneş doğmadan önce bu kafeye uğruyordu.

Ayrıca büyük bir ticaret merkezi de vardı. Vitrinler olabildiğince renkliydi ve Wyoming'in engebeli doğasında gerekli olan işlevsel giysileri tanıtıyorlardı. Sassy bir keresinde eski muşambalardan yapılmış gibi hissettiren gömlekler sattıklarını söylemişti.

Ash bu anıyı hatırlayınca yarım bir tebessüm etti; hiç de haksız sayılmazdı.

Kasabaya tekrar bakan Ash, Amber Waves mağazasına sürekli turist ve yerli halkın girip çıktığını, alışveriş torbaları taşıdığını ve özel konuşmalara güldüğünü gördü.

Sassy haklı mıydı, Amber'la birlikte olmalı mıydı?

Eski lise arkadaşının ne kasabayı, ne eyaleti, ne de kendisini asla terk etmeyeceği doğrudur. Bu yeterli miydi? Romantizm yerine zorunluluktan evlenen, enerjilerini West Gorge'u ehlileştirmeye harcayan eski çiftler gibi olabilirler miydi?

Amber'ın istekliliği ikisini de mutlu etmeye yetecek miydi?

"Hayır, seni aptal!"

Ash kendini azarladı. Kaçınmaya çalıştığı geçmişi tekrarlamaktan başka bir şey yapmayacağını biliyordu. Amber'la evlenerek mutsuz bir aile yaratacağı çünkü *kendisi* mutsuz olacaktı. Acı ve pişmanlık yüzünden parçalanacaklardı. Ash, Amber'a istediği şeyi veremeyeceğini biliyordu ve Amber, değerli bir adam kılığına girmiş yarım yürekli, güvensiz bir yetimden çok daha iyisini hak ediyordu.

Başını yine öne eğen Ash, görünmez güçler tarafından bir o yana bir bu yana itilen gazoz kutusuyla dertleşti. O da aynı şekilde boş ve düzensizdi.

Ama sonra bir şey dikkatini çekti. Amber Dalgaları'ndan gelen sesler rahatsız edici bir şekilde tanıdık geliyordu ve kelimeler yol boyunca oturduğu yere doğru ilerliyordu. Kafasını kaldırdığında Ash'in ağzı açık kaldı ve gözlerine inanmadı.

CHAPTER 58

S *Göt herif!*

Sassy Tate'in kendisi, çünkü onu nerede olsa tanırdı, mağazanın önündeki kaldırımda durmuş konuşuyordu - *güliyordu*

Amber ile.

"Sergi fikrini beğendim, Sassy," diyordu Amber, "bunu kesinlikle yapmalıyız."

Biz mi?

Ash rüya görüyormuş gibi hissetti. Bir kere, Sassy şehri terk etmişti, değil mi? Haftalar önce. Yine de burada, West Gorge'daydı. Daha da kafa karıştırıcı olanı, ezeli düşmanı, eski arkadaşı Amber ile konuşuyordu. Sassy'nin hâlâ ona aşık olduğundan emin olduğu kızla.

Ash başını sallayarak gözlerinin oyun oynamadığından emin olmak için tekrar baktı. İkili vitrini işaret ediyor ve çok dostça bir tonda konuşuyorlardı. İçeri doğru yürürlerken Ash'in bağırsakları taş yutmuş gibi hissetti ve kalbi çılgınca çarptı.

Sassy hala buradaydı... ama neden? Neden ona haber vermemiști?

Bacakları demir gibi olan Ash, cadde boyunca ilerlerken nasıl yürüyeceğini hatırlamaya çalıştı. Kalbi çılgınca atıyordu ve dükkâna ulaştığında ne diyeceğini bilmiyordu, sadece içeri giren güzel altın kızın peşinden gitmekten başka çaresi yoktu.

"Ah, merhaba Ash," dedi Amber, neredeyse kaldırımda ona çarpacaktı. "Görüyorum ki mesajımı almışsın. Alışveriş yapmaya mı geldin?"

"Hayır... Görmeye geldim..." Amber onun acısına son verene kadar Ash sefilce bocaladı.

"Eğer Sassy'yi arıyorsan," dedi yumuşak bir sesle, "merdivenlerden yukarı, sağda. B dairesini benden kiraladı. Yukarı çık."

"Ama, ne zamandır..." Ash'in bu keşif karşısında başı hâlâ dönüyordu.

Amber soğukkanlılıkla, "Birkaç hafta," dedi. "Şimdi izin verirsiniz, müşterilerim var."

Ash yutkundu ve başını salladı.

"Teşekkür ederim Amber," dedi ve dükkâna doğru ilerledi. Arka tarafta, üzerinde Özel yazan eski bir meşe kapı vardı. İçeri girdi ve ikinci kata çıkan bir merdiven gördü. Merdivenleri ikişer ikişer çıkararak B dairesine ulaştı ve titreyen eliyle kapıyı çaldı.

"Bir dakika," diye yankılandı Sassy'nin kusursuz sesi. Kapıyı açtığı anda, elinde şapkasıyla koridorda duran uzun boylu kovboyu görünce sessiz bir nefes verdi.

Sassy yalınayaktı, üzerinde dizleri yırtık solmuş bir kot pantolon ve yarısı beline kadar sarkan ağartılmış beyaz bir tişört vardı. Tek süsü, omzunun üzerinden sırtına dökülen sarı saçlarıydı. Ash'in o güne kadar gördüğü en güzel manzaraydı.

Kız gittiğinden beri aklından geçen her düşünceyi ve özrü ağzından kaçırmak istiyordu ama kız onu içeri davet ederek bunu engelledi.

"İçeri gel ve otur Ash," dedi.

"West Gorge'dan ayrıldığımı sanıyordum," dedi sesindeki tizliği duyarak.

"Bir fincan kahve ister misin? Yeni bir demlik yaptım.

Amber bir fincan almaya geliyordu."

"Elbette," dedi Ash. Sassy'ye soracak milyonlarca sorusu vardı ve bunlardan en önemlisi de Amber'la ne zaman bu kadar samimi olduklarıydı.

Ash, karşısında oturan Sassy'den sıcak bardağı titreyen elleriyle aldı. Fincan elini yaktı ama fincanı yere bırakacak kadar uzun süre gözlerini ondan ayıramadı.

"West Gorge'dan ayrıldım ama sonra geri döndüm. Annemi kontrol ettikten sonra geri döndüm. Kat onun evinde istediğim kadar kalabileceğimi söyledi ama gerçekten kendi evime ihtiyacım var. Bir daire ilanına cevap verdim ve burası çıktı." Sassy ellerini havaya kaldırarak caddeye bakan uzun pencereyi rahat odayı gösterdi, "Amber da ev sahibi."

Sassy gülümseyip omuz silkti ve Ash'in nutku tutuldu.

"Anlaşılan," dedi Sassy gülümseyerek, Ash'e şakacı bir şekilde bir yastık fırlatarak, "o ve ben, sen araya girip işleri karıştırmadan da gayet iyi anlaşıyoruz."

"Ben sadece... beni affedin ama..." Ash tökezledi, "Seni gördüğüme çok şaşırdım. Hoşça kal demeden gittiğinde kalbim neredeyse kırılacaktı."

Sassy'nin gülümsemesi soldu.

"Sırrım konusunda bana çok kızdığında *benim* de kalbim kırıldı Ash."

"Yanılmışım, Sassy."

Sassy uzun bir süre Ash'e baktıktan sonra sanki onun söylediklerini duymamış gibi konuştu.

"Tesadüfe bakın ki, kız kardeşim Kat benimle vakit geçirmek istiyor. Düşünsene."

"Vay canına," diye söze başladı Ash, "bu gerçekten harika."

Ona Kat'le her gün evdeki öğle yemeğinden sonra nasıl konuştuklarını ve Kat'in kalbinin ona karşı nasıl yumuşadığını anlattı - ki bunun olacağından hiç emin değildi. Sassy, annesinin bile onu geri dönmesi için cesaretlendirdiğini söyledi.

"Buna inanabiliyor musun?" Sassy sordu.

Ash ayağa kalkmak için mücadele etti. Şehre geldiğinde Sassy'yi görmeyi ya da onunla yüz yüze konuşmayı hiç beklemiyordu. Kat hakkında konuşacaklarını da hayal etmemişti. Ama Sassy'yi West Gorge'a getiren şey Kat'ti.

"Demek Kat için geri döndün," dedi Ash. Kalbi üzüntüden ağrıyordu. Sanki kalbinin yerini bir taş almış ve yara bere içindeki göğsüne çarpıyormuş gibi hissediyordu.

"Kat için geldim."

Sassy sandalyesinden kalktı ve onun yanına, kanepeye oturmak için ilerledi - şüphesiz onun açık sözlü sözlerinin acısını hafifletmek için, diye düşündü.

"West Gorge'a ilk geldiğimde Kat için gelmişim," diye devam etti. "Ama senin için geri döndüm Ash. Bizim için. Birbirimizi tanımak için bize gerçek bir şans vermek için. Aramızda hiçbir sır olmadan."

Çekingen bir şekilde uzandı ve bir elini onunkinin üzerine koydu. Adam karşılık vermeyince elini çekmeye başladı ama adam tam zamanında tuttu ve sıkıca kavradı. Gözyaşları Sassy'nin yanaklarından aşağı yuvarlandı ve sözlerini bitirmeye çalıştı. Ash onun diğer elini tuttu ve ona yaklaştı.

"En azından Noel'e kadar, belki de daha uzun süre burada, Wyoming'de olacağımı bilmek istersiniz diye düşündüm. West Ranch ile ilgilenen muhasebeciler bana bir iş teklif etti ve ofisleri de kasabada."

Ash ona doğru eğildi ve yanağındaki bir damla gözyaşını nazıkçe öpüp uzaklaştırdı.

"Ayrıca," dedi Sassy Ash diğerk yanağını öperken, "Amber'a yoğun tatil sezonunda ona yardım edeceğimi söyledim."

Ash onu alnından öptü.

"Ayrıca, Freda'nın Aralık ayında James Timothy ile yapacağı düğün için de buralarda olmak istiyorum." "Bununla ilgili tek bir sorun var..." Sassy yarım bir gülümsemeyle Ash'in gözlerinin içine bakarak konuştu.

"O da ne, kovboy kız?" Ash onun yüzünü öpmeye devam etti, sonra da kulaklarına fısıldadı.

"Benim... bir randevum yok ve düğünlere yalnız gitmekten nefret ediyorum."

"Bilemiyorum," diye alaycı bir ses tonuyla konuştu Ash, "çok önceden plan yapmamaya çalışıyorum. Ama ne yapabileceğime bakacağım."

Bunun üzerine Sassy şaşkın bir kahkaha attı. İşte o zaman Ash iki koluyla Sassy'nin beline sarıldı ve onu kendine çekti, dudaklarında hala tuzlu gözyaşları varken onu dudaklarından öptü.

CHAPTER 59

W

Ash'in öpücükleri sayesinde Sassy'nin gözyaşları kahkahaya dönüştüğünde telefonu çaldı.

"Affedersiniz, bunu almam gerekiyor," dedi ve sonra, "Merhaba... oh, uh huh... evet... uh huh." Sassy'ye yan gözle bir bakış attı ve telefonu ona uzattı. "Bu senin için."

Şüpheyle telefonu aldı ve tereddütle konuştu. "Alo?"

Diğer uçta Kat onu selamladı.

"Sassy, güzel, ben de seni yakalamayı umuyordum. Yerleştin mi?" "Hemen hemen, sorduğun için teşekkürler."

Sassy Kat'in sesindeki sıcaklığı duyabiliyordu ve onunla birlikte olmayı arzuluyordu. "Mükemmel. Bir akşam yemeği planlamak istiyorum."

"Yine mi apartman dairesinde?" Sassy, Kat'in kasabadaki evinde yedikleri öğle yemeğini hatırlıyordu.

"Hayır, Sassy, çiftlikte," dedi Kat. "Bu bir *aile* yemeği ve umarım herkes orada olur. Özellikle de sen, onur konuğum."

Sassy'nin boğazı düğümlendi ve elini titreyen dudaklarına götürdü.

"Herkesle tanıştınız ama ben küçük kız kardeşimi doğru dürüst tanıtmak istiyorum."

Sassy'nin gözyaşları arasında yapabildiği tek şey başını sallamaktı, tabii Kat bunu göremiyordu. Ash telefonu yavaşça elinden aldı ve konuştu.

"*Evet* diyor Kat," dedi. "Bunu hayatta kaçırmazdı."

SON

** *

ÜCRETSİZ KİTAP TEKLİFLERİ İÇİN OKUMAYA DEVAM EDİN, ASH'IN BİR SONRAKİ BÖLÜMÜ VE

Sassy'nin aşk hikayesi ve Kathy Fawcett'ten daha fazlası.

WILL ASH VE SASSY'S AŞK HİKAYE OLSUN SARILMIŞ
YUKARI İÇİNDE A GÜZEL

Güzel fiyonklu bir paket mi?

Yakında çıkacak olan *Batı Çiftliğinde Noel'de* öğrenin. Çiftlikte bir düğün planlanıyor ama gelin kim? Bu büyük olay bir aksilik çıkmadan gerçekleşebilir mi? Noel sezonunu birlikte kutlayan West ailesine yetişin. Çalıntı öpücükler, kızak gezintileri, sürprizler ve kar olacak!

WEST BROTHERS ROMANCE SERISİNİN DEVAMI İÇİN HAZIR MISINIZ?

OKUYUN

Beklenmedik Kovboyu bedava!

O bir kovboy arıyordu, inek değil. Sonra tehlikeli bir boğa geyiği, bu şehirli züppenin göğsünde atan kovboy kalbini ortaya çıkarır.

Jaycee'nin teyzesi, normalde çıktığı tozlu kovboyların ötesinde ufkunu genişletmesi gerektiğini düşünmektedir. Ama teyzesinin inek bir şehirli doktor olan Josh'la kurduğu son ilişki, Jaycee'nin konfor alanının çok dışındadır. Josh, Jaycee'nin normalde ilgi duyduğu kaba saba erkeklere hiç benzememektedir... Ta ki serseri bir geyikle karşılaşana ve Josh, Jaycee'ye gerçek bir kovboy olmanın sivri çizmeler ve şapka takmaktan çok daha fazlası olduğunu gösterene kadar.

[Ücretsiz hikayenizi indirmek için buraya tıklayın](#) veya KathyFawcett.com adresine gidin

WEST BROTHERS ROMANCE SERISİNDEKİ TÜM KİTAPLARI OKUYUN

KARANTINADAKİ KOVBOYU

West Kardeşler Romantizm #1

Tanışma randevuları tam bir felakettir ve ikisi de kısa kesildiği için mutludur. Ama bir virüs Kat'i hastaneyi kilitlemeye zorlar, Gunnar da içeridedir. Herhangi bir yerde, herhangi biriyle sıkışıp kalmaktan nefret eder. Ve ayrıcalıklı hayatı sayesinde kendi kararlarını kendisi verebilmektedir. Ancak Dr. Kat kasabanın yeni şerifidir ve onun kuralları esnetmesine izin vermeyecektir. Birlikte çalışmak zorunda kalan çiftin öfkesi hayranlığa, hayranlığı da aşka dönüşür. Karantina s o n a erdiğinde bu aşk devam edebilecek midir?

KOVBOYUNU ÇIZMEK

West Kardeşler Romantizm #2

Güzel ve zengin Paislee'nin mükemmel bir hayatı vardır; yoksa kontrolcü nişanlısı onu boğuyor mudur? Büyükannesi bir aile gizemini çözmek için bir yolculuğa çıkmayı önerir ve Paislee bu şansa balıklama atlar. Ancak Paislee, kovboy Pike West'i eski bir yerleşimcinin ahırına kadar takip ettiğinde pazarlık ettiğinden daha fazlasını bulur. Kar fırtınası yüzünden kapana kısılan Paislee, çok geçmeden kır elbisesi giyer ve hayal gücünü yakalayan kovboyyla mum ışığında yemek yer. Acaba onun kalbini de yakalayabilecek midir?

KOVBOYUNU KARIŞTIRMAK

West Kardeşler Romantizm #3

Colton West, Şef "Lou "nun çiftliğe gelmesini beklemektedir ama onun yerine güzel Şef Liu Chen gelince hazırlıksız yakalanır. Bu Asyalı güzel, Colton'ın aşk ve romantizm arzusunu harekete geçirirken, onun dipsiz iştahını besleyen saçma sapan bir aşçıdır. Ancak Liu'nun hırslı hedefleri ve çok korumacı bir Çinli ailesi vardır. Bu kültürler çatışmasında Liu, kovboyu uzakta tutabilecek midir? Yoksa Colton, Chen ailesini ve Liu'nun kalbini kazanabilecek midir?

GÜNBATIMI KOVBOYU

West Brothers Romance #4

Serseri eski sevgilisi her şeyini aldıktan sonra Casey Parks, Wyoming'in küçük kasabası West Gorge'da emlak imparatorluğunu yeniden inşa eder ve bunu intikam hırsıyla yapar. Ta ki hırsı, kasabanın efsanesi, milyarder ve başının en büyük belası Ridge West ile çarpışana kadar. Yakışıklı dul adam gözünü onun bölgesine mi dikmiştir, yoksa Casey'nin kendisine mi? Bunu zaman gösterecek; Casey ve Ridge'in sürükleyici bir dağ kurtarma operasyonu sırasında tükenmekte olan bir şey. Sonunda kim kimi kurtaracak?

ŞIMARIK KOVBOY KIZI ÖPÜCÜKLERİ

West Brothers Romance #5

Sassy, West Ranch'te staj yapmak üzere işe alınır. Yanında bir bavuldan daha fazlasıyla gelen Sassy, West ailesini temelinden sarsmasını beklediği bomba gibi bir sırrı da beraberinde getirir. Beklemediği şey ise uzun boylu ve yakışıklı Ash West'tir. Genç kovboy onu zor durumlardan kurtarmakta, dikkatini dağıtmakta ve onu daha önce hiçbir erkeğin öpmediği şekilde öpmekte çok iyiydi. Bu sadece Wyoming yazının büyüğü müdür? Yoksa Ash ve Sassy'nin uğruna savaşmaya ve affetmeye değer bir şeyleri mi var?

WEST RANCH'TE NOEL

West Brothers Romance #6

Ash ve Sassy'nin aşk hikayesi güzel bir Noel paketine sarılacak mı? *West Ranch'te Noel'de* öğrenin. Çiftlikte bir düğün planlanıyor, ama gelin kim ve etkinlik bir aksilik olmadan gerçekleşecek mi? Noel sezonunu birlikte kutlayan West ailesini yakından tanıyın. Kızak gezintileri, birden fazla sürpriz ve tabii ki kar olacak!

OTHERBOOKSBYKATHYFAWCETT

Omuz Sezonu

Michigan Gölü Köşkü #1

Kay sonunda evini ve hayatını yeniliyor. Şimdi onu kiminle paylaşacak? Yenileme, kefarete ve romantizmle dolu bu eğlenceli hikâyede, ikinci bir şansa sahip olan tek şey Michigan Gölü'ndeki eski ve rustik bir kulübe değildir.

Su Dansı

Michigan Gölü Köşkü #2

Kay'ın sonsuza dek sürecektir mutluluğu genç kızların istilasından kurtulabilecek mi? Kay, iki yeğenini yaz boyunca misafir etmeyi kabul ettiğinde bilmediği çok şey vardır; güzel kızların olduğu yerde erkeklerin de onu takip edeceği kesindir.

ABOUT THE AUTHOR



Kathy Fawcett, sizi gülümsetecek, ağlatacak ve yatma vaktinizden çok sonra bile sayfaları çevirmeye devam ettirecek tatlı romantik komedi ve kadın kurgularının yazarıdır. Kathy'nin komik diyalogları ve içten hikayeleri onu giderek artan sayıda hayranının favorisi haline getiriyor. Hayranları gerçekçi durumları, mutlu sonları ve son derece tatmin edici devam kitaplarını çok seviyor. Kathy okuyucuları büyüleyici Michigan Gölü kasabalarının sörfüne, kumuna ve karına ve Wyoming'in rüzgârlı dağlarına taşıyor.

Evi, Kathy'nin yıllarca reklam yazarı olarak çalıştığı Michigan'dır. Kuzey Michigan Üniversitesi'nde öğrenciyken eşi Steve ile tanışıp evlendi ve Steve onu memleketi Wyoming ile tanıştırdı. Birlikte, otoriter kedileri Sam ile birlikte Büyük Göllerin yakınında ikamet ediyorlar ve yetişkin çocukları, torunları ve yüksek çam ağaçları ile çevrililer. Kathy'nin en son kitapları ve projeleri hakkında bilgi almak için kathyfawcett.com adresini ziyaret edebilir, burada ücretsiz öyküler bulabilir ya da kathy@kathyfawcett.com adresinden yazara e-posta gönderebilirsiniz.



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

